

ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของ
ผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร

SOCIAL RESPONSIBILITY AND COMPETITIVE ADVANTAGE
AFFECTING THE SUCCESS OF SME FUND ENTREPRENEURS ALONG
THE CIVIL STATE LINE OF CHUMPHON PROVINCE

ลัดดาวลย์ วงษ์จิ้น

LADDAWAN WONGJEEN

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

พ.ศ 2565

KMITL PRINCE OF CHUMPHON -2022-M-65-005

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SOCIAL RESPONSIBILITY AND COMPETITIVE ADVANTAGE
AFFECTING THE SUCCESS OF SME FUND ENTREPRENEURS ALONG
THE CIVIL STATE LINE OF CHUMPHON PROVINCE

LADDAWAN WONGJEEN

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT OF
THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS
ADMINISTRATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS

2022

KMITL PRINCE OF CHUMPHON -2022-M-65-005

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2022

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANGPRINCE OF
CHUMPHON CAMPUS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง	ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร
ชื่อนักศึกษา	นางสาวลัดดาวัลย์ วงษ์จัน
รหัสนักศึกษา	64620021
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จรวมถึงเพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความได้เปรียบในการแข่งขันที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพรจำนวนเท่ากับ 315 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ความได้เปรียบในการแข่งขันและ ความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันและ ความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพรที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และความได้เปรียบในการแข่งขันมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ ความรับผิดชอบต่อสังคม, ความได้เปรียบในการแข่งขัน, ความสำเร็จของผู้ประกอบการ, กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

Title	SOCIAL RESPONSIBILITY AND COMPETITIVE ADVANTAGE AFFECTING THE SUCCESS OF SME FUND ENTREPRENEURS ALONG THE CIVIL STATE LINE OF CHUMPHON PROVINCE
Student	Miss Laddawan Wongjeen
Student ID	64620021
Degree	Master of Business Administration
Program	Business Administration
Year	2022
Advisors	Assistant Professor. Dr. Chutiman Boonnual

Abstract

The objective of this research is to analyze the impact of corporate social responsibility on competitiveness and success, as well as to examine the influence of competitive advantage on the success of SME fund entrepreneurs in Chumphon province, following the civil state policies. The data was collected through a questionnaire survey administered to 315 SME fund entrepreneurs in Chumphon province. The statistical methods used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis. The study found that the average levels of perception regarding corporate social responsibility, competitiveness, and success of SME fund entrepreneurs in Chumphon province were high. The results of the hypothetical testing revealed that corporate social responsibility has a significant influence on competitiveness and success of SME fund entrepreneurs in Chumphon province at a significance level of 0.05. Additionally, competitiveness was found to significantly influence the success of SME fund entrepreneurs in Chumphon province at a significance level of 0.05.

Keywords : Corporate Social Responsibility, competitive advantage, entrepreneurial success, SME Fund along the civil state line, Chumphon Province.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้สามารถลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา ดูแล แก้ไข ปรับปรุง และความช่วยเหลือจากทุกฝ่าย ซึ่งผู้ศึกษาขอขอบคุณอาจารย์ ผศ.ดร.ชุตินันต์ บุญนวล ได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และคณะกรรมการ ได้แก่ รศ.ดร.กัญฐณา ดิษฐ์แก้ว ประธาน กรรมการ อาจารย์ ผศ.ดร. ชัญญาภัค หล้าแหล่ง อาจารย์ ผศ.ดร.อุษณีย์ เสาววัชรีย์ และอาจารย์ ดร.บิณฑชา พุทธเกิด กรรมการ ซึ่งชี้แนะแนวทางในการทำการวิจัยให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และได้เสียสละเวลาในการตรวจงานการวิจัย และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อีกทั้งยังดูแลเอาใจใส่และให้กำลังใจในการทำการค้นคว้าอิสระด้วยดีเสมอมา นอกจากนี้ขอขอบคุณ อาจารย์ ผศ.ดร.ฐิติรัตน์ ถาวรสุจริตกุล อาจารย์ ดร. สุจิรา วุฒิโสภณ และดร. ยศกร บ่มไล่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำงานวิจัย จนทำให้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านไว้เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และขอบคุณเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจผลักดันให้ลุล่วงไปด้วยดีพร้อมทั้งช่วยหาแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดด้วยความเข้าใจเสมอ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณประโยชน์ และความดีอันพึงมีคุณค่าจากการค้นคว้าอิสระนี้ ขอให้แต่ผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง ที่ทำให้การค้นคว้าอิสระเล่มนี้สำเร็จลงได้ ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านซึ่งเป็นผู้มอบวิชาความรู้เป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งแก่ผู้ศึกษา หากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้ศึกษาขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ลัดดาวลีย์ วงษ์จีน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	I
Abstract.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญรูป.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4 สมมุติฐานการวิจัย.....	5
1.5 ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย.....	5
1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
1.7 ขอบเขตการวิจัย.....	7
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
1.9 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม.....	11
2.2 ทฤษฎีความได้เปรียบในการแข่งขัน.....	17
2.3 ทฤษฎีปัจจัยความสำเร็จ.....	20
2.4 กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ.....	24
2.5 ผู้ประกอบการการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร.....	26
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
3.1 แนวคิดขั้นตอนการวิจัย.....	40
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	43
3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.6 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	47
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุน เอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร.....	53
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุน เอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร.....	58
4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุน เอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร.....	61
4.5 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	66
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ.....	74
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	74
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	79
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	88
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย.....	89
ภาคผนวก ข ค่าคุณภาพของแบบสอบถาม.....	97
ภาคผนวก ค คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	101
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ.....	109
ประวัติผู้ศึกษา.....	119

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	สรุปแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3.1	การวิเคราะห์การเก็บข้อมูลของ Comrey and Lee.....	42
4.1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	48
4.2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	48
4.3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	49
4.4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ ในการดำเนินงาน.....	50
4.5	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนพนักงาน.....	51
4.6	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการ ดำเนินงาน.....	51
4.7	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทกิจการ.....	52
4.8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร เกี่ยวกับความ รับผิดชอบต่อสังคม.....	53
4.9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร เกี่ยวกับประสิทธิภาพ ด้านเศรษฐกิจ.....	54
4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพรเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ด้านสังคม.....	55
4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร เกี่ยวกับประสิทธิภาพ ด้านสิ่งแวดล้อม.....	56
4.12	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร เกี่ยวกับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย.....	57
4.13	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการ แข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร เกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขัน.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการเป็นผู้นำด้านต้นทุน..... 59
4.15	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการสร้างความแตกต่าง..... 60
4.16	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน..... 61
4.17	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ..... 62
4.18	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการเงิน..... 63
4.19	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการลูกค้า..... 64
4.20	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการกระบวนการภายใน..... 64
4.21	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการการเรียนรู้และการพัฒนา..... 65
4.22	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมกับความเปรี๊ยบในการแข่งขัน..... 66
4.23	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม ความได้เปรี๊ยบในการแข่งขัน และความสำเร็จ..... 67
4.24	การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของความรับผิดชอบต่อสังคมที่อิทธิพลต่อความได้เปรี๊ยบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร..... 68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.25	การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของความสามารถเปรียบเทียบในการแข่งขันมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร.....	70
4.26	การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของความสามารถเปรียบเทียบในการแข่งขันมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร.....	72
4.27	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	73

สารบัญรูป

ภาพที่	หน้า
1.1 จำนวนผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ.....	4
1.2 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
3.1 แสดงแนวคิดขั้นตอนการวิจัย.....	41
4.1 แสดงตัวร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	48
4.2 แสดงตัวร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	49
4.3 แสดงตัวร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา.....	49
4.4 แสดงตัวร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งงาน.....	50
4.5 แสดงตัวร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนพนักงาน.....	51
4.6 แสดงตัวร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน.....	52
4.7 แสดงตัวร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทกิจการ.....	53

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR) การตอบแทนสู่สังคมที่ในกระแสปัจจุบันในความสำเร็จหันมาใส่ใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่ร่วมกัน โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของตนเองเป็นหลัก ก่อให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนาทั้งกับผู้ประกอบการ สังคม และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากที่ผ่านมาสังคมโลกได้เผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่ถูกทำลายหรือการเปลี่ยนแปลงในลักษณะต่าง ๆ ทำให้เกิดสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ รวมไปถึงสิ่งมีชีวิตบนโลก ซึ่งสาเหตุหลักมาจากระบบสังคม ระบบเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น การกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกัน การเพิ่มจำนวนประชากรอย่างไม่ได้สัดส่วน ปัญหาเรื่องสิทธิมนุษยชน ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาขยะล้นโลก ปัญหาเรื่องสุขอนามัย รวมไปถึงระบบสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น ภาวะโลกร้อน ภัยธรรมชาติต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี, 2560) ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่เหล่านี้มาจาก การขาดความรับผิดชอบต่อสังคมในการดำเนินการของผู้ประกอบการ ซึ่งมุ่งเน้นแต่ผลกำไร โดยไม่คำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นกับผู้บริโภค ส่งผลให้ผู้บริโภคบางกลุ่มต่อต้านการเอาเปรียบ สังคมของบริษัทธุรกิจ (ฐานิตา ช้องฤกษ์, 2560) ดังนั้นผู้ประกอบการที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจึงกลายเป็นจำเลยของสังคม ซึ่งอาจมีผลทำให้สูญเสียโดยตรงต่อภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการต่อผู้บริโภค ฉะนั้นจึงควรที่จะต้องสร้างความน่าเชื่อถือ เพื่อให้ผู้บริโภคสนใจ สนับสนุน และเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ดังนั้นควรเริ่มทบทวนนโยบายและ ปรับกลยุทธ์จากการดำเนินกิจกรรม “การให้” เพียงอย่างเดียว ไปสู่ “การให้ที่ยั่งยืน” (พลอยฉัตรี ศิริพัฒน์, 2559) จึงจะเป็นการให้ที่สามารถดำรงอยู่ได้ในโลกธุรกิจปัจจุบัน ที่ก้าวสู่ความสำเร็จอย่างยาวนาน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

องค์การระดับโลก ได้แก่ องค์การสหประชาชาติ (United Nation) องค์การการค้าโลก (World trade Organization) ธนาคารโลก (World Bank) องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization, ISO) ซึ่งประเทศไทยได้เป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติเมื่อ 16 ธันวาคม 1946 (United Nations Visitors Centre, 2013) เป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกเมื่อ 1 มกราคม 1995 เป็นสมาชิกธนาคารโลก เมื่อ 3 พฤษภาคม 1949 (ธนาคารโลกสำนักงานประเทศไทย, 2560) และเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐานตั้งแต่ พ.ศ. 2509 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2564) การตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและหาแนวทางในการแก้ไขป้องกัน และลดผลกระทบโดยเข้ามาจับบทบาทเพื่อสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาเศรษฐกิจ การรวมกันทางสังคม และการปกป้องสิ่งแวดล้อมที่สำคัญต่อความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม โดยสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพด้านสังคม ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้้องค์การธุรกิจและประเทศสมาชิกต่าง ๆ

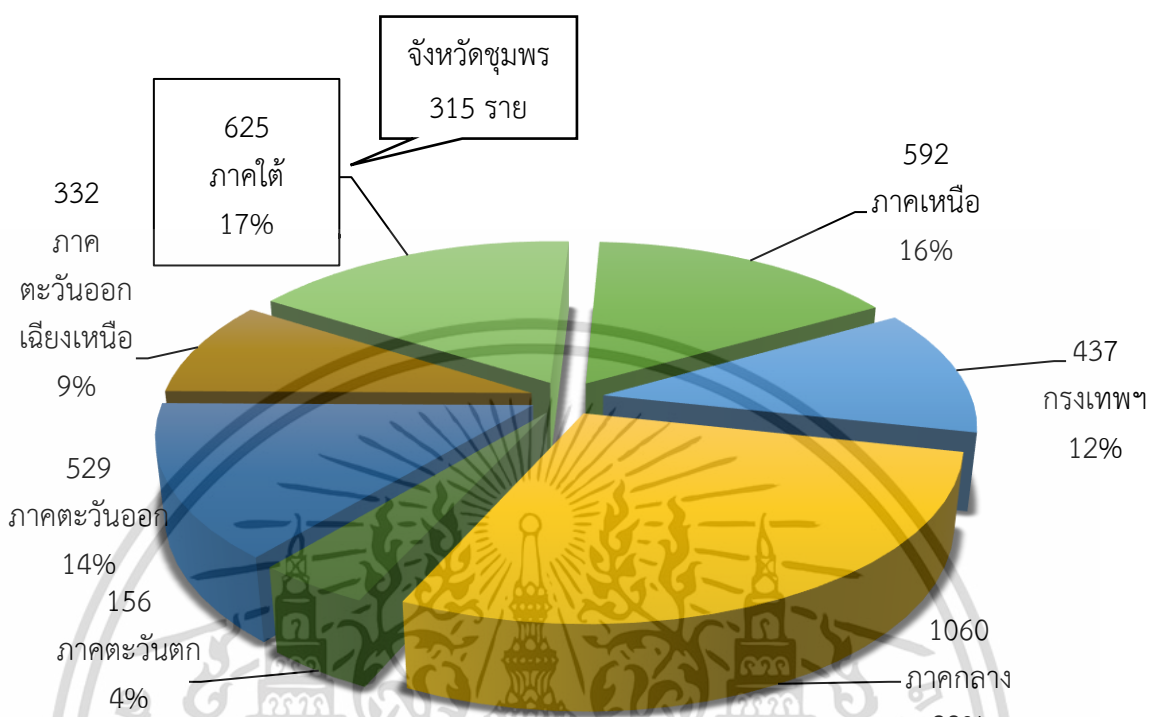
ได้ปฏิบัติและสามารถบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจควบคู่กับการพัฒนาสังคมและดูแลสิ่งแวดล้อม การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การดังกล่าว สามารถวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่อสังคมที่สำคัญ สามารถวางแผน กำหนดนโยบาย และกิจกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมได้ สอดคล้องกับความต้องการของสังคมไทยและสังคมโลก (รังสรรค์ ลีเปี้ยว, 2564) เนื่องจากธุรกิจกับสังคมเป็นสิ่งที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน สังคมต้องพึ่งพาธุรกิจในการตอบสนองความต้องการด้านสินค้าและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ธุรกิจก็ต้องแสวงหาความต้องการของสังคม และตอบสนองโดยมุ่งหวังผลกำไรตอบแทน และสร้างสัมพันธ์กับสังคมและผู้บริโภคในการซื้อสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้น และต้องแสวงหาปัจจัยการผลิต เช่น แรงงาน ทุน วัตถุดิบ เครื่องจักร จากสังคมทั้งในและนอกประเทศ (ชุตินพาศ์ คงสันเทียะ, 2560) โดยที่ผ่านมามีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) ถูกนำมาเป็นนโยบายสำคัญในการดำเนินงานของหลายธุรกิจ เพื่อเป็นการแสดงออก ถึงความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นสิ่งที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จของธุรกิจ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของชื่อเสียง องค์กรและภาพลักษณ์องค์กร อีกทั้งในส่วนของผู้บริโภคเอง ก็ได้ให้คุณค่าแห่งองค์กรธุรกิจที่มีชื่อเสียงในทางที่ดีและเป็นธุรกิจที่มีการแสดงความช่วยเหลือหรือความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคม โดยแนวคิดในเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคม จะมุ่งไปที่การสร้างให้องค์กรมีความ “ดี” ที่ก่อให้เกิดความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจ

สภาพการแข่งขันปัจจุบัน ผู้ประกอบการ SMEs ต้องสร้างโอกาสทางการแข่งขัน ปรับตัวเป็นอย่างมาก เพื่อให้เข้ากับสภาวะการณ์ต่าง ๆ ทั้งสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ที่มีผลเกี่ยวเนื่องที่สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน (Michael E. Porter, 2005) เพื่อเป็นการสร้างตำแหน่งทางการตลาดให้กับธุรกิจ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของทรัพยากรในองค์กรและความสามารถขององค์กร โดยเป็นกลยุทธ์ทั่วไปที่ใช้ในการแข่งขันในด้านของกลยุทธ์การเป็นผู้นำด้านต้นทุน กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง และกลยุทธ์มุ่งตลาดเฉพาะส่วนเนื่องจาก กลยุทธ์ทางการแข่งขันมีความสำคัญเป็นอย่างมากกับธุรกิจ แต่เนื่องจากในปัจจุบันมีการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการแนวคิดแบบเดิมมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด เหนือกว่ากลยุทธ์ขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวว่องค์ประกอบของความได้เปรียบทางการแข่งขัน มีดังนี้ ความได้เปรียบทางด้านต้นทุน (Cost Advantage) ความได้เปรียบด้านความแตกต่าง (Differentiation Advantage) ความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยมุ่งเน้นตลาดบางส่วน (Market Focus) จากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และตัดสินใจปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมในอนาคต เพื่อดำรงอยู่รอดได้ในธุรกิจและสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ โดยบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายที่ตั้งไว้ผู้ประกอบการจึงจะประสบความสำเร็จในการดำเนินงานโดยผ่านมุมมองทางการเงิน (Financial Perspective) มุมมองทางด้านลูกค้า (Customer Perspective) มุมมองทางด้านกระบวนการภายใน (Internal-Business –Process Perspective) มุมมองทางการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective) เพื่อให้เกิดความสำเร็จจากการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะสนับสนุนให้ธุรกิจ SMEs ประสบความสำเร็จ สร้างชื่อเสียงให้กับธุรกิจ ส่งเสริมความสามารถทางการแข่งขัน เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผลประกอบการมั่นคงและยั่งยืน (ปกรณ อุดมธนะสารสกุล, 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME : Small and Medium Enterprise) เป็นหน่วยธุรกิจที่มีส่งเสริมความเข้มแข็งของประเทศและมีจำนวนมากที่สุดของประเทศ ก่อให้เกิดการจ้างงานจำนวนมาก ดังนั้น การที่ SME มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้จึงย่อมเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และหาก SME มีศักยภาพมีความก้าวหน้ามากขึ้นสามารถจ้างงานอย่างมีคุณภาพยิ่งขึ้น ก็ย่อมจะช่วยเสริมสร้างความกินดีอยู่ดี ให้กับประชาชนในประเทศอีกด้วย ที่ผ่านมามีประเทศไทยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนา SME มาอย่าง ต่อเนื่อง มีความพยายามที่จะเร่งพัฒนา SME ไทยให้มีความสามารถทัดเทียมกับ SME ของประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งโดยรวมแล้วการดำเนินการดังกล่าวได้ช่วยให้ SME ไทยมีความก้าวหน้าขึ้นมาในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม SME ส่วนใหญ่ของประเทศก็ยังคงต้องการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และศักยภาพในมิติต่าง ๆ ดังนั้นคณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบจัดตั้งกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐ ตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2560 กระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับจัดสรรเงินกองทุนพัฒนา เอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐ วงเงิน 20,000 ล้านบาท เพื่อดำเนินโครงการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือเงินทุนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพในการต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น ภายใต้การบริหารและดำเนินการโดยสำนักงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งจากวันนั้นจนถึงวันนี้ สำนักงานกองทุนฯ ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการมาแล้วกว่า 5 ปี รวมจำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการช่วยเหลือกว่า 15,000 กิจการ วงเงินมากกว่า 20,000 ล้านบาท มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพ เพื่อสนับสนุน การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น และเพื่อสนับสนุนและดำเนินงานอื่น ๆ ที่เป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้ประกอบการตามที่คณะกรรมการบริหารพิจารณาเห็นสมควร โดยกองทุนเป็นแหล่งเงินทุนในการลดอุปสรรคและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมถึงสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น สามารถต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน (กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐ, 2560)

ปัจจุบันในประเทศไทยที่ผู้ประกอบการ SMEs ที่เข้าถึงการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐ จำนวน 3,731 ราย โดยมีผู้ประกอบการ SMEs ที่เข้าถึงและได้รับอนุมัติกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐในจังหวัดชุมพรมีจำนวนทั้งหมด 315 ราย ที่ผ่านคุณสมบัติตรงกับวัตถุประสงค์ของกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐจังหวัดชุมพร (กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐ, 2565)

ภาพที่ 1.1 จำนวนผู้ประกอบการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ
ที่มา : <https://thaismefund.com/about/history>

ทั้งนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 สำนักงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ สามารถดำเนินมาตรการด้านสินเชื่อได้ตามเป้าหมาย ควบคู่กับการพัฒนาผู้ประกอบการให้มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น และที่สำคัญ คือ การปรับปรุงระบบดิจิทัลเพื่อรองรับการให้บริการกลุ่มเป้าหมายและใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานในครั้งนี้ จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากปราศจากความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งถือว่าเป็นกำลังสำคัญหลักในการขับเคลื่อนและจากผลการดำเนินงานและความพร้อมของบุคลากรกองทุน ฯ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่เปิดโอกาสและช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถเติบโตได้และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นฟูและเติบโตขึ้น (กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ, 2565)

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษา “ความรับผิดชอบต่อสังคม ความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดเชียงใหม่” เพื่อทดสอบความรับผิดชอบต่อสังคม ความได้เปรียบในการแข่งขัน ความสำเร็จของผู้ประกอบการ ทั้งนี้ผลที่ได้จากการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของความรับผิดชอบต่อสังคม ความได้เปรียบในการแข่งขัน ที่ผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดเชียงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพรหรือไม่

1.2.2 ความได้เปรียบในการแข่งขันอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพรหรือไม่

1.2.3 ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพรหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

1.3.2 เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความได้เปรียบในการแข่งขันที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

1.3.3 เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน 1 : ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

สมมติฐาน 2 : ความได้เปรียบในการแข่งขันที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

สมมติฐาน 3 : ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร ซึ่งตัวแปรสาเหตุ (Antecedent Variabile) และตัวแปรผลลัพธ์ (Consequence Variable) สามารถอธิบายได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การศึกษาผลกระทบของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ, ประสิทธิภาพด้านสังคม, ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม, ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความได้เปรียบในการแข่งขัน ประกอบด้วย การเป็นผู้นำด้านต้นทุน, การสร้างความแตกต่าง, การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน

กลุ่มที่ 2 การศึกษาผลกระทบของความได้เปรียบในการแข่งขันที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความได้เปรียบในการแข่งขัน ประกอบด้วย การเป็นผู้นำด้านต้นทุน, การสร้างความแตกต่าง, การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จ ประกอบด้วย มุมมองทางการเงิน, มุมมองทางด้านลูกค้า, มุมมองทางด้านกระบวนการภายใน, มุมมองทางการเรียนรู้และการพัฒนา

กลุ่มที่ 3 การศึกษาผลกระทบของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ, ประสิทธิภาพด้านสังคม, ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม, ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จ ประกอบด้วย มุมมองทางการเงิน, มุมมองทางด้านลูกค้า, มุมมองทางด้านกระบวนการภายใน, มุมมองทางการเรียนรู้และการพัฒนา

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 ขอบเขตการวิจัย

1.7.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้มีจุดหมายในการศึกษา ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

ตัวแปรความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถสรุปตัวแปรในการศึกษา ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดของ United Nations Industrial Development Organization (2002) ประกอบด้วย ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ, ประสิทธิภาพด้านสังคม, ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม, ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตัวแปรความได้เปรียบในการแข่งขัน ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดของ Michael E. Porter (2005) สามารถสรุปตัวแปรในการศึกษาความได้เปรียบในการแข่งขัน ประกอบด้วย การเป็นผู้นำด้านต้นทุน, การสร้างความแตกต่าง, การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน

ตัวแปรความสำเร็จ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดของ Kaplan and Norton (1996) สามารถสรุปตัวแปรในการศึกษาความสำเร็จ ประกอบด้วย มุมมองทางด้านการเงิน, มุมมองทางด้านลูกค้า, มุมมองทางด้านกระบวนการภายใน, มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

1.7.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชุมพรโดยศึกษากับผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

1.7.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการที่ได้อนุมัติเงินกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร จำนวน 315 ราย ในการศึกษาครั้งนี้เก็บตัวอย่างจากกลุ่มประชากรทั้งหมด

1.7.4 ขอบเขตระยะเวลา

กำหนดเริ่มต้นการศึกษารววิจัยตั้งแต่ เดือนมกราคม - เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2566 ระยะเวลาทั้งหมด 5 เดือน

1.8 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.8.1 ประโยชน์เชิงการจัดการ

1.8.1.1 เพื่อเป็นฐานข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบของสังคม ความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

1.8.1.2 เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

1.8.1.3 เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาความได้เปรียบในการแข่งขันที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

1.8.1.4 เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

1.8.1.5 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์กลุ่มผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

1.8.2 ประโยชน์เชิงทฤษฎี

1.8.2.1 เพื่อสร้างความชัดเจนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ความได้เปรียบในการแข่งขันที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

1.9 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.9.1 ความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) หมายถึง แนวคิดในการจัดการองค์การในด้านต่าง ๆ รวมถึงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งต่อการดำเนินธุรกิจและต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสามารถตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่แข็งแกร่งของธุรกิจ และได้แสดงความคิดเห็นเน้นถึงความรับผิดชอบต่อที่ส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจในวงกว้างได้เน้นความรับผิดชอบต่อ (Focus of Accountability) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1.9.1.1 ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ (Economic Performance Issue) เป็นรากฐานความรับผิดชอบต่อองค์การที่มุ่งสร้างผลผลิตตามความต้องการของสังคม ได้รับผลตอบแทนกลับมาในรูปของรายได้ เพื่อให้องค์การสามารถดำรงอยู่ได้ และมีผลกำไรตอบแทนผู้ถือหุ้น

1.9.1.2 ประสิทธิภาพด้านสังคม (Social Performance Issue) ทำให้ ความสำคัญต่อการร่วมพัฒนาชุมชน หรือสังคม โดยมุ่งดำเนินเพื่อร่วมสร้างสรรค์สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ชุมชนตั้งอยู่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งที่ดำเนินการเองและร่วมมือกับหน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ประชากรที่ดำเนินกิจการอยู่ในชุมชนมี รายได้ที่มากขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีเพื่อช่วยพัฒนาชุมชน หรือสังคมให้ดีขึ้น

1.9.1.3 ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Issue) ให้ ความสำคัญกับชุมชนและสังคมโดยรอบ เสมือนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ที่จะร่วมก้าวเดินไปสู่การพัฒนา สังคมและสิ่งแวดล้อมเพื่อความยั่งยืนสืบไป จึงได้ดำเนินกิจกรรมเพื่อชุมชน และสังคมอย่างต่อเนื่อง

1.9.1.4 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders Issue) บุคคล ชุมชน หรือองค์การที่ให้ความสนใจต่อผลการดำเนินการและกิจกรรมขององค์การ แผนงาน ซึ่งผลการ ดำเนินงานขององค์การและ แผนงานนั้นสามารถส่งผลบวกและผลลบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยตัวอย่างของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ลูกค้า ผู้ส่งมอบ ผู้ถือหุ้น ผู้แทนจำหน่าย ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ตัวแทนผู้บริโภค สื่อสารมวลชน หรือ องค์การมูลนิธิที่ไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs)

1.9.2 ความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage) หมายถึง ความสามารถของ องค์การจากการนำกลยุทธ์การสร้างมูลค่าเพิ่มคุณค่า นำไปใช้ดำเนินธุรกิจของตัวเองได้ดีกว่าธุรกิจของ องค์การอื่น สามารถทำให้ผลประกอบการได้สูงกว่าเกิดคุณค่ามากกว่าคู่แข่ง เป็นการสร้างความ ได้เปรียบทางการแข่งขันให้สูงกว่าคู่แข่ง และองค์การอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้

1.9.2.1 การเป็นผู้นำด้านต้นทุน (Cost Leadership) ธุรกิจจะมุ่งเน้นการผลิต สินค้าและบริการที่มีอยู่ให้ต้นทุนที่ต่ำกว่าคู่แข่งให้ต่ำที่สุดเท่าที่ระดับคุณภาพตามความต้องการของ ตลาดยอมรับได้เพื่อเพิ่มกำไรและขยายขอบเขตทางการตลาดให้กว้างขึ้น

1.9.2.2 การสร้างความแตกต่าง (Differentiation Advantage) ธุรกิจจะมุ่งเน้นสร้าง ลักษณะสินค้าและบริการที่มีคุณลักษณะที่โดดเด่นมีความแตกต่าง มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับคู่แข่งราย อื่นๆ เช่น ด้านเทคโนโลยีกระบวนการผลิต คุณภาพสินค้า การขนส่ง เป็นต้น ซึ่งเกินความคาดหวังของ ลูกค้าที่จะได้รับ

1.9.2.3 การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน (Market Focus) ธุรกิจจะมุ่งเน้นเจาะตลาดบางส่วน โดยการตอบสนองความต้องการของลูกค้าในส่วนที่พิจารณาว่าเหมาะสม มีความถนัด มีศักยภาพในการเติบโต และสามารถเข้าถึงในกลุ่มเฉพาะเท่านั้น

1.9.3 ความสำเร็จในการดำเนินงาน หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินงานธุรกิจเพื่อบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของ ลูกค้าและสร้างความพึงพอใจแก่บุคลากรในภาครัฐ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ใช้การวัดผลการดำเนินงาน โดย Balance scorecard เป็นเครื่องมือวัดผลการดำเนินงานที่มีมุมมอง 4 ด้าน ประกอบด้วย

1.9.3.1 ด้านผลทางการเงิน หมายถึง การเพิ่มขึ้นของรายได้ กำไรสุทธิ และการรักษาระดับค่าใช้จ่าย หรือ การควบคุมต้นทุนในการดำเนินงานต่างๆในธุรกิจ

1.9.3.2 ด้านลูกค้า หมายถึง การเพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งตลาด ลูกค้ารายใหม่ และความสามารถในการรักษาลูกค้ารายเก่าของกิจการ

1.9.3.3 ด้านกระบวนการภายใน หมายถึง กระบวนการภายในของกิจการ เช่น ความสามารถหรือทักษะพนักงาน การบริหารจัดการสินค้าคงคลัง ความสูญเสียจากกระบวนการผลิต หรือการผิดพลาด ของการบริการ การขนส่งสินค้าที่ตรงเวลา

1.9.3.4 ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา หมายถึง การที่ผู้ประกอบการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการให้ความสำคัญกับบุคลากรในกิจการ โดยพิจารณาในด้านความพึงพอใจและทัศนคติของพนักงาน ทักษะของพนักงาน อัตราการเข้าออกของพนักงาน และอื่นๆ

1.9.4 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง เจ้าของกิจการ กรรมการหรือผู้จัดการ หรือตำแหน่งอื่นทางการบริหาร ที่มีอำนาจในการตัดสินใจในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทกิจการการผลิต กิจการการค้า และกิจการการบริการในเขตจังหวัดชุมพร

1.9.5 กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ หมายถึง เป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนและพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการให้มีศักยภาพเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพเพื่อสนับสนุน การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น และเพื่อสนับสนุนและดำเนินงานอื่น ๆ ที่เป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้ประกอบการตามที่คณะกรรมการบริหารพิจารณาเห็นสมควร โดยกองทุนเป็นแหล่งเงินทุนในการลดอุปสรรคและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมถึงสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น สามารถต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

บทที่ 2

ทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากข้อมูล ทฤษฎี เอกสาร หนังสือ วารสาร และวิจัยต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูล ประกอบให้เป็นแนวทางการศึกษาวิจัย โดยสามารถกำหนดประเด็นเกี่ยวกับทฤษฎีต่าง ๆ ประกอบการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม
- 2.2 ทฤษฎีความได้เปรียบในการแข่งขัน
- 2.3 ทฤษฎีความสำเร็จ
- 2.4 กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ
- 2.5 ผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม

2.1.1 ความเป็นมาของความรับผิดชอบต่อสังคม

ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เป็นมาตรฐานสากลเกี่ยวกับกระบวนการ รูปแบบ ระบบการจัดการที่คำนึงถึงกฎระเบียบ หลักจริยธรรม สุขภาพ สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย รวมทั้งการใช้แรงงาน เป็นต้น โดยมีความเชื่อว่าการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศของ ISO ว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม จะมีผลกระทบในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการค้าระหว่างประเทศ และการนำมาใช้ปฏิบัติในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับภาคธุรกิจทั่วโลก โดยจุดเริ่มต้นของ CSR เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 20 เนื่องจากองค์การธุรกิจถูกโจมตีว่ามีอำนาจมากเกินไปและปราศจากความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นประชาชนจึงพยายามหยุดยั้งอำนาจของธุรกิจโดยผ่านทางกฎหมายต่างๆ เช่น กฎหมายการป้องกันการผูกขาด กฎระเบียบของธนาคาร และกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น จากแนวความคิดดังกล่าวทำให้ธุรกิจ มีบทบาทในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น ต่อมาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของแนวความคิดแบบใหม่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย 2 หลักการ คือ 1. หลักการให้ความช่วยเหลือในรูปกองทุนมีแนวคิด สมาชิกในสังคมควรให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยการให้ความช่วยเหลือและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน และ 2. หลักการของผู้พิทักษ์มีแนวคิด กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ จะได้รับความช่วยเหลือ และผลประโยชน์จากการดำเนินการของบริษัทจะทำให้ผู้บริหารได้รับความไว้วางใจจากสาธารณชน เนื่องจากผู้บริหารระดับสูงขององค์กรเปรียบเสมือนผู้ดูแล และเป็นผู้ควบคุมแผนงานการใช้ทรัพยากรจำนวนมาก นอกจากนี้ ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจเป็นเครื่องมือที่โลกตะวันตกคิดขึ้นสำหรับใช้ควบคุมหรือถ่วงดุลลัทธิทุนนิยมสุดขั้ว มุ่งกำไรสูงสุด จนหย่อนด้านคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งเป็นกลไกที่ใช้ควบคุมธุรกิจขนาดใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้ามชาติที่ต้องให้ประพฤติ ปฏิบัติในลักษณะของการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมในหลากหลายมิติ หลักการของธุรกิจกับความรับผิดชอบต่อสังคมอยู่บนฐานความคิดที่ว่า ธุรกิจจะประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนได้สังคมจะต้องมั่นคง หากธุรกิจดำเนินการในลักษณะที่ธุรกิจรุ่งเรืองจากการเอาเปรียบสังคมจนอยู่ไม่ได้ ในที่สุดธุรกิจก็จะอ่อนแอหรือล่มสลายไป ดังนั้นธุรกิจกับสังคมจะต้องอยู่ร่วมกันช่วยเหลือเกื้อกูล และเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ช่วยกันลดจุดอ่อนต่อกัน อีกทั้ง แนวความคิดในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมนี้นี้ เกิดจากการเรียกร้องจากหลายๆกระแส ให้ธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่อยู่โดยรอบ พอๆ กับการต้องมีความรับผิดชอบต่อความอยู่รอดของธุรกิจของตน ในวงการธุรกิจความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในยุคแรกไม่ได้เกิดจากเจตนารมณ์ที่ดีขององค์กรเอง แต่เกิดจากการเรียกร้องของประชาชน เช่น บริษัทฮีสอนิเดีย ในประเทศอังกฤษถูกคว่ำบาตรจากประชาชนในประเทศเนื่องจากพบว่ามีการใช้แรงงานทาส จึงทำให้บริษัทต้องหันมาใส่ใจกับสวัสดิการแรงงานและมนุษยชนมากขึ้น แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรเป็นรูปธรรมชัดเจนและได้รับความสนใจมากขึ้น เมื่อผ่านการผลักดันจากองค์การสหประชาชาติ ในที่ประชุม World Economic Forum ในปี ค.ศ.1999 โดยนายโคฟี อันนัน (Kofi Annan) เลขาธิการสหประชาชาติในขณะนั้นได้เรียกร้องให้องค์กรธุรกิจในทุกประเทศเป็นพลเมืองที่ดีของโลก ด้วยการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านต่างๆ โดยเสนอบัญญัติ ที่เรียกว่า The UN Global Compact แบ่งออกเป็น 3 หมวดหลัก คือหมวดสิทธิมนุษยชน มาตรฐานแรงงาน และสิ่งแวดล้อม ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในระดับ 10 สากล ปัจจุบันมีความเคลื่อนไหวที่สนับสนุนแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรเป็นข้อผูกพันทางกฎหมายที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายในการรับมือกับภาวะโลกร้อน (Global Warming) ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change-UNFCCC) โดยมีเป้าหมายให้กลุ่มประเทศอุตสาหกรรม เช่น สหภาพยุโรป แคนาดา รัสเซีย ญี่ปุ่น เป็นต้น

ความเป็นมาของความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ในประเทศไทย มีการให้ความสำคัญกับแนวคิดการดำเนินธุรกิจโดยยึดหลักความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น เนื่องจากเล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และมีความคาดหวังจาก Supplier ว่าต้องมีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย อย่างเช่น เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2552 นางอภิรตี ตันตราภรณ์ อธิบดีกรมการค้า ต่างประเทศในขณะนั้น ได้แนะนำผู้ทำธุรกิจการค้าไทยว่าควรที่จะนำมาตรการดูแลสังคม ด้านการจัดการ Supply Chain ไปปฏิบัติกับบริษัทคู่ค้าทั้งในและต่างประเทศ เพราะสภาการค้าต่างประเทศญี่ปุ่น ได้เห็นชอบให้นำมาตรการความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการจัดการ Supply Chain มาใช้แล้ว โดยกำหนดให้ต้องดำเนินการใน 7 เรื่อง อาทิการเคารพสิทธิมนุษยชนของลูกจ้าง การป้องกันการกดขี่ข่มเหงแรงงาน การรักษาความปลอดภัย 3 สุขลักษณะ และสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีแก่ลูกจ้าง ซึ่งการกำหนดความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการจัดการ Supply Chain เกิดจากการที่คณะกรรมการศึกษามาตรการความรับผิดชอบต่อสังคมของสภาการค้าต่างประเทศญี่ปุ่นได้วิจัยแนวโน้มการปฏิบัติตามมาตรการความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับผิดชอบต่อสังคมของอุตสาหกรรมทั้งภายในและต่างประเทศ โดยสำรวจความคิดเห็นบริษัทต่างๆ รวมถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและพบว่ากลุ่มบริษัทการค้าของญี่ปุ่นได้เริ่มนำมาตราการความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการ จัดการ Supply Chain มาปฏิบัติ จนนำมาสู่การกำหนด 7 มาตรการดังกล่าว เป็นต้น (सानิตย์ หนูนิล, 2562)

2.1.2 ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคม

Bowen (1953) ได้ให้ความหมายของ ความรับผิดชอบต่อสังคมว่า พันธกิจของนักบริหาร ที่จะดำเนินนโยบาย ตัดสินใจ หรือดำเนินการตามแนวนโยบาย และการตัดสินใจนั้นให้เป็นที่พอใจในทางที่ สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

Carroll & Archie (1999) ได้ให้ความหมายของ ความรับผิดชอบต่อสังคมว่า การที่บริษัทดำเนิน ธุรกิจซึ่งครอบคลุมด้านเศรษฐกิจ กฎหมาย จริยธรรม และการช่วยเหลือส่วนรวมที่เป็น ความคาดหวังของ สังคม ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง และยังเห็นว่าแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ความรับผิดชอบต่อ สังคม คือ พันธกิจของนักบริหาร ที่จะดำเนินนโยบาย ตัดสินใจ หรือดำเนินการตามแนวนโยบาย และการตัดสินใจนั้นให้เป็นที่พอใจในทางที่ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ควรขยายขอบเขตออกไปครอบคลุมถึงผลประโยชน์ทางการเมือง ชุมชน การศึกษา พนักงาน และสังคมโดยรวม บริษัทที่รับผิดชอบต่อสังคม คือ บริษัทที่ฝ่ายบริหาร ประสาน ประโยชน์ที่หลากหลายแทนที่จะมุ่งแต่เพียง สร้างผลกำไรให้แก่ผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นแต่เพียงอย่างเดียว บริษัท จะต้องรับผิดชอบต่อพนักงานของบริษัท คู่ค้า ตัวแทนขาย ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

Manne & Wallich (1972) ได้ให้ความหมายของ ความรับผิดชอบต่อสังคมว่า ความรับผิดชอบต่อ สังคมจะต้องประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ

1. ผลประโยชน์ต่อบริษัทจากกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมจะต้องน้อยกว่าผลประโยชน์ต่อสังคม
2. ต้องทำด้วยความสมัครใจ
3. ต้องเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทไม่ใช่เชิฐชวน ให้บุคคลภายนอกมาร่วมออกค่าใช้จ่ายด้วย

สภาธุรกิจโลกเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (World Business Council on Sustainable Development : WBCSD) (2000) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมว่า ความมุ่งมั่นหรือ พันธะสัญญาขององค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องบนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยยึด หลักจริยธรรมในการบริหารองค์กรทั้งการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานอันจะส่งผลดีต่อสวัสดิ ภาพของครอบครัวผู้ใช้แรงงาน รวมถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและสังคมวงกว้าง

United Nations Industrial Development Organization (2002) ได้ให้ความหมายของ ความ รับผิดชอบต่อสังคมว่า แนวคิดในการจัดการองค์การในด้านต่าง ๆ รวมถึงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งต่อ การดำเนินธุรกิจและต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสามารถตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสังคม และช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ แข็งแกร่งของธุรกิจ และได้แสดงความคิดเห็นเน้นถึงความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจในวงกว้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2560) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมว่า การทำให้ธุรกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม (Economic-Social-Environment: ESG) ให้มีความสมดุลอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

วรุดมิ ไชยสร (2560) ได้ให้ความหมายของ ความรับผิดชอบต่อสังคมว่า การที่องค์กรทำหน้าที่เป็นจุดศูนย์กลาง (HUB) เชื่อมโยงคนจากทุกภาคส่วนทั้งภาคธุรกิจ ภาครัฐ ภาคประชาสังคม มาร่วมทำกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ภายใต้วัฒนธรรมสังคมรูปแบบใหม่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล

ปกรณ์ อุดมธนะสารสกุล (2564) ได้ให้ความหมายของ ความรับผิดชอบต่อสังคมว่า ความรู้สึกรับผิดชอบต่อบริษัทที่มีต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม โดยการดำเนินธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับนิเวศวิทยาและสังคม กระบวนการ CSR จะต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่องและอยู่ในกิจกรรมต่าง ๆ ของบริษัท โดยดำเนินงานอย่างมี จริยธรรม มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพชีวิตของพนักงาน คนใน ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม

ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมว่า แนวคิดในการจัดการองค์การในด้านต่าง ๆ รวมถึงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งต่อการดำเนินธุรกิจและต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสามารถตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสังคม และช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่แข็งแกร่งของธุรกิจ

2.1.3 ประเภทของความรับผิดชอบต่อสังคม

Philip Kotler and Nancy Lee (1870) ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาดที่หันมาศึกษาเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Corporate Social Responsibility : CSR) อย่างจริงจัง ได้จำแนกและกำหนดรูปแบบของ CSR ไว้เป็น 6 ชนิดกิจกรรม ได้แก่

1. การส่งเสริมการรับรู้ปัญหาทางสังคม (Cause Promotion) เป็นการจัดหาเงินทุน วัสดุ สิ่งของ หรือทรัพยากรอื่นขององค์กร เพื่อขยายการรับรู้และความห่วงใยต่อปัญหาทางสังคมนั้น ตลอดจนสนับสนุนการระดมทุน การมีส่วนร่วมหรือการเพิ่มหาอาสาสมัครเพื่อการดังกล่าว องค์กรธุรกิจอาจริเริ่มและบริหารงานส่งเสริมด้วยตนเองหรือร่วมมือกับองค์กรหนึ่งองค์กรใด หรือกับหลายๆ องค์กรก็ได้

2. การตลาดที่เกี่ยวข้องกับทางสังคม (Cause-Related Marketing) เป็นการอุดหนุนหรือการบริจาครายได้ส่วนหนึ่งจากการขายผลิตภัณฑ์ เพื่อช่วยเหลือหรือร่วมแก้ไขปัญหาทางสังคมจำเพาะหนึ่งซึ่งมักมีช่วงเวลาจำกัดแน่นอน หรือดำเนินการแบบจำเพาะผลิตภัณฑ์ หรือให้แก่การกุศลที่ระบุไว้เท่านั้น กิจกรรมซีเอสอาร์ชนิดนี้ องค์กรธุรกิจมักร่วมมือกับองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรเพื่อสร้างสัมพันธภาพในประโยชน์ร่วมกัน ด้วยวิธีการเพิ่มยอดขายผลิตภัณฑ์ เพื่อนำเงินรายได้ไปสนับสนุนกิจกรรมการกุศลนั้นๆ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการเปิดโอกาสให้แก่ ผู้บริโภคได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือการกุศลผ่านทาง การซื้อผลิตภัณฑ์โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอื่นใดๆ เพิ่มเติม

3. การตลาดเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาสังคม (Corporate Social Marketing) เป็นการสนับสนุนการพัฒนาหรือการทำให้เกิดผลจากการรณรงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านสาธารณสุข ด้านความปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อม หรือด้านสุขภาวะ ความแตกต่างสำคัญระหว่างการตลาด เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาสังคมกับการส่งเสริมการรับรู้ปัญหาทางสังคม คือ การตลาดเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาสังคม จะเน้นที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior Change) เป็นหลัก ในขณะที่การส่งเสริมการรับรู้ปัญหาทางสังคมจะเน้นที่การสร้างตระหนักรู้ (Awareness) รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรด้านทุน และอาสาสมัครเพื่อให้รับรู้ถึงปัญหาดังกล่าว

4. การบริจาคเพื่อการกุศล (Corporate Philanthropy) เป็นการช่วยเหลือไปที่ปัญหาทางสังคมโดยตรง ในรูปของการบริจาคเงินหรือวัตถุสิ่งของเป็นกิจกรรมซีเอสอาร์ที่พบเห็นในแทบทุกองค์กรธุรกิจ และที่ผ่านมามักจะเป็นไปตามกระแสความต้องการจากภายนอก หรือมีผู้เสนอให้ทำมากกว่าจะเกิดจากการวางแผนหรือออกแบบกิจกรรมจากภายในองค์กรเอง ทำให้ไม่เกิดการเชื่อมโยงเข้ากับเป้าหมายหรือพันธกิจขององค์กรเท่าใดนัก

5. การอาสาช่วยเหลือชุมชน (Community Volunteering) เป็นการสนับสนุนหรือจูงใจให้พนักงาน คู่ค้าร่วมสละเวลาและแรงงานในการทำงานให้แก่ชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่ และเพื่อตอบสนองต่อปัญหาทางสังคมที่องค์กรให้ความสนใจหรือห่วงใย องค์กรธุรกิจอาจเป็นผู้ดำเนินการเอง โดยลำพังหรือร่วมมือกับองค์กรหนึ่งองค์กรใด และอาจเป็นผู้กำหนดกิจกรรมอาสาตั้งกล่าวนั้นเอง หรือให้พนักงานเป็นผู้คัดเลือกกิจกรรมแล้วนำเสนอต่อองค์กรเพื่อพิจารณาให้การสนับสนุน โดยที่พนักงานสามารถได้รับการชดเชยในรูปของวันหยุดหรือวันลาเพิ่มเติม

6. การประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม (Socially Responsible Business Practices) เป็นการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจอย่างพินิจพิเคราะห์ทั้งในเชิงป้องกันด้วยการหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมหรือในเชิงร่วมกันแก้ไขด้วยการช่วยเหลือเยียวยาปัญหาทางสังคมนั้นๆ ด้วยกระบวนการทางธุรกิจ เพื่อการยกระดับสุขภาวะของชุมชนและการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม โดยที่องค์กรธุรกิจสามารถที่จะดำเนินการเอง หรือเลือกที่จะร่วมมือกับพันธมิตรภายนอกก็ได้

United Nations Industrial Development Organization (2002) ได้เน้นความรับผิดชอบต่อสังคม (Focus of Accountability) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ (Economic Performance Issue) ได้แก่ บรรษัทภิบาล (Corporate Governance) อิทธิพลทางการเมือง (Political Influence) ชื่อเสียง (Reputation) การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) ทุนทางปัญญา (Intellectual Capital) ส่วนแบ่งตลาด (Market share) โซ่อุปทาน (Supply Chain) และประสิทธิภาพเชิงนิเวศ (Eco Efficiency)

2. ประสิทธิภาพด้านสังคม (Social Performance Issue) ได้แก่ การพัฒนา เศรษฐกิจ (Economic Development) ความรับผิดชอบต่อตลาด (Responsible Market) สภาพการทำงาน (Working Condition) สิทธิมนุษยชน (Human Rights) ความหลากหลาย (Diversity)

3. ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Issue) ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (climate change) ความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity) และการดูแลกระบวนการผลิต (Production Stewardship)

4. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders Issue) ได้แก่ นักลงทุน (Investors) ลูกค้า (Customers) สิ่งแวดล้อม (The Environment) ชุมชนที่ได้รับผลกระทบ (Affected Communities) คนรุ่นในอนาคต (Future Generation) ซัพพลายเออร์ (Suppliers) แรงงาน (Employees) รัฐบาล (Government)

ศิริรัตน์ ทรงวัฒนาวุฒิ และ ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์ (2565) โดยแบ่งกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม 7 กิจกรรม ได้แก่

1. การส่งเสริมการรับรู้ด้านสังคม เป็นการจัดหาเงินทุน สิ่งของ หรือทรัพยากรอื่นขององค์กร เพื่อขยายการรับรู้ หรือความห่วงใยต่อสังคมนั้น

2. การตลาดที่เกี่ยวข้องกับทางสังคม เป็นการอุดหนุนหรือบริจาครายได้ส่วนหนึ่งจากการ ขายสินค้า หรือบริการเพื่อช่วยเหลือ หรือร่วมแก้ปัญหาทางสังคมโดยมีช่วงเวลาที่จำกัด เพื่อนำรายได้ไปสนับสนุนกิจกรรมการกุศลนั้นๆ โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือการกุศลผ่านการซื้อสินค้า

3. การตลาดเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาสังคม เป็นการสนับสนุนการพัฒนาหรือการทำให้เกิดผลจากการรณรงค์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสร้างความตระหนักในด้านสาธารณสุข ด้านความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม หรือด้านสุขภาวะ

4. การบริจาคเพื่อการกุศล เป็นการช่วยเหลือไปที่ทางสังคมโดยตรง ในรูปแบบการบริจาคเงิน หรือสิ่งของ มักเป็นไปตามกระแสความต้องการจากภายนอกหรือมีผู้เสนอให้ทำ

5. การอาสาช่วยเหลือชุมชน เป็นการสนับสนุนหรือตั้งใจให้พนักงาน คู่ค้าร่วมสละเวลาและแรงงานในการทำงานให้แก่ชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่เพื่อตอบสนองต่อทางสังคมที่องค์กรให้ความสนใจองค์กร อาจริเริ่มกิจกรรมเองหรือทำร่วมกับองค์กรอื่น

6. การประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม เป็นการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจอย่างพินิจพิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนในเชิงการป้องกันโดยการหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม หรือในเชิงร่วมกันแก้ไขปัญหาทางสังคมนั้นๆ ด้วยกระบวนการทางธุรกิจ

7. การพัฒนาและส่งเสริมสินค้าและบริการตามกำลังซื้อของคนในระดับฐานราก เป็นการใช้กระบวนการทางธุรกิจในการผลิตและจำหน่ายสินค้าหรือบริการสู่ตลาดในราคาที่ไม่แพง เหมาะกับกำลังซื้อของผู้บริโภคในระดับฐานราก ให้สามารถเข้าถึงสินค้าหรือบริการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

สุกานดา กลิ่นขจร (2564) แบ่งประเภทความรับผิดชอบต่อสังคมไว้ ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึงการรับรู้ฐานะและบทบาทของตนที่เป็น ส่วนหนึ่งของสังคมจะต้องดำรงตนให้อยู่ในฐานนะที่ช่วยเหลือตัวเองได้รู้จักว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด ยอมรับผลการกระทำของตนเองทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย เพราะฉะนั้น บุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองย่อมจะไตร่ตรองดูให้รอบคอบก่อนว่าสิ่งที่ตนเองทำลงไปนั้นจะมีผลดีผลเสียหรือไม่และจะเลือกปฏิบัติแต่สิ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีเท่านั้น

2. ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลที่จะต้องเกี่ยวข้อง และมีส่วนร่วมต่อสวัสดิภาพของสังคมที่ตนเองดำรงอยู่ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่างตั้งแต่สังคมขนาดเล็กจนถึงสังคมขนาดใหญ่การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งย่อมมีผลกระทบต่อสังคมไม่มากก็น้อย ทุกคนจึงต้องมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติต่อสังคม

ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมว่า แนวคิดในการจัดการองค์การในด้านต่าง ๆ รวมถึงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งต่อการดำเนินธุรกิจและต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสามารถตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสังคม และช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่แข็งแกร่งของธุรกิจ ได้เน้นความรับผิดชอบต่อ (Focus of Accountability) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ (Economic Performance Issue) ได้แก่ บรรษัทภิบาล (Corporate Governance) อิทธิพลทางการเมือง (Political Influence) ชื่อเสียง (Reputation) การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) ทูทางปัญญา (Intellectual Capital) ส่วนแบ่งตลาด (Market share) โซ่อุปทาน (Supply Chain) และประสิทธิภาพเชิงนิเวศ (Eco Efficiency)

2. ประสิทธิภาพด้านสังคม (Social Performance Issue) ได้แก่ การพัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Development) ความรับผิดชอบต่อตลาด (Responsible Market) สภาพการทำงาน (Working Condition) สิทธิมนุษยชน (Human Rights) ความหลากหลาย (Diversity)

3. ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Issue) ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (climate change) ความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity) และการดูแลกระบวนการผลิต (Production Stewardship)

4. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders Issue) ได้แก่ นักลงทุน (Investors) ลูกค้า (Customers) สิ่งแวดล้อม (The Environment) ชุมชนที่ได้รับผลกระทบ (Affected Communities) คนรุ่นในอนาคต (Future Generation) ซัพพลายเออร์ (Suppliers) แรงงาน (Employees) รัฐบาล (Government)

2.2 ทฤษฎีความได้เปรียบในการแข่งขัน

2.2.1 ความหมายของความได้เปรียบในการแข่งขัน

Barney (1991) ได้ให้ความหมายของความได้เปรียบทางการแข่งขันว่า เกิดขึ้นจากการดำเนินการกลยุทธ์ที่เพิ่มมูลค่าและสร้างประโยชน์ให้กับธุรกิจความได้เปรียบทางการแข่งขันสามารถทำได้โดยการใช้ทรัพยากรหรือกลุ่มของทรัพยากรภายในบริษัท แต่จะได้รับผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรได้นั้น

Jeffer (2008) ได้ให้ความหมายของความได้เปรียบทางการแข่งขันว่า เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จผ่านการนำเสนอคุณค่าหรือ คุณประโยชน์ที่มากกว่าไปสู่ลูกค้า

Michael E. Porter (2005) ได้ให้ความหมายของความได้เปรียบทางการแข่งขันว่า เป็นการทำให้ธุรกิจอยู่ในตำแหน่งที่เหนือกว่าคู่แข่งซึ่งต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและมีความสอดคล้องกับทรัพยากรและความพร้อม

Köseoglu, Topaloglu, Parnell, and Lester (2013) ได้ให้ความหมายของความได้เปรียบทางการแข่งขันว่า ความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการที่ลูกค้าต้องการด้วยประสิทธิภาพที่เหนือกว่าคู่แข่งโดยมีพื้นฐานที่สำคัญต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันคือ ประสิทธิภาพ คุณภาพของนวัตกรรมและการตอบสนองต่อผู้บริโภค

สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ (2562) ได้ให้ความหมายของความได้เปรียบทางการแข่งขันว่าการสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งในด้านของ นวัตกรรม ด้านต้นทุน ด้านความรวดเร็ว และด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์

ศิวกอ อโนริย์ (2564) ได้ให้ความหมายของความได้เปรียบทางการแข่งขันว่า เป็นการนำเสนอสินค้าและบริการที่มีความแตกต่างไปจากคู่แข่งไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความมีคุณค่าที่มอบให้แก่ลูกค้าหรือกระบวนการผลิตเพื่อสร้างความแตกต่าง โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความพึงพอใจแก่ลูกค้าสูงสุด ด้วยการสร้างความแตกต่างวิธีต่างๆ ได้แก่ การสร้างภาพลักษณ์การพัฒนาคุณภาพและการใช้หลักการบริหารจัดการคุณภาพโดยรวม การสร้างคุณค่าตราสินค้า ทำให้เกิดการคุณค่าสามารถลดต้นทุนในการปฏิบัติการ ส่งผลให้ผลการปฏิบัติการเหนือกว่าคู่แข่ง หรือมีผลประโยชน์ที่ดีกว่า

สกลศักดิ์ จิ่งพัฒนาและคณะ (2565) ได้ให้ความหมายของความได้เปรียบทางการแข่งขันว่า การสร้างความสามารถที่มีความแตกต่าง เหนือกว่าคู่แข่งและส่งผลให้องค์กรมีข้อได้เปรียบทางการแข่งขันเหนือกว่าคู่แข่งในตลาด โดยการนำเสนอคุณค่าแก่ลูกค้าอย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งที่คู่แข่งไม่สามารถเลียนแบบได้ หรือทำไม่ได้ดีเท่าไม่ว่า จะเป็นเรื่องของสร้างความแตกต่าง การดำเนินการที่ต้นทุนต่ำกว่าการตอบสนองที่รวดเร็วหรือการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน เหล่านี้สามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับองค์กรได้

2.2.2 ประเภทของความได้เปรียบทางการแข่งขัน

Michael E. Porter (2005) ที่กล่าวไว้ว่าหากต้องการให้ธุรกิจสามารถแข่งขันได้ และจะต้องใส่ใจ 3 อย่างต่อไปนี้ 1. กลยุทธ์ต้นทุน (Cost Strategy) 2. กลยุทธ์ความแตกต่าง (Differentiate Strategy) และ 3. กลยุทธ์มุ่งเฉพาะกลุ่ม (Niche or Focus Strategy) รายละเอียดดังนี้

1. การเป็นผู้นำด้านต้นทุน (Cost Leadership) เกิดจากการมุ่งเน้นการสร้าง Economic of Scope หรือความสามารถในการลดต้นทุนโดยใช้ทรัพยากรร่วมกันของภายในธุรกิจ ต่างๆ รวมถึงการสร้าง Economic of Scale หรือความสามารถในการผลิตในปริมาณที่มากเพื่อให้ ต้นทุนต่อหน่วยต่ำลง

2. การสร้างความแตกต่าง (Differentiation) ในสินค้าหรือการบริการให้มีความโดดเด่นแตกต่างจากคู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกัน โดยอาจใช้ความแตกต่างในรูปแบบของสินค้า เทคโนโลยี หรือการให้บริการลูกค้า

3. การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน (Market focus) เป็นการกำหนดกลุ่มลูกค้าให้เล็กลงเพื่อทำความเข้าใจและเข้าถึงความต้องการลูกค้าได้อย่างแท้จริงทำให้สามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้สูงสุด

ปกรณ อุดมธนาสารสกุล (2564) กล่าวว่า หลักการการใช้ความได้เปรียบทางการแข่งขัน มี 3 แบบ ดังนี้

1. ความเป็นผู้นำด้านต้นทุน ในทศวรรษที่ 70 กลยุทธ์นี้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย และเป็นกลยุทธ์ที่อ้างอิงถึงกับแนวความคิดของเส้นโค้งประสบการณ์ (Experience Curve) ต้นทุนจะลดต่ำลงถ้าผู้ปฏิบัติงานมีประสบการณ์ความชำนาญในการทำงานด้านนั้น จึงเป็นการสร้างกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพโดยอาศัยจากประสบการณ์ที่สั่งสมทำให้ลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิต และการลดต้นทุนการดำเนินงานในด้านต่างๆ ด้วย

2. การสร้างความแตกต่างเป็นการสร้างความแตกต่างในสินค้าและบริการให้มีความพิเศษแตกต่างจากคู่แข่งรายอื่นที่อยู่ในธุรกิจเดียวกัน การใช้กลยุทธ์ความแตกต่างในการแข่งขันจะเป็นธุรกิจที่มีความเข้มแข็งมีแรงต้านที่ตีกับแรงผลักดันทั้งห้ากลยุทธ์นี้ (Five Force model) จะทำให้ลูกค้ามีความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อสินค้าและบริการขององค์กรลูกค้าจะมองข้ามด้านราคา ไม่ให้ความสำคัญกับราคาจะแพงหรือไม่ทำให้องค์กรสามารถแข่งขัน กับธุรกิจอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นอุปสรรคของธุรกิจหน้าใหม่เข้ามาแข่งขันได้ยากขึ้น

3. การรวมศูนย์การมุ่งเน้นไปกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ โดยไม่ได้มุ่งหวังจะทำธุรกิจกับลูกค้าทั่วไป อาจจะเป็นลูกค้าเฉพาะกลุ่ม หรือเจาะกลุ่มเป้าหมายเฉพาะพื้นที่เขตทางภูมิศาสตร์ก็ได้ กล่าวคือ ธุรกิจจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากกว่า การสนองความต้องการลูกค้าทั่วไป ดังนั้นธุรกิจจะต้องนำเสนอสินค้าและบริการที่มีลักษณะความเป็นเฉพาะตัวที่มีลักษณะพิเศษ แปรกไปกว่าผลิตภัณฑ์ทั่วไป มีความแตกต่างจากคู่แข่งที่มีผลิตภัณฑ์นำเสนอลูกค้าโดยทั่วไป โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งการทำให้ต้นทุนต่ำ หรือสร้างความแตกต่างในผลิตภัณฑ์หรือทั้งสองอย่างทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบสนองต่อกลุ่มเป้าหมายเฉพาะกลุ่มซึ่งจะต่างจากกลยุทธ์ความเป็นผู้นำต้นทุน การสร้างความแตกต่างที่มุ่งสนองความต้องการกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

คิวกอร์ อโนริย์ (2564) กล่าวถึงแนวคิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน 3 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. ความได้เปรียบทางด้านต้นทุน (Cost Advantage) ธุรกิจจะมุ่งเน้นการผลิตสินค้าและบริการที่มีอยู่ให้ต้นทุนที่ต่ำกว่าคู่แข่งให้ต่ำที่สุดเท่าที่ระดับคุณภาพตามความต้องการ ของตลาดยอมรับได้เพื่อเพิ่มกำไรและขยายขอบเขตทางการตลาดให้กว้างขึ้น

2. ความได้เปรียบด้านความแตกต่าง (Differentiation Advantage) ธุรกิจจะมุ่งเน้นการสร้างลักษณะสินค้าและบริการที่มีคุณลักษณะที่โดดเด่นมีความแตกต่าง มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับคู่แข่งรายอื่นๆ เช่น ด้านเทคโนโลยีกระบวนการผลิต คุณภาพสินค้า การขนส่ง เป็นต้น ซึ่งเกินความคาดหวังของลูกค้าที่จะได้รับ

3. ความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยมุ่งเน้นตลาดบางส่วน (Market Focus) ธุรกิจจะมุ่งเน้นเจาะตลาดบางส่วน โดยการตอบสนองความต้องการของลูกค้าในส่วนที่ตนเองพิจารณาว่า เหมาะสม มีความถนัด มีศักยภาพในการเติบโต และสามารถเข้าถึงในกลุ่มเฉพาะเท่านั้น

สกลศักร์ จีงพัฒนา และคณะ (2565) กล่าวถึงแนวคิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน ดังนี้

1. การสร้างความแตกต่าง เป็นการนำเสนอสินค้าและบริการที่มีความแตกต่างไปจากคู่แข่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของควมมีคุณค่าที่มอบให้แก่ลูกค้าหรือกระบวนการผลิตเพื่อสร้างความแตกต่าง โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจแก่ลูกค้าสูงสุดด้วย การสร้างความแตกต่างวิธีต่างๆ ได้แก่การสร้างภาพลักษณ์การพัฒนาคุณภาพและการใช้หลักการบริหารจัดการคุณภาพโดยรวมการสร้างคุณค่าตราสินค้า

2. ความได้เปรียบด้านต้นทุน เป็นการใช้ต้นทุนในการผลิตสินค้าและบริการที่ต่ำกว่าคู่แข่ง ทำให้ราคาต่ำกว่าคู่แข่ง สามารถสร้างส่วนแบ่งทางการตลาดและกำไรให้สูงขึ้นได้

3. การมุ่งเฉพาะส่วน เป็นการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ด้านต้นทุนหรือด้านความแตกต่างอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมุ่งไปที่กลุ่มลูกค้าเฉพาะหรือในตลาดที่แคบ

4. การเข้าสู่ตลาดแรกเริ่ม จะสามารถสร้างผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรและขีดความสามารถที่มาก่อน เพราะการเข้าสู่ตลาดเป็นรายแรกทำให้เกิดข้อได้เปรียบจากการเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี

5. การสร้างพลัง เป็นการปฏิบัติการร่วมกัน ทำให้เกิดพลังที่เหนือกว่าการปฏิบัติเพียงลำพัง ทำให้เกิดความคุ้มค่าเพิ่มลดต้นทุนการปฏิบัติการการลงทุน ทำให้ผลการปฏิบัติการเหนือกว่าคู่แข่ง

ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายความได้เปรียบในการแข่งขันว่า สิ่งที่เป็นความสามารถพิเศษขององค์กรที่คู่แข่งไม่สามารถลอกเลียนแบบได้หรือคู่แข่งต้องใช้เวลาในการปรับตัวมาก่อนที่จะเลียนแบบความสามารถของเราได้ เช่น นวัตกรรม ระบบการจัดการภายในองค์กร ระบบการบริหารองค์กร ภาพลักษณ์ขององค์กร เป็นต้น แนวคิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน 3 ประการ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเป็นผู้นำด้านต้นทุน (Cost Leadership) เกิดจากการมุ่งเน้นการสร้าง Economic of Scope หรือความสามารถในการลดต้นทุนโดยใช้ทรัพยากรร่วมกันของภายในธุรกิจต่างๆ รวมถึงการสร้าง Economic of Scale หรือความสามารถในการผลิตในปริมาณที่มากเพื่อให้ ต้นทุนต่อหน่วยต่ำลง

2. การสร้างความแตกต่าง (Differentiation) ในสินค้าหรือการบริการให้มีความโดดเด่นแตกต่างจากคู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกัน โดยอาจใช้ความแตกต่างในรูปแบบของสินค้า เทคโนโลยี หรือการให้บริการลูกค้า

3. การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน (Market focus) เป็นการกำหนดกลุ่มลูกค้าให้เล็กลงเพื่อทำความเข้าใจและเข้าถึงความต้องการลูกค้าได้อย่างแท้จริงทำให้สามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้สูงสุด

2.3 ทฤษฎีความสำเร็จ

Rampsey (2008) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จขององค์กรว่า การบรรลุความต้องการตามที่ตั้งไว้ซึ่งเกิดจากการใช้ความสามารถหรือทรัพยากรทั้งหลายเพื่อให้ได้ผลลัพธ์

Singer and Edmaondson (2008) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จว่า การบรรลุซึ่งเป้าหมายโดยผลดำเนินงานขององค์กรมักจะประกอบไปด้วยการชี้วัดด้วยมิติต่างๆ บางมิติอาจมีความสำคัญกับองค์กรหนึ่งในขณะที่ไม่มีความสำคัญกับอีกองค์กรก็เป็นได้ ยกตัวอย่างเช่น ในองค์กรการศึกษาภาครัฐผลการดำเนินงานขององค์กรจะไม่ได้ถูกชี้วัดด้วยสถานะหรือประสิทธิภาพทางการเงินในขณะที่ในองค์กรโรงพยาบาล เป้าหมายทางการเงิน และผลของการรักษาจะเป็นการชี้วัดผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Hsu, Chin-Chun and Arun Pereira (2008) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จว่า การกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ เช่น ความได้เปรียบจากผลิตภัณฑ์ ทรัพยากร ความเป็นสากลขององค์กร ฐานะทางการเงิน การเรียนรู้ทางสังคม การเรียนรู้ทางเทคโนโลยี การเรียนรู้ทางการตลาด การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงทางการตลาด

Mansoori and Muhammad (2012) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จว่า ความสามารถของผู้บริหารในการดำเนิน ธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์และความซื่อตรงเพื่อสร้างสิ่งที่มีความหมายต่อสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน ความสำเร็จของธุรกิจประเมินจากความสามารถในการทำกำไร การเติบโตของกิจการ ความพึงพอใจของลูกค้า และความพึงพอใจของผู้เป็นเจ้าของ

Saechua and Boonmunewai (2019) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จว่า วัดความสำเร็จจากผลการดำเนินงานที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรและความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหาร

Thongbunung and Jaroenvanit (2020) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จว่า ธุรกิจจะประสบความสำเร็จต้องมีการเปรียบเทียบทางการแข่งขันที่เกิดจากความสามารถของธุรกิจที่เหนือกว่าคู่แข่ง

ชาวลิต ประสิทธิ์ (2561) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จว่า การกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานในด้านต่างๆประกอบด้วยตัววัดที่ไม่เกี่ยวกับเงิน การวัดแบบดุลยภาพ ความพึงพอใจของลูกค้า การวัดเชิงคุณภาพและด้านการเงินได้แก่ การแบ่งปันผลกำไร การควบคุมกำไร การวิเคราะห์ การเปลี่ยนแปลงงบประมาณ สภาพคล่องทางการเงิน มูลค่าหนี้สิน ราคามูลค่าทรัพย์สินขององค์กร และอัตราเงินทุนหมุนเวียน เป็นต้น

ทฤษฎี Balanced Scorecard (BSC) เป็นการประเมินค่าความสำเร็จ ในการบริหารงานชนิดหนึ่งต้องอาศัยการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) เป็นกลไกสำคัญ เป็นเครื่องมือทางด้านการจัดการที่ช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategic Implementation) โดยอาศัยการวัดหรือประเมิน (Measurement) ที่จะช่วยทำให้องค์กรเกิดความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมุ่งเน้นใน สิ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร (Alignment and focused) จะช่วยให้มีการนำกลยุทธ์ขององค์กรไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เนื่องจากการจัดทำ Balanced Scorecard ต้องเริ่มต้นด้วยกระบวนการด้านกลยุทธ์ก่อน คือ การวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์และการจัดทำกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้ได้กลยุทธ์หลักขององค์กร (Strategic Themes) การจัดทำแผนที่ทางกลยุทธ์ (Strategy Map) ซึ่งจะเป็นแผนที่แสดงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผลของวัตถุประสงค์ต่างๆ ภายใต้มุมมองของ Balanced Scorecard ทั้ง 4 ด้าน โดยวัตถุประสงค์เหล่านี้ต้องสอดคล้องและสนับสนุนต่อวิสัยทัศน์และกลยุทธ์หลักขององค์กร จากนั้นจึงกำหนดตัวชี้วัด เป้าหมาย และแผนงานโครงการ กิจกรรมของวัตถุประสงค์แต่ละประการ จึงจะถือว่าเสร็จสิ้นกระบวนการในการพัฒนา Balanced Scorecard ในระดับองค์กร

Kaplan and Norton (1996) กล่าวถึง Balanced Scorecard :BSC เป็นเครื่องมือที่ทำหน้าที่เปลี่ยนพันธกิจ (Mission) และกลยุทธ์ (Strategy) เป็นชุดของการวัดผลการปฏิบัติงานที่มีส่วนช่วยกำหนดกรอบของระบบการวัดและการบริหารกลยุทธ์ที่ครอบคลุม ครอบคลุม ตัวเลขที่ได้จากการวัดจะทำหน้าที่วัดผลการปฏิบัติงานขององค์กรที่ครอบคลุมด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ครบถ้วน เช่นด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกิจการภายใน และด้านการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร การวัดผลความสำเร็จในการ

ดำเนินงาน จะใช้การประเมินผลในส่วนของผลประกอบการของธุรกิจ โดยใช้เครื่องมือทางการจัดการคือ Balanced Scorecard การวัดผลเชิงดุลยภาพ หรือ ดัชนีวัดความสำเร็จแบบสมดุล เป็นตัวกำหนดจัดทำตัวชี้วัดผลประกอบการของธุรกิจการวัดผลทางการเงินเพียงอย่างเดียว ยังไม่สามารถที่จะตอบโจทย์ของการประเมินผลแห่งความสำเร็จในการดำเนินงานได้อย่างครอบคลุม ยังมีตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่มีใช้ตัวเลขที่นำมาประกอบการวัดผลการดำเนินงานได้เช่น ชื่อเสียงความพึงพอใจของพนักงานที่มีต่อองค์กร เป็นต้น โดยพิจารณาตัวชี้วัด 4 มุมมอง ประกอบด้วย ด้านการเงิน (Financial Perspective) ด้านลูกค้า (Customers Perspective) ด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth)

1. มุมมองทางด้านการเงิน (Financial Perspective) เป็นการพิจารณามุมมองว่าธุรกิจจะทำให้ผู้ถือหุ้นเกิดความมั่งคั่งได้อย่างไร โดยสามารถวัดได้จากกำไรต่อหุ้นหรือเงินปันผลต่อหุ้นสูงสุด ในขณะที่เดียวกันธุรกิจก็พยายามทำให้ธุรกิจเกิดมูลค่าสูงสุด (กรีซ แร่งสูงเนิน:40) เป็นจุดร่วมของการวัดในมุมมองอื่นๆ ใน BSC ตัวชี้วัดที่ นิยมใช้มักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเพิ่มรายได้การลดต้นทุน การเพิ่มผลผลิต การใช้ประโยชน์ทรัพย์สิน การลดความเสี่ยง กลยุทธ์ที่ใช้ในทางปฏิบัติก่อให้เกิดผลดีต่อการดำเนินงานขององค์กรภายใต้กลยุทธ์ด้านการเงิน มีองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) ด้านการเพิ่มขึ้นของรายได้ 2) ด้านการลดลงของต้นทุน

2. มุมมองทางด้านลูกค้า (Customer Perspective) ในการจัดการธุรกิจต่างให้ความสำคัญกับลูกค้าเป็นหัวใจหลักเพื่อตอบสนอง ความต้องการความพึงพอใจสูงสุดของลูกค้า เนื่องจากธุรกิจจะอยู่รอดได้เกิดมาจากลูกค้าซื้อสินค้าของธุรกิจ ดังนั้น ดัชนีชี้วัดที่สำคัญที่จะวัดความสำเร็จของธุรกิจ คือ การที่ลูกค้ามีความจงรักภักดีต่อธุรกิจในขณะเดียวกัน ถ้ามีการดำเนินการภายในไม่ดีอาจส่งผลทำให้ลูกค้าขาดความเชื่อมั่น ผลกำไรที่ได้รับอนาคตอาจลดลงได้ การแข่งขันในปัจจุบัน หัวใจหลักอยู่ที่ความเข้าใจความต้องการของลูกค้าเป็นวิธีการคิดที่เปลี่ยนความสนใจจากภายใน จากที่เน้นผลผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีมาสู่ภายนอกการให้ความสนใจต่อลูกค้า ภายในมุมมองด้านลูกค้าจะประกอบด้วยวัตถุประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ 1. ส่วนแบ่งตลาด 2. การรักษาลูกค้าเก่า 3. การเพิ่มลูกค้าใหม่ 4. ความพึงพอใจของลูกค้า 5. กำไรต่อลูกค้าหนึ่งรายในการจัดทำมุมมองด้านลูกค้า

3. มุมมองทางด้านกระบวนการภายใน (Internal-Business –Process Perspective) ภายใต้มุมมองนี้จะต้องพิจารณาว่าอะไร คือ กระบวนการที่สำคัญภายในองค์กร ที่จะช่วยทำให้องค์กรสามารถนำเสนอคุณค่าที่ลูกค้าต้องการและช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองทางด้านการเงินเป็นการวัดที่ดูถึงความสมบูรณ์ของกระบวนการทำงานภายในองค์กร เป็นการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อสร้างคุณค่าให้แก่ลูกค้าขององค์กรแตกต่างจากการวัดประเมินผลแบบเดิมที่มุ่งเน้นประโยชน์ เพื่อการควบคุม เป็นมุมมองที่บอกว่าการดำเนินงานทุกสิ่งทุกอย่างของธุรกิจ คือ เพื่อลูกค้า ดังนั้น ธุรกิจต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการภายในเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าโดยต้องเลือกว่า ต้องใช้วิธีอย่างไรเพื่อให้มีต้นทุนต่ำที่สุด ธุรกิจไม่ได้มุ่งแสวงหาเพียงผลกำไรแต่มุ่งเพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจในการมาใช้บริการ กล่าวคือการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในแง่ของการให้บริการ

4. มุมมองทางการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective) ในมุมมองนี้ถือได้ว่าเป็นระบบการจัดการ ที่ไม่ใช้การวัดผลการทำงานที่จะช่วยให้มีการถ่ายทอดพันธกิจ ทิศทาง

นโยบาย กลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กรลงไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นมุมมองที่สำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะเป็นมุมมองที่ให้ความสำคัญต่ออนาคตขององค์กร และถ้าขาดมุมมองนี้จะทำให้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองอื่นๆ ข้างต้นได้ การวัดองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของ 3 มุมมองแรก เป็นการลงทุนเพื่ออนาคต และเป็นประโยชน์ในระยะยาวแก่องค์กรมากกว่าเน้นผลเฉพาะหน้า องค์ประกอบย่อยที่ใช้ในการวัด 3 ด้าน คือ ความสามารถของพนักงาน ความสามารถของระบบ ข้อมูลข่าวสาร และบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน โดยจะพิจารณาวัตถุประสงค์ในด้านทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ 1. ทักษะความสามารถของพนักงาน 2. ทศนคติและความพึงพอใจของพนักงานและ 3. อัตราการหมุนเวียนเข้าออกของพนักงาน

ไพฑูริย์ พรหมสุกร (2563) กล่าวว่า Balanced Scorecard (BSC) คือ ระบบหรือกระบวนการในการบริหารงานชนิดหนึ่งที่สำคัญการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) เป็นกลไก เป็นเครื่องมือทางการจัดการที่ช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ โดยอาศัยการวัดหรือประเมิน ที่จะช่วยทำให้องค์กรเกิดความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมุ่งเน้นใน สิ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร พบว่าองค์กรส่วนใหญ่ในอเมริกานิยมใช้แต่ตัวชี้วัดด้านการเงินเป็นหลักทั้งสองจึงได้เสนอแนวคิดในเรื่องของการประเมินผลองค์กร โดยพิจารณาตัวชี้วัดใน 4 มุมมอง แทนการพิจารณาเฉพาะมุมมองด้านการเงิน เพียงอย่างเดียว มุมมองทั้ง 4 ประกอบด้วย

1. มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective)

1.1 อัตราเติบโตของรายได้ วัดจากการเติบโตของยอดขาย กำไรจากลูกค้าและผลิตภัณฑ์ สัดส่วนรายได้จากลูกค้าใหม่ เป็นต้น

1.2 การลดต้นทุน วัดจากรายได้/พนักงาน ต้นทุนเมื่อเทียบกับคู่แข่ง อัตราการลดต้นทุน ฯลฯ

1.3 การใช้สินทรัพย์ ต้องคำนึงถึงการลงทุน การทำวิจัยและพัฒนา ผลตอบแทน จากการลงทุน

2. มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective)

2.1 ความพึงพอใจของลูกค้า เป็นดัชนีที่สำคัญที่สุด เพราะหากลูกค้าเกิดความพึงพอใจในสินค้าและบริการ ลูกค้าจะเกิดความจงรักภักดีและกลับมาใช้บริการใหม่ และสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีต่อลูกค้าเสมอ

2.2 การรักษาลูกค้าเก่า ต้องมีการติดตามความต้องการของลูกค้าและประเมินผลการสั่งซื้อตลอดเวลา

2.3 การดึงดูดลูกค้าใหม่ ต้องพัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อดึงดูดให้มีลูกค้าใหม่เพิ่มขึ้น และติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

2.4 ส่วนแบ่งการตลาด

3. มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) หากองค์กรพัฒนาและมีการบริหารการทำงานภายในที่ดีจะส่งผลให้ผลิตสินค้าได้ รวดเร็ว จัดส่งสินค้าตามเวลา มีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้า มีบริการหลังการขาย ส่งผลให้องค์กรมีการเติบโตทางรายได้สูงขึ้น

4. มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective) หากพนักงานเกิดการเรียนรู้ มีการพัฒนาขีดความสามารถ ของการเรียนรู้ จะทำให้กระบวนการทำงานในองค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลต่อคุณภาพสินค้า และบริการที่ดีต่อลูกค้า

ประโยชน์ที่ได้จาก Balanced Scorecard (BSC) ได้แก่ ทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น ทำให้องค์กรให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์ขององค์กร โดยต้องให้พนักงานในองค์กรทุกคนให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ขององค์กรมากขึ้นและเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และวัฒนธรรมขององค์กรโดยอาศัยการกำหนด ตัวชี้วัดและเป้าหมายเป็นเครื่องมือ ทำให้พนักงานเกิดการรับรู้และเข้าใจว่างานแต่ละอย่างมีที่มาที่ไปอีกทั้งผลของงานตนเองจะส่งผลต่อผลการดำเนินงานของผู้อื่นและขององค์กรอย่างไร

ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของ ความสำเร็จ ได้ว่า ความสามารถของผู้บริหารในการดำเนิน ธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์และความซื่อตรงเพื่อสร้างสิ่งที่มีความหมายต่อสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน ความสำเร็จของธุรกิจประเมินจากความสามารถในการทำกำไร การเติบโตของกิจการ ความพึงพอใจของลูกค้า

Balanced Scorecard :BSC เป็นเครื่องมือในการวัดความสำเร็จที่ทำหน้าที่เปลี่ยนพันธกิจ (Mission) และกลยุทธ์ (Strategy) เป็นชุดของการวัดผลการปฏิบัติงานที่มีส่วนช่วยกำหนดกรอบของระบบการวัดและการบริหารกลยุทธ์ที่ครอบคลุม ครบถ้วน ตัวเลขที่ได้จากการวัดจะทำหน้าที่วัดผลการปฏิบัติงานขององค์กรที่ครอบคลุมด้านต่างๆ ดังนี้

1. มุมมองทางการเงิน (Financial Perspective)
2. มุมมองทางด้านลูกค้า (Customer Perspective)
3. มุมมองทางด้านกระบวนการภายใน (Internal-Business –Process Perspective)
4. มุมมองทางการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective)

2.4 กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ

ความเป็นมากองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ กระทรวงอุตสาหกรรม (2560) คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบจัดตั้งกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2560 กระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับจัดสรรเงินกองทุนพัฒนา เอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ วงเงิน 20,000 ล้านบาท เพื่อดำเนินโครงการสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือเงินทุนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพในการต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น ภายใต้การบริหารและดำเนินการโดยสำนักงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งจากวันนั้นจนถึงวันนี้ สำนักงานกองทุนฯ ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการมาแล้วกว่า 5 ปี รวมจำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการช่วยเหลือกว่า 15,000 กิจการ วงเงินมากกว่า 20,000 ล้านบาท มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพ เพื่อสนับสนุนการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น และเพื่อสนับสนุนและดำเนินงานอื่น ๆ ที่เป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้ประกอบการตามที่คณะกรรมการบริหารพิจารณาเห็นสมควร โดยกองทุนเป็นแหล่งเงินทุนในการลดอุปสรรคและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมถึงสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น สามารถต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบจัดตั้งกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2560 ซึ่งพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเพิ่มเติม เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2560 ในมาตรการพิเศษเพื่อขับเคลื่อน SMEs สู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยอนุมัติโครงการฟื้นฟูและเสริมศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสำหรับ SMEs คนตัวเล็กวงเงิน 8,000 ล้านบาท ให้ใช้แหล่งทุนจากกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ

โดยกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ตามข้อบังคับคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐว่าด้วยการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ พ.ศ. 2560 มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพ เพื่อสนับสนุน การส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพมีขีดความสามารถสูงขึ้น และเพื่อสนับสนุนและดำเนินงานอื่น ๆ ที่เป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้ประกอบการตามที่คณะกรรมการบริหารพิจารณาเห็นสมควร โดยกองทุนเป็นแหล่งเงินทุนในการลดอุปสรรคและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมถึงสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น สามารถต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อช่วยเหลือให้เอสเอ็มอีปรับตัวเข้าสู่ยุค 4.0 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
2. เพื่อสร้างเอสเอ็มอีที่เข้มแข็งบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
3. เพื่อช่วยให้เอสเอ็มอีเข้าถึงแหล่งเงินทุน และมีความสามารถด้านการแข่งขัน
4. เพื่อบริหารจัดการกองทุนเอสเอ็มอีอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และมั่นคง

1. ขับเคลื่อน และพัฒนาเอสเอ็มอีเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุค 4.0
2. ส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอีให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น
3. ช่วยเหลือด้านเงินทุน เพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้เอสเอ็มอีไทย เพื่อต่อยอดธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน
4. สนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นการแก้ไขปัญหาเอสเอ็มอีเร่งด่วนตามนโยบายของรัฐบาล

วิสัยทัศน์ : กองทุน สร้างโอกาส เสริมความเข้มแข็ง ให้กับเอสเอ็มอีไทย เพื่อพัฒนาประเทศ ภายใต้กลไกพระราชรัฐ

ค่านิยม : บริการด้วยใจ ทำงานโปร่งใส บูรณาการทุกฝ่าย

กระทรวงอุตสาหกรรม (2565) มีนโยบายเดินหน้าสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับภาคอุตสาหกรรมไทย ภายใต้แนวคิด “MIND” ใช้ “หัว” และ “ใจ” บัณฑิตอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ให้สมดุลและยั่งยืน ควบคู่กับอุตสาหกรรมสู่วิถีใหม่ 4 มิติ

มิติที่ 1 ความสำเร็จทางธุรกิจ ปรับธุรกิจและอุตสาหกรรม สู่ S-curve ปรับธุรกิจให้เหมาะสมกับโลกอนาคต ก้าวทัน Industry 4.0 ยกระดับสู่เทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่

มิติที่ 2 การดูแลสังคมและชุมชน ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม ให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการประกอบกิจการที่ดี

มิติที่ 3 การรักษาสິงแวดล้อม ดูแลรักษาสິงแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพิ่มโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก

มิติที่ 4 การกระจายรายได้สู่ชุมชน การรักษาวินิชีวิต สร้างประโยชน์ พัฒนาชุมชนรอบ อุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นการสร้างงานสร้างอาชีพ ส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคม

กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ (2565) จึงกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับนโยบาย เดินหน้าสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับภาคอุตสาหกรรมไทย ภายใต้แนวคิด “MIND” ใช้ “หัว” และ “ใจ” บั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ให้สมดุลและยั่งยืน ควบคู่กับอุตสาหกรรมสู่วิถีใหม่ 4 มิติ เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพ เพื่อสนับสนุน การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้ และเพื่อ สนับสนุนและดำเนินงานอื่น ๆ และเน้นความสำเร็จทางธุรกิจ สังคม และสิงแวดล้อม ปรับธุรกิจและ อุตสาหกรรม ที่เป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้ประกอบการตามที่คณะกรรมการบริหารพิจารณา เห็นสมควร โดยกองทุนเป็นแหล่งเงินทุนในการลดอุปสรรคและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมถึงสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลให้มีศักยภาพและขีดความสามารถ สูงขึ้ สามารถต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.5 ผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร (2560) ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2560 ให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนว พระราชรัฐ เพื่อให้การสนับสนุนความช่วยเหลือเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพในการต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมี ประสิทธิภาพและยั่งยืน กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเอส เอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ที่1/2560 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอี ตามแนวพระราชรัฐ สั้ ณ วันที่ 29 มีนาคม 2560 สำนักงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ได้มีประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ สินเชื่อของกองทุนพัฒนา เอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ เพื่อใช้เป็นกรอบหลักเกณฑ์ในการสนับสนุน ความช่วยเหลือเงินทุน และเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพในการต่อยอด พัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยจังหวัดชุมพรได้ดำเนินการรับคำขอและอนุมัติสินเชื่อ ให้กับผู้ประกอบการที่ยื่นคำขอ

กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ (2565) ปัจจุบันในประเทศไทยที่ผู้ประกอบการ SMEs ที่เข้าถึง การบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จำนวน 3,731 ราย โดยมีผู้ประกอบการ SMEs ที่เข้าถึง และได้รับอนุมัติกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐในจังหวัดชุมพร จำนวน 315 ราย ที่ผ่าน คุณสมบัติตรงกับวัตถุประสงค์ของกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

นโยบายการช่วยเหลือเอสเอ็มอีที่สินเชื่อกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ซึ่งได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ภัยแล้งหรือการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ตามที่ กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ได้มีประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ เพื่อให้การสนับสนุน ความช่วยเหลือเงินทุน และเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพในการต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เนื่องจากสถานการณ์ภัยแล้งหรือการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของเอสเอ็มอีขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนลูกหนี้สินเชื่อกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนว พระราชรัฐ ดังนั้นคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จึงได้มีนโยบายมาตรการดูแล เยียวยา ลูกหนี้สินเชื่อกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ดังนี้

1. มาตรการช่วยเหลือเอสเอ็มอีที่เป็นลูกหนี้สินเชื่อกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ โดยพักชำระหนี้เงินต้นสูงสุดไม่เกิน 12 เดือน

2. มาตรการการให้สินเชื่อของกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ เพื่อช่วยเหลือเอสเอ็มอีที่เป็นลูกหนี้สินเชื่อของกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ใช้ในการปรับปรุงการบริหารจัดการเงินทุนหมุนเวียน เสริมสภาพคล่องหรือสำรองเป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินกิจการ โครงการภายใต้กองทุน SMEs ตามแนวพระราชรัฐ

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายเพื่อดำเนินการคัดเลือกเอสเอ็มอีเป้าหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด กลั่นกรองและวิเคราะห์ทางการเงิน เพื่อให้การส่งเสริมสนับสนุนครอบคลุมทุกมิติ กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จึงได้จัดให้มีกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอีควบคู่ไปกับการปล่อยสินเชื่อ เพื่อให้เอสเอ็มอีสามารถใช้โอกาสนี้เติมเต็มศักยภาพ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านต่างๆ อาทิ ด้านบัญชี และการเงิน ด้านการตลาด ด้านเทคโนโลยีและดิจิทัล ด้านการเพิ่มผลผลิตภาพ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านมาตรฐาน และด้านอื่นๆ ซึ่งโครงการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี โครงการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี แบบเฉพาะราย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 โครงการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี แบบเฉพาะกลุ่ม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรอุตสาหกรรม และขับเคลื่อนศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาวิสาหกิจสู่ตลาด ๔.๐ (OPOAI +Mini ITC)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วสุธิดา นักเกษม และประสพชัย พสุนนท์ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการในเขตกรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการในเขตกรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาระดับการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการในเขตกรุงเทพมหานคร 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกับการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการในเขตกรุงเทพมหานครและ 4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการธุรกิจบริการจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 400 คน ผลการวิจัย พบว่า 1. การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการในเขตกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า ระดับการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็วรองลงมา คือ ด้านกลยุทธ์ต้นทุน และด้านการสร้างความแตกต่าง ตามลำดับ 2. ปัจจัยด้านความสามารถของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณารายตัวแปรพบว่ามีตัวแปร 4 ตัว ที่ส่งผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การแข่งขันเชิงรุก ความกล้าเสี่ยง ความเป็นตัวของตัวเอง และการมีนวัตกรรม ตามลำดับ

सानิตย์ หนูนิล (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อผลการดำเนินงานของ องค์กร : การศึกษาเชิงประจักษ์โรงแรมที่เป็นสมาชิก มูลนิธิใบไม้เขียว” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อผลการดำเนินงานขององค์กรทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และพัฒนา โดยมีผู้บริหารฝ่ายทรัพยากรบุคคลจากองค์กรธุรกิจโรงแรมที่เป็นสมาชิกมูลนิธิใบไม้สีเขียว จำนวนทั้งหมด 81 โรงแรมทั่วประเทศเป็นผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัย ผลการวิจัย พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านมนุษยธรรมมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานขององค์กรด้านการเงิน ความรับผิดชอบต่อสังคมทั้ง 4 ด้าน ไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานขององค์กรด้านลูกค้า ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านกฎหมายมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานขององค์กรด้านกระบวนการภายใน และความรับผิดชอบต่อสังคมด้านมนุษยธรรมมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานขององค์กรด้านการเรียนรู้และพัฒนา

ไพฑูริย์ พรหมสุภร (2563) ได้ทำการศึกษา “แนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ และความสำเร็จของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. องค์กรประกอบปัจจัยความรับผิดชอบต่อสังคมและภาพลักษณ์ของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า 2. อิทธิพลปัจจัยความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์และความสำเร็จของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า 3. แนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อการสัมภาษณ์ จำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เจ้าของธุรกิจ/ ผู้จัดการ ของบริษัทธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า จำนวน 6 คน จากบริษัท ซึ่งเป็น 10 อันดับ ที่ขายดีที่สุดในกลุ่มที่ 2 ผู้บริหารหรือนักวิชาการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) จำนวน 6 คน จำนวนทั้งสิ้น 384 ตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า

องค์ประกอบปัจจัยความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย 1. ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร 2. หลักการความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร 3. รูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ภาพลักษณ์ของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า ประกอบด้วย 1. การยอมรับ 2. ความน่าเชื่อถือ 3. ความศรัทธา ไว้วางใจ และความสำเร็จของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า ประกอบด้วย 1. ความพึงพอใจ 2. การเติบโตและผลกำไร 3. ความภักดีอิทธิพลปัจจัยประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรหลักการความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร รูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งผลทางบวกต่อภาพลักษณ์ของธุรกิจ และภาพลักษณ์ของธุรกิจส่งผลทางบวกต่อ ความสำเร็จของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า แนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์และความสำเร็จของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า

ชัยนาท ชัยมะลิ และสืบชาติ อันทะไชย (2564) ได้ทำการศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุดรธานี” การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นตลาดและการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และ 2. สร้างสมการพยากรณ์ของความสำเร็จของ SMEs ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นเจ้าของกิจการหรือตัวแทนภายในจังหวัดอุดรธานี สุ่มตัวอย่างแบบโควตา จำนวน 280 ตัวอย่างได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs หรือตัวแทนผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 8,281 ราย พบว่า 1. ปัจจัยการมุ่งเน้นตลาดและการประกอบการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุดรธานีโดยมี ความสัมพันธ์ในระดับสูง และ 2. สร้างสมการพยากรณ์โดยใช้ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุดรธานี คือ ปัจจัยความกล้าเสี่ยง ปัจจัยการจัดการเชิงรุก และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ถือเป็นปัจจัยการประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุดรธานี

ชุติมันต์ บุญนวล (2564) ได้ทำการศึกษา “การดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาลในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง” วิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินการและปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาลของโรงงานอุตสาหกรรมใน เขตนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมจากผู้บริหาร ผู้จัดการและพนักงานของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดระยองจำนวน 351 คน ผลการศึกษาพบว่า โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระยองมีการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล 1อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านธรรมาภิบาลมีการดำเนินการมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านสังคม และน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับของการดำเนินงานด้าน สิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาลตามลักษณะของอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาในการดำเนินงานและการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีความแตกต่าง แสดงให้เห็นว่า ระดับของการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล เพิ่มขึ้นเนื่องจากมีระยะเวลาดำเนินงานยาวนานและเป็นอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จากผลการศึกษาสิ่งที่เห็นได้ชัด คือ ธุรกิจภาคอุตสาหกรรมตระหนักและเข้าใจถึงความสำคัญในกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาลในการดำเนินงานมุ่งหวังให้มีการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืน

ปกรณ์ อุฒมธนะสารสกุล (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ชื่อเสียงขององค์กร และความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม ชื่อเสียงขององค์กรและความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคการผลิตในเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 293 ราย ผลการวิจัย พบว่า 1. ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย ความรับผิดชอบต่อทาง ด้านเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม และจริยธรรม มีอิทธิพลทางบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2. ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรมีอิทธิพลทางบวกต่อชื่อเสียงขององค์กร 3. ชื่อเสียงขององค์กรมีอิทธิพลทางบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน และ 4. ความรับผิดชอบต่อสังคม ขององค์กรมีอิทธิพลต่อชื่อเสียงขององค์กรจนนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งจากผลการวิจัย จะช่วยให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรทั้ง 4 ด้านมากขึ้น เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างชื่อเสียงขององค์กร และสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับองค์กรธุรกิจของตน

สุกานดา กลิ่นขจร (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “บทบาทการปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมและความได้เปรียบทางการแข่งขันที่มีต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมในประเทศไทย” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บทบาทของความได้เปรียบทางการแข่งขันที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงาน โดยมีกลุ่มตัวอย่างของประชากรเป้าหมายคือ ธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศไทย ที่ได้รับมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน 220 บริษัท ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยการปฏิบัติการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานขององค์กรในทางตรงกันข้าม พบว่า ปัจจัยการปฏิบัติการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการดำเนินงานขององค์กรผ่านปัจจัยความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ปัจจัยการปฏิบัติการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมยังมี อิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อปัจจัยความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและปัจจัยความได้เปรียบทางการแข่งขันมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น หากองค์กรต้องการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรให้มากยิ่งขึ้น และสามารถสร้างความได้เปรียบ ทางการแข่งขันของธุรกิจ ผู้บริหารควรเน้นในเรื่องการปฏิบัติการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและกำหนดนโยบายแนวทางการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม มีกฎระเบียบ มีการประเมินผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้าง ความสามารถทางการแข่งขันใหม่มากกว่าคู่แข่งและธุรกิจสามารถเติบโตต่อไป

ศิวกร อโนรัมย์ (2564) ได้ทำการศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันและความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาความแตกต่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อความ ได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี 2. ศึกษาปัจจัยคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี 3. ศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางธุรกิจภายนอกที่ส่งผลความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี และ 4. ศึกษาความได้เปรียบในการแข่งขันที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรีการศึกษานี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จำนวน 400 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า 1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันไม่แตกต่างกัน 2. ปัจจัยคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ด้านการมีอิสระในการบริหารงาน ด้านการมีนวัตกรรม ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความสามารถในการแข่งขัน และด้านการทำงานเชิงรุก ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี 3. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยี ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรีที่ 4. ปัจจัยความได้เปรียบในการแข่งขันด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านการตอบสนองเร็ว และด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี

ปรีชา สุดใจ และทิพย์ลาวัลย์ แก้วนิล (2565) ได้ทำการศึกษา “ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การบริการและความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการในจังหวัดนครปฐม” วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. ศึกษากลยุทธ์การบริการของผู้ประกอบการในจังหวัดนครปฐม 2. ศึกษาความได้เปรียบของการแข่งขันของผู้ประกอบการในจังหวัดนครปฐม 3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การบริการกับความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการในจังหวัดนครปฐม รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัยคือผู้ประกอบการในเขตจังหวัดนครปฐมกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการในเขตจังหวัดนครปฐมจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้ประกอบการในเขตจังหวัดนครปฐมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีกลยุทธ์การบริการด้านการปรับบริการให้ตรงกับความต้องการอยู่ในระดับมาก 2. ผู้ประกอบการในเขตจังหวัดนครปฐมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความได้เปรียบทางการแข่งขันอยู่ในระดับมาก 3. ยุทธศาสตร์การบริการทุกด้าน ได้แก่ ด้านการบริการแบบมืออาชีพ ด้านการบริการที่หลากหลาย ด้านการปรับปรุงบริการอย่างต่อเนื่อง และด้านการปรับบริการให้ตรงกับความต้องการมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความได้เปรียบทางการแข่งขัน กลยุทธ์การบริการทุกด้าน ได้แก่ ด้านการบริการแบบมืออาชีพ ด้านการบริการที่หลากหลาย ด้านการปรับปรุงบริการอย่างต่อเนื่อง และด้านการปรับบริการให้ตรงกับความต้องการมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความได้เปรียบทางการแข่งขัน ส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

ศิริรัตน์ ทรงวัฒนาวุฒิ และปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของความสามารถขององค์กรและความรับผิดชอบต่อสังคมที่ ส่งผลต่อความยั่งยืนของอุตสาหกรรมสีเขียวที่ได้รับการรับรองในประเทศไทย” งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของความสามารถขององค์กรและความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของอุตสาหกรรมสีเขียวได้รับการรับรองในประเทศไทย โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการโรงงานที่ได้ ใบรับรองระดับที่ 1 ถึง 5 ใน 9 กลุ่มอุตสาหกรรมสีเขียวที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์กรรมพืช ผัก อาหาร เครื่องปรุงหรือเครื่อง ประกอบอาหาร ชา กาแฟ จำนวน 3,387 โรงงาน ใช้วิธีการสุ่ม

ตัวอย่างแบบชั้นภูมิ มีขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 438 โรงงาน ผลการวิจัย พบว่า แบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีค่าดัชนีทดสอบความตรงของโมเดลความกลมกลืนโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีทุกค่า และการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความสามารถองค์กร (ORC) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความยั่งยืน (SUS) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.932 อีกทั้งยังมีอิทธิพลทางอ้อมในเชิงบวกผ่านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) โดยมีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวก และมีขนาดของอิทธิพลรวมเชิงบวก และความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความยั่งยืน (SUS) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ถนอมศิลป์ จันคณาภิติกุล และนิศาตร์ณ์ โชติเชย (2565) ศึกษา รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันเพื่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจโรงแรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ การจัดการสิ่งแวดล้อม ความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จอย่างยั่งยืน และเพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันเพื่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจโรงแรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ความเป็นตัวของตัวเอง การมีนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความกล้าเสี่ยง และความมุ่งมั่นในการแข่งขัน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวก ($DE = 0.180^*$) และปัจจัยนี้มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวก ($IE = 0.085^{**}$) ต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจโรงแรมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย การจัดการน้ำ การจัดการมลพิษทางอากาศ การจัดการพลังงาน การจัดซื้อ การมีส่วนร่วม และการจัดการของเสีย ที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวก ($DE = 0.358^{**}$) และมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวก ($IE = 0.359^{**}$) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจโรงแรม นอกจากนี้ ยังพบว่าปัจจัยความได้เปรียบในการแข่งขัน ประกอบด้วย การเป็นผู้นำด้านต้นทุน การมุ่งเฉพาะ การมีคุณภาพ การมีความแตกต่าง และการตอบสนองรวดเร็ว ซึ่งปัจจัยนี้มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวก ($DE = 0.469^{**}$) ต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจโรงแรม

Victor and Judith (2018) ได้ทำการศึกษา “อิทธิพลของความได้เปรียบทางการแข่งขันต่อประสิทธิภาพที่มั่นคงของขนาดกลางขนาดเล็กวิสาหกิจ (SMEs) กรณีศึกษา เล็มบั้ง, บันดุง, อินโดนีเซีย” เศรษฐกิจของอินโดนีเซียได้รับการสนับสนุนจากขนาดกลางขนาดเล็กวิสาหกิจ (เอสเอ็มอี). SME ในเล็มบั้งมีส่วนร่วมอย่างมากในการดำรงชีพของเจ้าของและบุคคลที่รับจ้างประเภทนี้ธุรกิจ. SME ส่วนใหญ่ปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือบริการเพื่อให้ รักษาความได้เปรียบในการแข่งขัน ผลการแข่งขันปรากฏว่าความได้เปรียบมีอิทธิพลอย่างมากต่อผลประกอบการของบริษัท

Dawit Bahta (2020) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “CSR ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงินของเอสเอ็มอีได้อย่างไร? บทบาทสื่อกลางของชื่อเสียงของบริษัท” การศึกษานี้ตรวจสอบความเชื่อมโยงระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร(CSR) และประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) และบทบาทไกล่เกลี่ยชื่อเสียงของบริษัทจากมุมมองของประเทศกำลังพัฒนา ดำเนินการวิจัยเชิงประจักษ์และข้อมูลถูกรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามจากเจ้าของ/ผู้จัดการ จำนวน 402 รายของ SMEs ในประเทศเอริเทรีย ในแอฟริกาตะวันออก ใช้แบบจำลองสมการ ผลการวิจัยพบว่า CSR มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน

อย่างมีนัยสำคัญของ SME และความสัมพันธ์นี้ถูกสื่อกลางบางส่วนโดยชื่อเสียงของบริษัท งานวิจัยนี้ก่อให้เกิดความรู้เรื่อง CSR กิจกรรมนำไปสู่ผลประกอบการทางการเงินของเอสเอ็มอี สิ่งนี้ทำให้แข็งแกร่งขึ้น หลักฐานก่อนหน้าเกี่ยวกับผลกระทบของ CSR ต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจในขณะเดียวกันก็มีส่วนสำคัญในวรรณกรรมเกี่ยวกับบทบาทการไกล่เกลี่ยของชื่อเสียงระหว่างประสิทธิภาพทางสังคมและการเงิน การประยุกต์ใช้ความสัมพันธ์กับ SMEs ในประเทศกำลังพัฒนาตอกย้ำความคิดริเริ่มของการศึกษานี้ สร้างคุณูปการมากมายให้กับวรรณกรรมในแง่ของทฤษฎี การปฏิบัติ และนโยบาย

Muhammad Ikram (2020) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “CSR มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของบริษัทหรือไม่? การศึกษาระยะยาวของภาค SME ของปากีสถาน” ข้อมูลสำหรับศึกษานี้รวบรวมจากธุรกิจ SMEs ในเมืองการาจี ลาสฮอร์ และไฟซาลาบัตในปากีสถาน แบบสอบถามที่ออกแบบมาอย่างดีมีการจัดการผู้ประกอบการกว่า 240 รายเพื่อวิเคราะห์และวัดผลกระทบของ CSR ต่อประสิทธิภาพทางการเงินในช่วง 12 เดือน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแนวทางปฏิบัติด้าน CSR และการสื่อสารส่งผลให้มีความไว้วางใจที่เพิ่มขึ้น ความตระหนักด้าน CSR ของผู้บริหาร ความผูกพันของพนักงาน และการรับรู้ที่ดีขึ้นเกี่ยวกับชื่อเสียงขององค์กร เนื่องจาก CSR เกี่ยวข้องกับประโยชน์ต่อสังคม ยิ่งไปกว่านั้น แนวทางปฏิบัติด้าน CSR และการสื่อสารสามารถใช้เพื่อเพิ่มระดับความคาดหวังของสาธารณชนเกี่ยวกับการสื่อสารขององค์กรและได้รับการสนับสนุนโดยทฤษฎีการยืนยันความคาดหวัง แนวปฏิบัติด้าน CSR รวมถึงการเป็นบริษัทที่รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับผลิตภัณฑ์ช่วยเพิ่มความสามารถในการทำกำไรและสามารถดึงดูดผู้บริหารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม CSR และความสัมพันธ์ในการทำกำไรทางการเงินทำให้เกิดข้อได้เปรียบจาก CSR ภายในองค์กรที่ยอมรับ

Sara Rodriguez-Gomez (2020) ได้ทำการศึกษา ได้ทำการศึกษาเรื่อง “CSR มาจากไหนและไปที่ไหน? การทบทวนสถานะของศิลปะ” อาจกล่าวได้ว่าจริยธรรมทางธุรกิจถูกรวมเข้ากับบริษัทผ่านทางองค์กรเพื่อสังคมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ซึ่งไม่สามารถนิยามได้ด้วยวิธีการเดียว และยังมีแนวคิดที่ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปรากฏตัวในโลกธุรกิจ ผลงานที่ทำในด้านการศึกษาได้รับพัฒนาไปสู่แบบจำลองและทฤษฎีที่สอดคล้องกับหลักการที่พิจารณาถึงส่วนใหญ่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งแต่แนวทางที่เป็นประโยชน์หรือผู้ถือหุ้นเป็นศูนย์กลางไปจนถึงผู้อื่นที่มีการบูรณาการมากขึ้น การพิจารณาความต้องการและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการขับเคลื่อนสถาบันผ่านการจัดตั้งกรอบการกำกับดูแลที่มุ่งให้กรอบแนวคิดของข้อมูลอ้างอิงและตัวบ่งชี้ที่ทำให้สามารถจัดการและตัดสินใจโดยคำนึงถึงมิติด้านจริยธรรมของปัญหาหรือข้อขัดแย้งเป็นตัวชี้ขาด ในพื้นที่นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อความยั่งยืนการพัฒนาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวาระปี 2030 นั้นมีความเกี่ยวข้องเป็นพิเศษและส่งเสริมนวัตกรรมต่างๆมุ่งเป้าไปที่การปรับปรุงสิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ วิจัยนี้พยายามรวบรวมแนวคิดหลักเกี่ยวกับสถานการณ์และวิวัฒนาการของ CSR ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการศึกษา CSR ในอนาคต วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่รวมถึงความสนใจและจุดยืนของ CSR ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากมุมมองที่แตกต่างกัน เพิ่มความเป็นไปได้ในการวิเคราะห์ CSR จากประเด็นต่างๆ ให้เกิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่พยายามใช้เป็นกรอบในการศึกษาเรื่อง CSR

Sümerli Sarigül and Coşkun (2021) ได้ทำการศึกษา “ดัชนีชี้วัดที่สมดุล (BSC) เป็นประสิทธิภาพเชิงกลยุทธ์เครื่องมือการจัดการ : การสมัครในธนาคารข้ามชาติ” จุดประสงค์ของการศึกษานี้คือการเปิดเผยแอปพลิเคชันที่ประสบความสำเร็จกระบวนการตามวิธี Balanced Scorecard (BSC)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นกลยุทธ์แนวทางการวัดประสิทธิภาพ ในการศึกษาครั้งนี้มีการให้ข้อมูลทางทฤษฎีเกี่ยวกับความสมดุลวิธี Scorecard (BSC) ซึ่งเป็นวิธีที่ทันสมัยที่สุดวิธีหนึ่งวิธีการ นอกจากนี้การดำเนินการของ BSC วิธีการเป็นเครื่องมือในการจัดการประสิทธิภาพเชิงกลยุทธ์จะอธิบายอย่างละเอียดด้วยตัวอย่างการปฏิบัติจริงในธนาคารข้ามชาติในธุรกิจ การสร้างหลักโครงสร้างระบบ BSC และการเชื่อมโยงระหว่างกันกับกลยุทธ์ของบริษัท การจัดตั้งและบทบาทของธุรกิจหน่วยการสร้างดัชนีชี้วัดและ KPI ความหมายโดยละเอียดของ KPIs การจัดตั้ง IT-Aided BSC Management ระบบและสุดท้ายรายงานของดัชนีชี้วัดจะแสดงด้วยแสดงให้เห็นว่าธนาคารข้ามชาติที่ใช้วิธี BSC ประสบความสำเร็จ วัดประสงค์เชิงกลยุทธ์โดยการเพิ่มการจัดอันดับในการธนาคารของธุรกิจจากอันดับที่ 24 ในปี 2010 เป็นอันดับที่ 10 ในพ.ศ. 2563 การให้ข้อมูลดังกล่าว การศึกษานี้จะเป็นการยกตัวอย่างที่เป็นประโยชน์ในด้านวิชาการและสนับสนุนให้องค์กรธุรกิจนำ BSC ไปใช้กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

ตารางที่ 2.1 สรุปแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย	ปี	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ความรับผิดชอบต่อสังคม				ความได้เปรียบในการแข่งขัน			ความสำเร็จของผู้ประกอบการ			
			ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ	ประสิทธิภาพด้านสังคม	ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความได้เปรียบด้านต้นทุน	ความได้เปรียบด้านความแตกต่าง	ความได้เปรียบด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	มุมมองด้านเงิน	มุมมองด้านลูกค้า	มุมมองทางด้านการบริการ	มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการพัฒนา
วสุธิดา นิกเกษม ประสพชัย พสุนนท์	2561	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการในเขตกรุงเทพมหานคร					✓	✓	✓				
सानิตย์ หนูนิล	2562	ผลกระทบของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์กร : การศึกษาเชิงประจักษ์โรงแรมที่เป็นสมาชิก มูลนิธิใบไม้เขียว	✓							✓	✓	✓	✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 สรุปแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้วิจัย	ปี	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ความรับผิดชอบต่อสังคม				ความได้เปรียบในการแข่งขัน			ความสำเร็จของผู้ประกอบการ			
			ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ	ประสิทธิภาพด้านสังคม	ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความได้เปรียบทางด้านต้นทุน	ความได้เปรียบด้านความแตกต่าง	ความได้เปรียบด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	มุมมองด้านเงิน	มุมมองด้านลูกค้า	มุมมองทางด้านกระบวนการ	มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการพัฒนา
ไพฑูริย์ พรหมสุกร	2563	แนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ และความสำเร็จของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า	✓	✓					✓	✓		✓	
ชัยนาท ชัยมะลิสืบชาติ อันทะไชย	2564	ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุดรธานี							✓	✓	✓	✓	
ชุตินันต์ บุญนวล	2564	การดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล ในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง	✓	✓									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 สรุปแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้วิจัย	ปี	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ความรับผิดชอบต่อสังคม				ความได้เปรียบในการแข่งขัน			ความสำเร็จของผู้ประกอบการ			
			ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ	ประสิทธิภาพด้านสังคม	ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความได้เปรียบทางด้านต้นทุน	ความได้เปรียบด้านความแตกต่าง	ความได้เปรียบด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	มุมมองด้านเงิน	มุมมองด้านลูกค้า	มุมมองทางด้านการระดมทุน	มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการพัฒนา
สุกานดา กลิ่นขจร	2564	บทบาทการปฏิบัติการ ด้านสิ่งแวดล้อมและความได้เปรียบทางการแข่งขันที่มีต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมในประเทศไทย		✓		✓	✓	✓	✓				
ศิวักร อโนรัมย์	2564	ปัจจัยที่มีผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน และความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี					✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 สรุปแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้วิจัย	ปี	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ความรับผิดชอบต่อสังคม				ความได้เปรียบในการแข่งขัน			ความสำเร็จของผู้ประกอบการ		
			ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ	ประสิทธิภาพด้านสังคม	ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความได้เปรียบทางด้านต้นทุน	ความได้เปรียบด้านความแตกต่าง	ความได้เปรียบด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	มุมมองด้านเงิน	มุมมองด้านลูกค้า	มุมมองทางด้านกระบวนการ
ปรีชา สุกใจ ทิพย์ลาวัลย์ แก้ว นิล	2565	ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธบริการและความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการในจังหวัดนครปฐม					✓	✓	✓			
ศิริรัตน์ ตรงวัฒนาวุฒิ ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลปะ	2565	ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของความสามารถขององค์กร และความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของอุตสาหกรรมสีเขียวที่ได้รับการรับรองในประเทศไทย	✓	✓	✓							

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 สรุปแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้วิจัย	ปี	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ความรับผิดชอบต่อสังคม				ความได้เปรียบในการแข่งขัน			ความสำเร็จของผู้ประกอบการ			
			ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ	ประสิทธิภาพด้านสังคม	ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความได้เปรียบทางด้านต้นทุน	ความได้เปรียบด้านความแตกต่าง	ความได้เปรียบด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	มุมมองด้านเงิน	มุมมองด้านลูกค้า	มุมมองทางด้านกระบวนการ	มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการพัฒนา
ถนอมศิลป์ จันทนาภิกิตกุล และนิศารัตน์ โชติเชย	2565	ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงสาเหตุของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความ ได้เปรียบในการแข่งขันเพื่อ ความสำเร็จอย่างยั่งยืนของ ธุรกิจโรงแรม ในกลุ่ม จังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน					✓		✓				
Victor and Judith	2018	อิทธิพลของความ ได้เปรียบทางการแข่งขัน ต่อประสิทธิภาพที่มั่นคง ของขนาดกลางขนาดเล็ก วิสาหกิจ (SMEs) กรณีศึกษา เล็มบัง, บันดุง ,อินโดนีเซีย					✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 สรุปแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้วิจัย	ปี	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ความรับผิดชอบ ต่อสังคม				ความได้เปรียบ ในการแข่งขัน			ความสำเร็จของ ผู้ประกอบการ				
			ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ	ประสิทธิภาพด้านสังคม	ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความได้เปรียบทางด้านต้นทุน	ความได้เปรียบด้านความแตกต่าง	ความได้เปรียบด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	มุมมองด้านเงิน	มุมมองด้านลูกค้า	มุมมองทางด้านกระบวนการ	มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	
Dawit Bahta	2020	CSR ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงินของเอสเอ็มอีได้อย่างไร? บทบาทที่สื่อกลางของชื่อเสียงของบริษัท	✓	✓	✓	✓								
Muhammad Ikram	2020	CSR มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของบริษัทหรือไม่? การศึกษาระยะยาวของภาค SME ของปากีสถาน	✓	✓	✓									
Sara Rodriguez-Gomez	2020	CSR มาจากไหนและไปที่ไหน? การทบทวนสถานะของศิลปะ	✓	✓	✓	✓								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร โดยมีสาระสำคัญถึง วิธีดำเนินการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอนเป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และจะนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติได้ศึกษาเอกสาร เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใน การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 แนวคิดขั้นตอนการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แนวคิดขั้นตอนการวิจัย

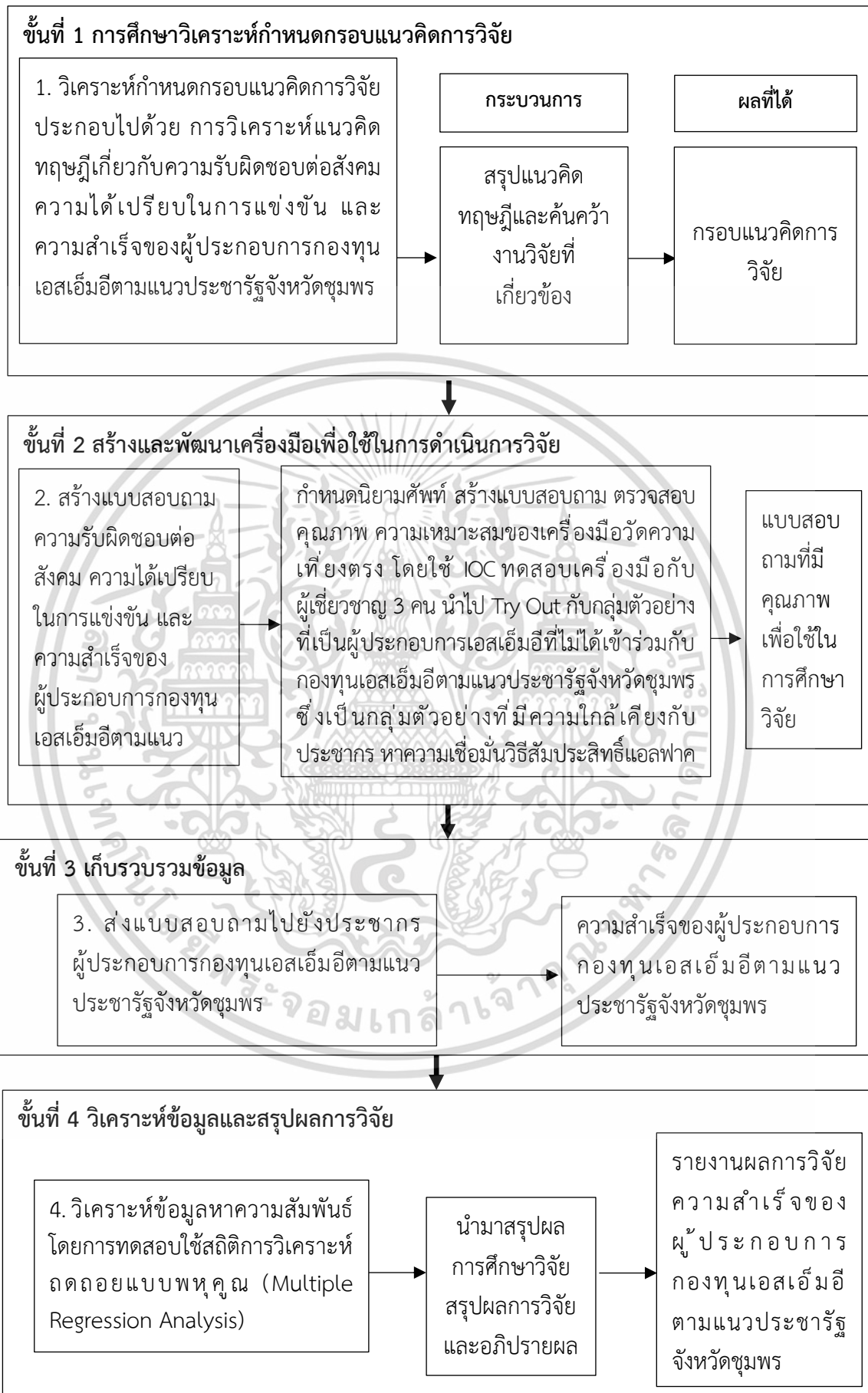
เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร ทางผู้วิจัยจึงสร้างแนวคิดขั้นตอนการวิจัยขึ้นมา แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย

3.1.1 ขั้นที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบไปด้วย การวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จ สรุปแนวคิดทฤษฎีและค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผลที่ได้ออกมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย

3.1.2 ขั้นที่ 2 สร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการดำเนินการวิจัย ซึ่งเป็นการสร้างแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร ประกอบไปด้วย กำหนดนิยามศัพท์ สร้างแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพ ความเหมาะสมของเครื่องมือวัดความเที่ยงตรง โดยใช้ IOC ทดสอบเครื่องมือกับผู้เชี่ยวชาญ 3 คน นำไป Try Out กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการเอสเอ็มอีที่ไม่ได้เข้าร่วมกับกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพรซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกับประชากร เพื่อหาความเชื่อมั่นวิธีสัมประสิทธิ์ แอลฟาครอนบาค จากนั้นสร้างเป็นแบบสอบถามที่มีคุณภาพ เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย และทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไปเก็บยังประชากรผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร

3.1.3 ขั้นที่ 3 วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ โดยการทดสอบใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จากนั้นก็จะนำมา สรุปผลการศึกษาวิจัย สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล ศึกษากับผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้ และต้องสงวนลิขสิทธิ์ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1 แสดงแนวคิดขั้นตอนการวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร จังหวัดชุมพร ประเทศไทย โดยเลือกผู้ประกอบการที่ยื่นกู้และได้รับอนุมัติเงินกู้กองทุน พัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐในจังหวัดชุมพร รวมทั้งสิ้นจำนวน 315 ราย (กองทุนเอสเอ็มอีตาม แนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร, (2565) ตามมาตราส่วนการวัดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ การเก็บข้อมูลของ Comrey and Lee, (Comrey and Lee, 1992) ดังตารางเกณฑ์วัด

ตารางที่ 3.1 การวิเคราะห์การเก็บข้อมูลของ Comrey and Lee

ขนาดตัวอย่าง	เกณฑ์วัด
100	น้อย
200	พอใช้
300	ดี
500	ดีมาก
1,000 ขึ้นไป	ยอดเยี่ยม

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร จังหวัดชุมพร ประเทศไทย โดยเลือกผู้ประกอบการที่ยื่นกู้และได้รับอนุมัติเงินกู้กองทุน พัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐในจังหวัดชุมพร ทั้งหมด 315 ราย ซึ่งสอดคล้องว่าเป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ดี ตามขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิเคราะห์การเก็บข้อมูลของ Comrey and Lee (Comrey and Lee, 1992)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดย แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อ สังคม ความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนว พระราชรัฐจังหวัดชุมพร โดยมีการเก็บข้อมูลจากการค้นคว้าวิจัย หนังสือ เอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง มาเป็นแนวทางในการ สร้างแบบสอบถามสามารถแบ่งได้เป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นการสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามที่ เป็นของกลุ่มตัวอย่าง เป็นคำถามลักษณะปลายปิดโดยมิให้เลือกหลายคำตอบ ให้ผู้ตอบเลือกเพียง คำตอบเดียวเท่านั้น คำถามเป็นแบบแสดงรายการเพื่อให้เลือกตอบ (Checklist) ปัจจัยด้านข้อมูล ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ใน ตำแหน่งงานปัจจุบัน และข้อมูลทั่วไปของกิจการ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ จำนวนพนักงาน ระยะเวลาใน การดำเนิน ประเภทกิจการ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของ ผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ประกอบไปด้วย 1. ประสิทธิภาพด้าน เศรษฐกิจ 2. ประสิทธิภาพด้านสังคม 3. ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม 4. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีข้อ คำถามทั้งหมด 12 ข้อ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Five Point Likert Scales)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร ประกอบไปด้วย 1. การเป็นผู้นำด้านต้นทุน 2. การสร้างแตกต่าง 3. การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Five Point Likert Scales)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย 1. มุมมองทางด้านการเงิน 2. มุมมองทางด้านลูกค้า 3. มุมมองทางด้านกระบวนการภายใน 4. มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการพัฒนา มีข้อคำถามทั้งหมด 16 ข้อ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Five Point Likert Scales)

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อทดสอบความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร ดังนี้

3.4.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลกำหนดนิยามของตัวแปร ให้เป็นแนวทางการออกแบบข้อคำถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นกำหนดเนื้อหาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดขึ้นเพื่อนำมาเป็นกรอบการสร้างแบบสอบถาม

3.4.1.2 จัดทำแบบสอบถาม เพื่อใช้ศึกษาวิจัยเชิงปริมาณตามกรอบแนวคิดการ วิจัยและครอบคลุมนิยามศัพท์ของตัวแปรที่ได้พัฒนาขึ้นมา ซึ่งมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยต่อไป

3.4.1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษาและความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุง พัฒนา แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4.1.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้ คำแนะนำ และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน

3.4.2 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทดสอบความความตรง ความเที่ยง ค่าอำนาจจำแนก ดังนี้

3.4.2.1 ทดสอบความถูกต้องด้วยการนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อหา คุณภาพของเครื่องมือด้านค่าความตรง โดยใช้เทคนิค IOC โดยให้ทางอาจารย์ที่ปรึกษาแต่งตั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ดังรายชื่อในภาคผนวก โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะพิจารณาถึงความเห็นข้อ คำถามในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่แล้วพิจารณาให้คะแนนค่าความ สอดคล้อง ระหว่าง +1, 0 และ -1

- โดย +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
  - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
  - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- หลังจากนั้นนำค่าคะแนนมาใช้แทนสูตร

$$IOC = \frac{\sum X}{N}$$

โดย $\sum X$ หมายถึง ผลรวมคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการทดสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item - Objective Congruence) พบว่าในแต่ละด้านมีค่า 1.00 ซึ่งถือว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องและสามารถนำมาใช้ได้ (Rovinelli & Hambleton, 1976)

3.4.2.2 การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องของแบบสอบถาม เพื่อนำไปใช้แก้ไขก่อนเก็บรวบรวมข้อมูลจริง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) และนำไปทดลองใช้ (Try out) โดยสุ่มแบบเป็นระบบกับผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร จังหวัดชุมพร ประเทศไทย โดยเลือกผู้ประกอบการที่ยินยอมและไม่ได้รับอนุมัติเงินกู้กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งในจังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกับประชากรจำนวน 30 ราย แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 0.70 ขึ้นไปจึงยอมรับได้ (Hair et al., 2006) โดยคะแนนที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็น ในส่วนของข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ด้วยการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistics Package for the Social Sciences for Windows) ได้ค่าความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.977 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมเชื่อถือได้ และเมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อจากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม Corrected Item-Total Correlation ที่เป็นตัวบ่งบอกค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของข้อคำถามเป็นรายข้อ ได้ค่าระหว่าง 0.300 – 0.873 ซึ่งค่าอำนาจจำแนกรายข้อข้อไม่ควรต่ำกว่า 0.300 (ชานินทร์ ศิลป์จาร, 2563) ดังนั้นแบบสอบถามนี้มีค่า Corrected Item-Total Correlation ระหว่าง 0.300 – 0.873 ซึ่งสูงกว่า 0.300 ถือว่าข้อคำถามในแต่ละข้อนั้นมีความเหมาะสมและเชื่อถือได้

3.4.2.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรง (Reliability) ไปใช้ในการเก็บข้อมูลโดยการสร้างแบบสอบถามออนไลน์ ในรูปแบบ Google Form โดยการส่งต่อแบบสอบถามผ่านทาง Application Line ให้กับผู้ประกอบการเอสเอ็มอีที่ได้เข้าร่วมกับกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นแหล่งข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลภาคสนามของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจาก ประชากรผู้ประกอบที่เข้าถึงและได้รับอนุมัติกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐในจังหวัดชุมพร รวมทั้งสิ้นจำนวน 315 ราย โดยการเก็บข้อมูลเป็นแหล่งข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในรูปแบบ Google Form ของประชากร โดยการส่งต่อแบบสอบถามผ่านทาง Application Line แล้วดำเนินการรวบรวมและตรวจสอบความถูกต้องข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อนำไปสู่กระบวนการวิเคราะห์และแปลผลต่อไป

3.5.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือ รายงานต่าง ๆ และเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้อง

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการทดสอบสมมติฐานของความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพรซึ่งกำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ 95% สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับการอธิบายลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ระดับความคิดเห็น ความรับผิดชอบต่อสังคม ความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จ ดังนี้

3.6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

3.6.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แปลความว่า	น้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แปลความว่า	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แปลความว่า	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แปลความว่า	มาก
คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แปลความว่า	มากที่สุด

3.6.2 สถิติเชิงอ้างอิง เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา คือ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม ความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร ดังนี้

3.6.2.1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) เพื่อหาระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระหลายตัวตามกรอบแนวคิดการวิจัย โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r - value) การบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์ จะใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงแต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย หรือไม่มีเลย สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เกณฑ์ที่พัฒนาโดย (Hinkle D. E. 1998)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.90 - 1.00 แปลความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.70 - 0.90 แปลความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.50 - 0.70 แปลความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.30 - 0.50 แปลความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.00 - 0.30 แปลความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

3.6.2.2 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลกระทบต่อความผันแปรของตัวแปรตามนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์

สัญลักษณ์และคำย่อที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผล และความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์และคำย่อดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	หมายถึง	ขนาดของประชากร
n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถดถอยเชิงพหุคูณ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์
t	หมายถึง	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-Distribution
F	หมายถึง	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย
Sig	หมายถึง	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจ้หวัดชุมพร” มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง คือ เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจ้หวัดชุมพร ประการที่สอง คือ เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความได้เปรียบในการแข่งขันที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจ้หวัดชุมพร ประการที่สาม คือ เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจ้หวัดชุมพร โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวนทั้งสิ้น 315 ชุด มาดำเนินการวิเคราะห์และใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจ้หวัดชุมพร
- 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจ้หวัดชุมพร
- 4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจ้หวัดชุมพร
- 4.5 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนก เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ ในตำแหน่งงานปัจจุบัน จำนวนพนักงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน ประเภทกิจการ ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	203	64.4
หญิง	112	35.6
รวม	315	100.0

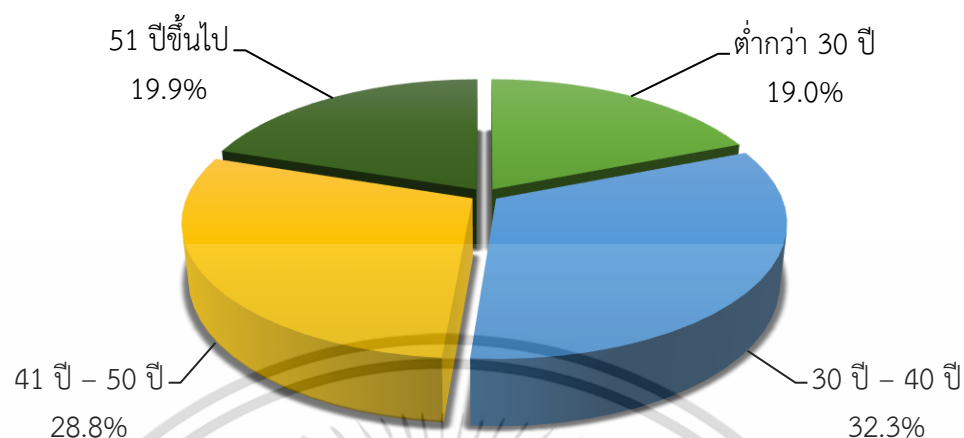
ภาพที่ 4.1 แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมาเป็น เพศหญิง 112 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	60	19.0
30 ปี – 40 ปี	102	32.3
41 ปี – 50 ปี	91	28.8
51 ปีขึ้นไป	62	19.9
รวม	315	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

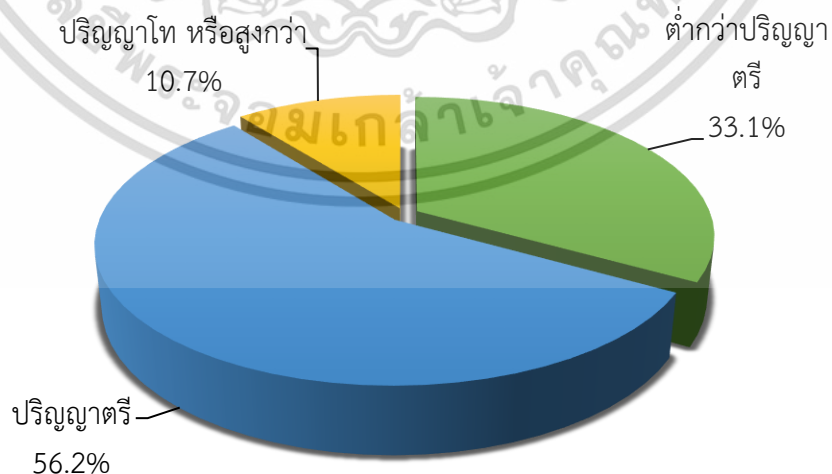

ภาพที่ 4.2 แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 30 ปี ถึง 40 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมา อายุ 41 ปี - 50 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	106	33.1
ปริญญาตรี	175	56.2
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	34	10.7
รวม		100.0

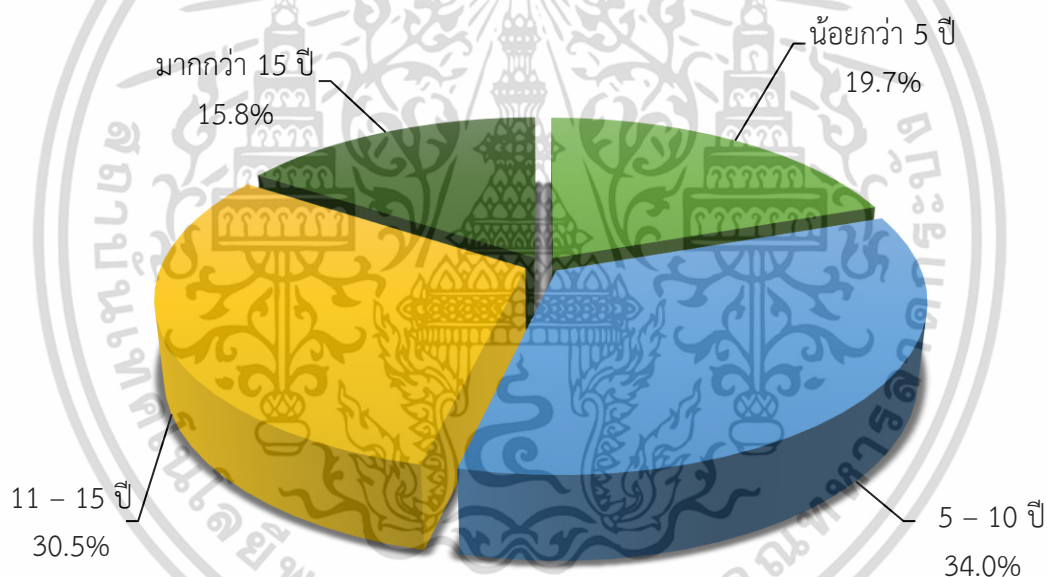
ภาพที่ 4.3 แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 รองลงมาคือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 และระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการดำเนินงาน

ประสบการณ์ในการดำเนินงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	62	19.7
5 – 10 ปี	107	34.0
11 – 15 ปี	96	30.5
มากกว่า 15 ปี	50	15.8
รวม	315	100.0

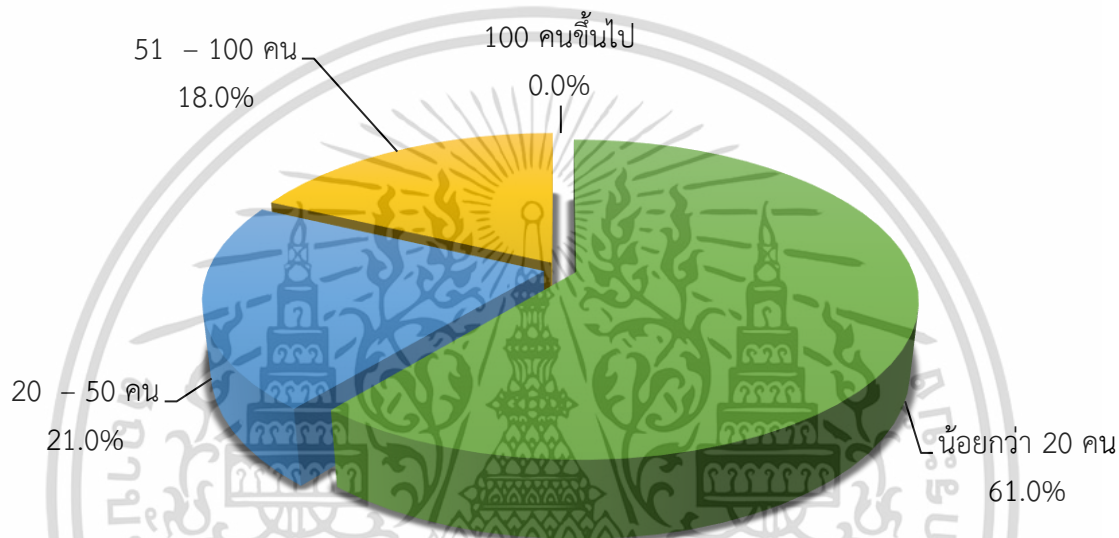

ภาพที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการดำเนินงาน

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประสบการณ์ในการดำเนินงาน 5 – 10 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมาคือ อายุงาน 11-15 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 และมากกว่า 15 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนพนักงาน

จำนวนพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 คน	192	61.0
20 – 50 คน	65	21.0
51 – 100 คน	58	18.0
100 คนขึ้นไป	-	-
รวม	315	100.0

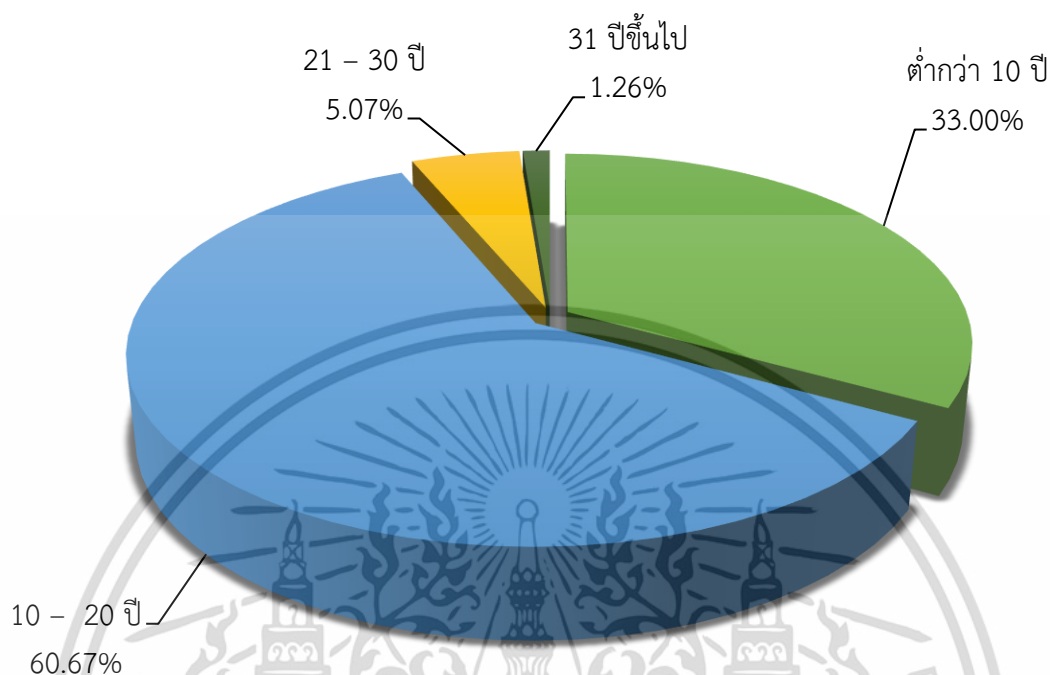
ภาพที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนพนักงาน

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กิจการมีจำนวนพนักงาน น้อยกว่า 20 คน จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือ จำนวนพนักงาน 20 – 50 คน จำนวน 65.0 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 จำนวนพนักงาน 51 - 100 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระยะเวลาในการดำเนินงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ปี	104	33.00
10 – 20 ปี	191	60.67
21 – 30 ปี	16	5.07
31 ปีขึ้นไป	4	1.26
รวม	315	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

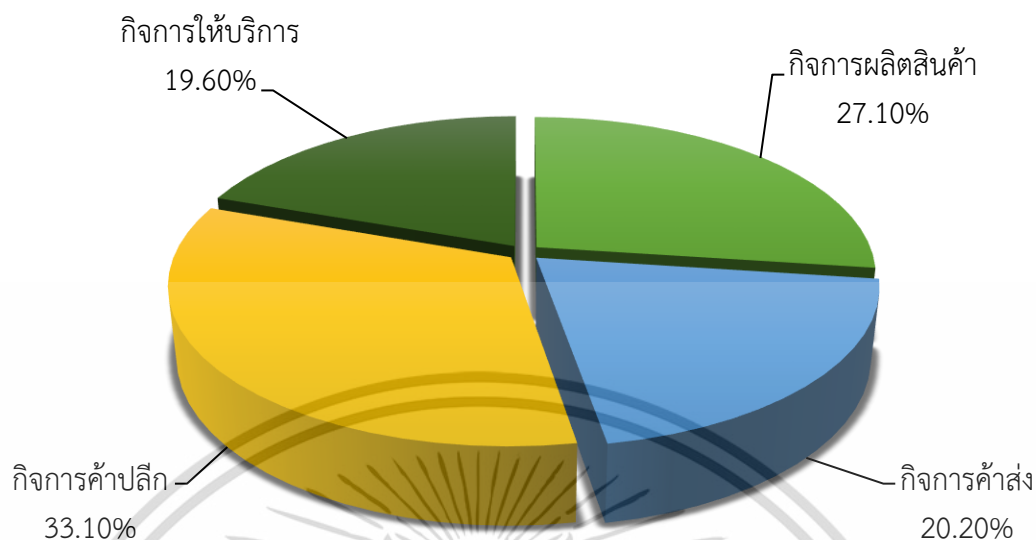
ภาพที่ 4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กิจการมีระยะเวลาในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 - 20 ปี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 60.67 รองลงมา ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 33 ระยะเวลาในการดำเนินงาน 21 - 30 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.07 และระยะเวลาในการดำเนินงาน 31 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทกิจการ

ประเภทกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการผลิตสินค้า	85	27.1
กิจการค้าส่ง	64	20.2
กิจการค้าปลีก	105	33.1
กิจการให้บริการ	61	19.6
รวม	315	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทกิจการ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กิจการมีประเภทกิจการค้าปลีก จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 รองลงมากิจการค้าผลิตสินค้า จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 กิจการค้าส่ง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 และกิจการให้บริการ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมชนพร

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมชนพรวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมชนพร ในภาพรวม ความรับผิดชอบต่อสังคม

(N = 315)

ความรับผิดชอบต่อสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ	3.83	.425	มาก
2. ประสิทธิภาพด้านสังคม	3.66	.731	มาก
3. ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	3.89	.523	มาก
4. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.73	.776	มาก
ภาพรวม	3.81	.499	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร ในภาพรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 3.81, S.D. = .499) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.89, S.D. = .523) รองลงมา ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X}$ = 3.83, S.D. = .425) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\bar{X}$ = 3.73, S.D. = .776) และประสิทธิภาพด้านสังคม ($\bar{X}$ = 3.66, S.D. = .731) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ

(N = 315)			
ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. กิจการของท่านมีนโยบายในการรับผิดชอบต่อการกระจายผลกำไรแก่ผู้ถือหุ้นอย่างเป็นธรรม	4.00	.813	มาก
2. กิจการของท่านมีความรับผิดชอบต่อการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพเพื่อรักษาตำแหน่งทางการแข่งขัน	4.14	.764	มาก
3. กิจการของท่านมุ่งเน้นการเติบโตทางธุรกิจควบคู่ความรับผิดชอบต่อสังคม	3.93	.853	มาก
4. กิจการของท่านมีแผนการบริหารงานที่ชัดเจนในด้านความรับผิดชอบต่อการค้าดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	3.65	.800	มาก
ภาพรวม	3.93	.424	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 3.93, S.D. = .424) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ความรับผิดชอบต่อการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพเพื่อรักษาตำแหน่งทางการแข่งขัน ($\bar{X}$ = 4.14, S.D. = .764) รองลงมา นโยบายในการรับผิดชอบต่อการกระจายผลกำไรแก่ผู้ถือหุ้นอย่างเป็นธรรม ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = .813) มุ่งเน้นการเติบโตทางธุรกิจควบคู่ความรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{X}$ = 3.93, S.D. = .853) และมีแผนการบริหารงานที่ชัดเจนในด้านความรับผิดชอบต่อการค้าดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.65, S.D. = .800) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับ**ประสิทธิภาพด้านสังคม**

(N = 315)

ประสิทธิภาพด้านสังคม	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
5. กิจกรรมของท่านมีการจัดกิจกรรมหรือเข้าไปมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม ชุมชน และท้องถิ่น	3.91	.884	มาก
6. กิจการของท่านมีการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อหรือมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น	3.72	.945	มาก
7. กิจกรรมของท่านมีมาตรการในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบในการดำเนินงานขององค์กรที่อาจเกิดขึ้นกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่น	3.81	.881	มาก
8. กิจการของท่านพัฒนาโครงการใหม่ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเสมอ	3.20	.964	ปานกลาง
ภาพรวม	3.93	.424	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับ**ประสิทธิภาพด้านสังคม** ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = .424) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรมหรือเข้าไปมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .884) รองลงมา มีมาตรการในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบในการดำเนินงานขององค์กรที่อาจเกิดขึ้นกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .881) มีการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อหรือมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = .945) และพัฒนาโครงการใหม่ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเสมอ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .964) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ในภาพรวมประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม

(N = 315)

ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
9. กิจการของท่านมีการกำหนดนโยบายการดำเนินธุรกิจภายใต้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพ	3.94	.810	มาก
10. กิจการของท่านสามารถลดการใช้พลังงานในกระบวนการการผลิตและดำเนินการ	3.85	.866	มาก
11. กิจการของท่านปรับปรุงกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	3.99	.804	มาก
12. กิจการของท่านได้มีผลิตภัณฑ์หรือภารกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	3.79	.804	มาก
ภาพรวม	3.89	.523	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับ **ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม** ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .888) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ปรับปรุงกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = .804) รองลงมา มีการกำหนดนโยบายการดำเนินธุรกิจภายใต้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .810) สามารถลดการใช้พลังงานในกระบวนการการผลิตและดำเนินการ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .866) และมีผลิตภัณฑ์หรือภารกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = .804) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับ**ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย**

(N =315)

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
13. กิจการของท่านเน้นการทำงานโดยสร้างพันธมิตรกับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อประสานผลประโยชน์ร่วมกัน	3.83	.875	มาก
14. กิจการของท่านมีความห่วงใยและเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้า ผู้ถือหุ้น และคู่ค้า	3.88	.846	มาก
15. กิจการของท่านเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในโครงการรับผิดชอบต่อสังคมต่าง ๆ ของกิจการ	3.55	.923	มาก
16. กิจการของท่านรับผิดชอบต่อข้อร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม	3.73	.873	มาก
ภาพรวม	3.75	.776	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับ **ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย** มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = .776) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ มีความห่วงใยและเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้า ผู้ถือหุ้น และคู่ค้า ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .846) รองลงมา เน้นการทำงานโดยสร้างพันธมิตรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อประสานผลประโยชน์ร่วมกัน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .875) รับผิดชอบต่อข้อร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = .873) และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในโครงการรับผิดชอบต่อสังคมต่าง ๆ ของกิจการ ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = .932) ตามลำดับ

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร ในภาพรวมความได้เปรียบในการแข่งขัน

(N = 315)

ความได้เปรียบในการแข่งขัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การเป็นผู้นำด้านต้นทุน	3.88	.790	มาก
2. การสร้างความแตกต่าง	3.81	.780	มาก
3. การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	3.64	.858	มาก
ภาพรวม	3.78	.754	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร ในภาพรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .754) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ โดยการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .790) รองลงมา การสร้างความแตกต่าง ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .780) และการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = .858) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการเป็นผู้นำด้านต้นทุน

(N = 315)

การเป็นผู้นำด้านต้นทุน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. กิจการของท่านสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	3.88	.797	มาก
2. กิจการของท่านเชื่อมั่นว่าจากการมีประสบการณ์ในการ ประกอบธุรกิจที่ยาวนานจะส่งผลต่อการลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้	3.86	.851	มาก
3. กิจการของท่านสามารถรักษาระดับต้นทุนของกิจการได้	3.87	.861	มาก
4. กิจการของท่านผลิตสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ ทำให้ไม่เกิดความสูญเสีย การสิ้นเปลือง	3.92	.843	มาก
ภาพรวม	3.88	.790	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .790) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ผลิตสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ ทำให้ไม่เกิดความสูญเสีย การสิ้นเปลือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .843) รองลงมา สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .797) สามารถรักษาระดับต้นทุนของกิจการได้ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .861) และมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจที่ยาวนานจะส่งผลต่อการลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = .851) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการสร้าง ความแตกต่าง

(N = 315)

การสร้าง ความแตกต่าง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
5. กิจการของท่านส่งเสริมให้มีการผลิตหรือพัฒนาสินค้าที่มีความแตกต่าง	3.88	.805	มาก
6. กิจการของท่านสนับสนุนให้มีการใช้ข้อมูลข่าวสารทาง เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อสร้างขอบเขต ธุรกิจที่กว้างขึ้นและเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ ดำเนินธุรกิจไปอย่างต่อเนื่อง	3.68	.940	มาก
7. กิจการของท่านให้ความสำคัญกับการบริการหลังการขายและอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าเพื่อสร้างความแตกต่างและความประทับใจ ในการบริการ	3.86	.865	มาก
ภาพรวม	3.81	.780	มาก

จากตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการสร้าง ความแตกต่าง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .780) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ส่งเสริมให้มีการผลิตหรือพัฒนาสินค้าที่มีความแตกต่าง ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .805) รองลงมา ให้ความสำคัญกับการบริการหลังการขายและอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าเพื่อสร้างความแตกต่างและความประทับใจในการบริการ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = .865) และสนับสนุนให้มีการใช้ข้อมูลข่าวสารทาง เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อสร้างขอบเขต ธุรกิจที่กว้างขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจไปอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = .940) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน

(N = 315)

การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
8. กิจการของท่านมีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนในการขายและ ให้บริการ เช่น กลุ่มผู้สูงวัย หรือ กลุ่มวัยทำงาน	3.66	.863	มาก
9. กิจการของท่านมีสินค้าหรือบริการที่ตอบสนองความ ต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่ม	3.63	.897	มาก
10. กิจการของท่านมุ่งเน้นลูกค้าเฉพาะกลุ่มเพื่อให้เกิด ความชำนาญ	3.63	.911	มาก
ภาพรวม	3.78	.754	มาก

จากตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .911) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ มีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนในการขายและ ให้บริการ เช่น กลุ่มผู้สูงวัย หรือกลุ่มวัยทำงาน ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = .863) รองลงมา มีสินค้าหรือบริการที่ตอบสนองความ ต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่ม ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = .897) และมุ่งเน้นลูกค้าเฉพาะกลุ่มเพื่อให้เกิดความชำนาญ ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = .911) ตามลำดับ

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ในภาพรวม **ความสำเร็จของผู้ประกอบการ**

(N = 315)

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการเงิน	3.86	.792	มาก
2. ด้านลูกค้า	3.77	.818	มาก
3. ด้านกระบวนการภายใน	3.82	.790	มาก
4. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	3.64	.858	มาก
ภาพรวม	3.78	.754	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ในภาพรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .754) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = .792) รองลงมา ด้านกระบวนการภายใน ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .790) ด้านลูกค้า ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .818) และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = .858) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับ**ด้านการเงิน**

(N = 315)

ด้านการเงิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
1. กิจการของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าหรือบริการ	3.84	.820	มาก
2. กิจการของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการ แสวงหาลูกค้ารายใหม่อยู่เสมอ	3.84	.876	มาก
3. กิจการของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากลูกค้ารายเก่า	3.84	.842	มาก
4. กิจการของท่านมีกำไรของธุรกิจมีความแน่นอนและต่อเนื่อง	3.88	.859	มาก
5. กิจการของท่านมีการลดต้นทุนการผลิต เช่น ปรับปรุง กระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ จัดซื้อวัตถุดิบแหล่งที่มีราคาถูก เป็นต้น	3.87	.851	มาก
6. กิจการของท่านมีการดำเนินงานของธุรกิจมีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ควบคุมได้	3.96	.848	มาก
ภาพรวม	3.86	.792	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับ**ด้านการเงิน** ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = .792) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ มีการดำเนินงานของธุรกิจมีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ควบคุมได้ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = .848) รองลงมา มีกำไรของธุรกิจมีความแน่นอนและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .859) มีการลดต้นทุนการผลิต เช่น ปรับปรุง กระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ จัดซื้อวัตถุดิบแหล่งที่มีราคาถูก เป็นต้น ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .851) มีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าหรือบริการ ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .820) มีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการแสวงหาลูกค้ารายใหม่อยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .876) และมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากลูกค้ารายเก่า ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .842) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวดัชุมพร เกี่ยวกับ**ด้านลูกค้า**

(N = 315)

ด้านลูกค้า	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
7. กิจการของลูกค้าของท่านแสดงความพึงพอใจในสินค้าและบริการ	3.76	.792	มาก
8. กิจการของท่านมีจำนวนลูกค้ารายใหม่เพิ่มขึ้น	3.74	.826	มาก
9. กิจการของท่านสามารถรักษาลูกค้ารายเดิมไว้ได้	3.79	.866	มาก
ภาพรวม	3.77	.818	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวดัชุมพร เกี่ยวกับ**ด้านลูกค้า** ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .818) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ มีสามารถรักษาลูกค้ารายเดิมไว้ได้ ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = .866) รองลงมา ลูกค้าของท่านแสดงความพึงพอใจในสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = .792) และมีจำนวนลูกค้ารายใหม่เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = .826) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวดัชุมพร เกี่ยวกับ**ด้านกระบวนการภายใน**

(N = 315)

ด้านกระบวนการภายใน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
10. กิจการของท่านมีกระบวนการผลิตสินค้าหรือการให้บริการลูกค้ามีความสูญเสียหรือเสียหายน้อยลง	3.82	.806	มาก
11. กิจการของท่านมีแผนงานการปฏิบัติงานที่วางไว้มีความเหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติได้โดยไม่เกิด ปัญหา	3.80	.841	มาก
12. กิจการของท่านสามารถจัดหาและส่งมอบสินค้าหรือ บริการตรงตามกำหนด	3.85	.838	มาก
ภาพรวม	3.82	.790	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวดัชุมพร เกี่ยวกับ**ด้านกระบวนการภายใน** ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .790) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ สามารถจัดหาและส่งมอบสินค้าหรือบริการตรงตามกำหนด ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .838) รองลงมา มีกระบวนการผลิตสินค้าหรือการให้บริการลูกค้ามีความสูญเสียหรือเสียหายน้อยลง ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .806) และมีแผนงานการปฏิบัติงานที่วางไว้มีความเหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยไม่เกิดปัญหา ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = .841) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวดัชุมพร เกี่ยวกับ**ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา**

				(N = 315)
ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา		$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
13.	กิจการของท่านมีการฝึกอบรมหรือสอนงานให้แก่ พนักงานเพื่อการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน	3.64	.913	มาก
14.	กิจการของท่านมีอัตราการเข้า-ออก ของพนักงานอยู่ในระดับที่เหมาะสม	3.75	.855	มาก
15.	กิจการของท่านนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้เพื่อให้พนักงาน เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.67	.965	มาก
16.	พนักงานของท่านมีความพึงพอใจในสวัสดิการของกิจการ	3.79	.870	มาก
ภาพรวม		3.71	.825	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวดัชุมพร เกี่ยวกับ**ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา** ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = .825) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ พนักงานของท่านมีความพึงพอใจในสวัสดิการของกิจการ ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = .870) รองลงมา มีอัตราการเข้า-ออก ของพนักงานอยู่ในระดับที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = .855) นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้เพื่อให้พนักงาน ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = .965) และมีการฝึกอบรมหรือสอนงานให้แก่ พนักงานเพื่อการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = .913) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐของจังหวัดชุมพร และความได้เปรียบในการแข่งขันที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

4.5.1 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมกับความได้เปรียบการแข่งขัน

		ความ ได้เปรียบการ แข่งขัน	เศรษฐกิจ	สังคม	สิ่งแวดล้อม	ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย
Pearson Correlation	ความได้เปรียบ การแข่งขัน	1.000				
	เศรษฐกิจ	.350*	1.000			
	สังคม	.698*	.357*	1.000		
	สิ่งแวดล้อม	.551*	.332*	.509*	1.000	
	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	.752*	.351*	.696*	.550*	1.000

* ค่านัยสำคัญทางสถิติ <math>< 0.05</math>

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระ คือ ความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพด้านสังคม ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กับความได้เปรียบทางการแข่งขัน ประกอบด้วย การเป็นผู้นำด้านต้นทุน การสร้างความแตกต่าง การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัว มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระ พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรอิสระ (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มากกว่า 0) โดยสามารถเรียงลำดับตามขนาดของความสัมพันธ์จากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($r=0.752$) ความรับผิดชอบต่อสังคม ประสิทธิภาพด้านสังคม ($r=0.698$) ความรับผิดชอบต่อสังคม ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม ($r=0.551$) และความรับผิดชอบต่อสังคม ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ($r=0.350$) ทั้งนี้ตารางข้างต้นยังแสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระอยู่ระหว่าง 0.350 – 0.752 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 0.80 แสดงว่าตัวแปรอิสระต่างๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (Cooper and Schindler. 2006)

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม ความสำเร็จในการแข่งขัน และความสำเร็จ

	ความสำเร็จ	เศรษฐกิจ	สังคม	สิ่งแวดล้อม	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การเป็นผู้นำด้านต้นทุน	การสร้าง ความแตกต่าง	การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	
Pearson Correlation	ความสำเร็จ	1.000							
	เศรษฐกิจ	.336*	1.000						
	สังคม	.654*	.357*	1.000					
	สิ่งแวดล้อม	.527*	.332*	.509*	1.000				
	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	.772*	.388*	.773*	.633*	1.000			
	การเป็นผู้นำด้านต้นทุน	.755*	.372*	.684*	.511*	.783*	1.000		
	การสร้าง ความแตกต่าง	.768*	.355*	.657*	.514*	.758*	.799*	1.000	
	การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	.710*	.257*	.613*	.516*	.732*	.726*	.785*	1.000

* คำนัยสำคัญทางสถิติ <0.05

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตัวแปรอิสระ คือ ความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งประกอบด้วย ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพด้านสังคม ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และความสำเร็จในการแข่งขัน ประกอบด้วย การเป็นผู้นำด้านต้นทุน การสร้างความแตกต่าง การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จ ประกอบด้วย มุมมองทางการเงิน มุมมองทางด้านลูกค้า มุมมองทางด้านกระบวนการภายใน และมุมมองทางการเรียนรู้และการพัฒนา พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัว มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มากกว่า 0) โดยสามารถเรียงลำดับตามขนาดของความสัมพันธ์จากมากไปน้อยได้ดังนี้ ความสำเร็จในการแข่งขัน การสร้างความแตกต่าง ($r=0.799$) ความสำเร็จในการแข่งขัน การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ($r=0.785$) ความสำเร็จในการแข่งขัน การเป็นผู้นำด้านต้นทุน ($r=0.783$) ความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($r=0.633$) ความรับผิดชอบต่อสังคม ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม ($r=0.509$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรับผิดชอบต่อสังคม ประสิทธิภาพด้านสังคม ($r=0.357$) และความรับผิดชอบต่อสังคม ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ($r=0.336$) ทั้งนี้ตารางข้างต้นยังแสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบ พหุคูณ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระอยู่ระหว่าง $0.336 - 0.799$ ซึ่งมีค่าไม่เกิน 0.80 แสดงว่าตัวแปรอิสระต่างๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (Cooper and Schindler, 2006)

4.5.2 การทดสอบสมมติฐานที่ 1 (H1)

ผลการวิเคราะห์หาค่าวิเคราะห์อิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของความรับผิดชอบต่อสังคมที่อิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

ความรับผิดชอบต่อสังคม		Coefficients ^a				Collinearity Statistics		
		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Tolerance	VIF
		B	Std. Error	Beta				
1	(Constant)	.157	.270		.583	.001		
	เศรษฐกิจ	.067	.066	.038	1.006	.315	.833	1.200
	สังคม	.307	.051	.297	6.064	<.001	.483	2.069
	สิ่งแวดล้อม	.196	.061	.136	3.219	.001	.652	1.534
	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	.395	.043	.457	9.091	<.001	.459	2.180

R=0.800^a R Square=0.640 Adjusted R Square=0.635 F=137.728 Sig =<0.001
Durbin-Watson=2.076

จากตารางที่ 4.24 แสดงผลการตรวจสอบภาวะร่วมเส้นตรงเชิง (Multicollinearity) โดยพิจารณาตามเกณฑ์ Hair et al. (2009) ที่กำหนดไว้ว่าค่า Tolerance ต้องมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ต้องมีค่าที่ไม่เข้าใกล้หรือเกิน 10 ผลการตรวจสอบ พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระมีค่าอยู่ระหว่าง $0.483-0.833$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.1 และ VIF อยู่ค่าอยู่ระหว่าง $1.200-2.180$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 จึงสรุปได้ว่าการวิจัยครั้งนี้ไม่เกิดภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุ (Multicollinearity) แปลความได้ว่า ตัวแปรเป็นอิสระต่อกัน สามารถนำไปวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณได้ และการตรวจสอบความเป็นอิสระกันของค่าความเคลื่อนไหวโดยการทดสอบว่า ค่า e_t และ e_{t+1} เป็นอิสระกันหรือไม่ตามเงื่อนไขการวิเคราะห์ความถดถอยโดยใช้สถิติทดสอบ Durbin Watson ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Durbin Watson = 2.076 ซึ่งมีค่าใกล้ 2 (นั่นคือมีค่าในช่วง 1.5-2.5) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2561) จึงสรุปว่า e_t และ e_{t+1} เป็นอิสระกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ 1

ความรับผิดชอบต่อสังคมทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพด้านสังคม ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถใช้อธิบายการผันแปรของความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร ได้ร้อยละ 63.5 ($R^2 = 0.635$) และให้ค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.800 ($R = 0.800$) โดยความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร ($B = 0.157, p = 0.01$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1

เมื่อวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่อสังคมรายด้าน พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 3 ด้าน เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร คือ ประสิทธิภาพด้านสังคม ($B = 0.307, p < 0.001$) ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม ($B = 0.196, p = 0.001$) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($B = 0.395, p < 0.001$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนดิบ :

ความรับผิดชอบต่อสังคม = $0.157 + 0.067$ (ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ) + 0.307 (ประสิทธิภาพด้านสังคม) + 0.196 (ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม) + 0.395 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนมาตรฐาน :

ความรับผิดชอบต่อสังคม = 0.038 (ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ) + 0.297 (ประสิทธิภาพด้านสังคม) + 0.136 (ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม) + 0.457 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

4.5.3 การทดสอบสมมติฐานที่ 2 (H2)

ผลการวิเคราะห์หาอิทธิพลของความได้เปรียบในการแข่งขันที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติชุมพร

ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของความได้เปรียบในการแข่งขันมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

ความได้เปรียบในการแข่งขัน		Coefficients ^a					Collinearity Statistics	
		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Tolerance	VIF
		B	Std. Error	Beta				
1	(Constant)	.314	.094		3.328	<.001		
	การเป็นผู้นำด้านต้นทุน	.363	.049	.377	7.341	<.001	.218	4.584
	การสร้างความแตกต่าง	.286	.057	.293	4.981	<.001	.166	6.035
	การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	.268	.036	.302	7.541	<.001	.358	2.792

R=0.906^a R Square=0.821 Adjusted R Square=0.820 F=476.502 Sig =<0.001
Durbin-Watson=1.977

จากตารางที่ 4.25 แสดงผลการตรวจสอบภาวะร่วมเส้นตรงเชิง (Multicollinearity) โดยพิจารณาตามเกณฑ์ Hair et al. (2009) ที่กำหนดไว้ว่าค่า Tolerance ต้องมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ต้องมีค่าที่ไม่เข้าใกล้หรือเกิน 10 ผลการตรวจสอบ พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระมีค่าอยู่ระหว่าง 0.166-0.358 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.1 และ VIF อยู่ค่าอยู่ระหว่าง 2.792-6.035 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 ถึงสรุปได้ว่าการวิจัยครั้งนี้ไม่เกิดภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุ (Multicollinearity) แปลความได้ว่า ตัวแปรเป็นอิสระต่อกัน สามารถนำไปวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณได้ และการตรวจสอบความเป็นอิสระกันของค่าความเคลื่อนโดยการทดสอบว่า ค่า e_t และ e_{t+1} เป็นอิสระกันหรือไม่ตามเงื่อนไขการวิเคราะห์ความถดถอยโดยใช้สถิติทดสอบ Durbin Watson ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Durbin Watson = 1.977 ซึ่งมีค่าใกล้ 2 (นั่นคือมีค่าในช่วง 1.5-2.5) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2561) จึงสรุปว่า e_t และ e_{t+1} เป็นอิสระกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ 2

ความได้เปรียบในการแข่งขัน ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย การเป็นผู้นำด้านต้นทุน การสร้างความแตกต่าง และการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ใช้สามารถอธิบายการผันแปรของความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 90.6 ($R^2 = 0.906$) และให้ค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.821 ($R = 0.821$) โดยความได้เปรียบในการแข่งขันที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ($B = 0.314$, $p < 0.01$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

เมื่อวิเคราะห์ความได้เปรียบในการแข่งขันรายด้าน พบว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันจำนวน 3 ด้าน เท่านั้น ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร คือ การเป็นผู้นำด้านต้นทุน ($B = 0.363$, $p < 0.001$) การสร้างความแตกต่าง ($B = 0.286$, $p < 0.001$) และการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ($B = 0.268$, $p < 0.001$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนดิบ :

ความได้เปรียบในการแข่งขัน = $0.314 + 0.363$ (การเป็นผู้นำด้านต้นทุน) + 0.286 (การสร้างความแตกต่าง) + 0.268 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนมาตรฐาน :

ความได้เปรียบในการแข่งขัน = 0.377 (การเป็นผู้นำด้านต้นทุน) + 0.293 (การสร้างความแตกต่าง) + 0.302 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

4.5.4 การทดสอบสมมติฐานที่ 3 (H3)

ผลการวิเคราะห์หาอิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

ความรับผิดชอบต่อสังคม		Coefficients ^a					Collinearity Statistics	
		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Tolerance	VIF
		B	Std. Error	Beta				
1	(Constant)	.470	.287		1.636	.001		
	เศรษฐกิจ	.051	.070	.029	.733	.464	.830	1.205
	สังคม	.140	.059	.135	2.389	.017	.398	2.512
	สิ่งแวดล้อม	.081	.067	.056	1.205	.229	.590	1.695
	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	.611	.062	.622	9.892	<.001	.320	3.120

R=0.779^a R Square=0.607 Adjusted R Square=0.602 F=119.931 Sig =<0.001
Durbin-Watson=2.014

จากตารางที่ 4.26 แสดงผลการตรวจสอบภาวะร่วมเส้นตรงเชิง (Multicollinearity) โดยพิจารณาตามเกณฑ์ Hair et al. (2009) ที่กำหนดไว้ว่าค่า Tolerance ต้องมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ต้องมีค่าที่ไม่เข้าใกล้หรือเกิน 10 ผลการตรวจสอบ พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระมีค่าอยู่ระหว่าง 0.320-0.830 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.1 และ VIF อยู่ค่าอยู่ระหว่าง 1.205-3.120 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 จึงสามารถสรุปได้ว่าการวิจัยครั้งนี้ไม่เกิดภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุ (Multicollinearity) แปลความได้ว่า ตัวแปรเป็นอิสระต่อกัน สามารถนำไปวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณได้ และการตรวจสอบความเป็นอิสระต่อกันของค่าความเคลื่อนโดยการทดสอบว่า ค่า e_t และ e_{t+1} เป็นอิสระต่อกันหรือไม่ ตามเงื่อนไขการวิเคราะห์ความถดถอยโดยใช้สถิติทดสอบ Durbin Watson ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Durbin Watson = 2.014 ซึ่งมีค่าใกล้ 2 (นั่นคือมีค่าในช่วง 1.5-2.5) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2561) จึงสรุปว่า e_t และ e_{t+1} เป็นอิสระต่อกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ 3

ความรับผิดชอบต่อสังคมทั้ง 4 ด้วย ประกอบด้วย ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพด้านสังคม ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ใช้สามารถอธิบายการผันแปรของความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 60.2 ($R^2 = 0.602$) และให้ค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.779 ($R = 0.779$) โดยความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร ($B = 0.470, p = 0.01$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3

เมื่อวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่อสังคมรายด้าน พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 2 ด้าน เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร คือ ประสิทธิภาพด้านสังคม ($B=0.140, p < 0.017$) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($B=0.611, p < 0.001$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนดิบ :

ความรับผิดชอบต่อสังคม = $0.470 + 0.051$ (ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ) + 0.140 (ประสิทธิภาพด้านสังคม) + 0.081 (ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม) + 0.611 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนมาตรฐาน :

ความรับผิดชอบต่อสังคม = 0.29 (ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ) + 0.135 (ประสิทธิภาพด้านสังคม) + 0.056 (ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม) + 0.622 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

4.5.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ สรุปการทดสอบสมมติฐานดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.27 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่	คำอธิบาย	ผลการทดสอบ
H1	ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร	ยอมรับสมมติฐานที่ 1
H2	ความได้เปรียบในการแข่งขันที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร	ยอมรับสมมติฐานที่ 2
H3	ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร	ยอมรับสมมติฐานที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร” มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง คือ เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ประการที่สอง คือ เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความได้เปรียบในการแข่งขันที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ประการที่สาม คือ เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร โดยใช้เทคนิควิธีวิจัยเชิงปริมาณกับผู้ประกอบที่เข้าถึงและได้รับอนุมัติกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐในจังหวัดชุมพร รวมทั้งสิ้นจำนวน 315 ราย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน จำนวนพนักงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน ประเภทกิจการ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 203 คน คิดเป็น ร้อยละ 64.4 มีอายุ 31 ปี ถึง 40 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 มีประสบการณ์ในการดำเนินงาน 5 – 10 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 34 มีกิจการมีจำนวนพนักงาน น้อยกว่า 20 คน จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 61 ทางกิจการมีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 33 และเป็นกิจการมีประเภทกิจการค้าปลีก จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ในภาพรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม รองลงมา ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และประสิทธิภาพด้านสังคม ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ความรับผิดชอบต่อการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพเพื่อรักษาตำแหน่งทางการแข่งขัน รองลงมา นโยบายในการรับผิดชอบต่อการกระจายผลกำไรแก่ผู้ถือหุ้นอย่างเป็นธรรม มุ่งเน้นการเติบโตทางธุรกิจควบคู่ความรับผิดชอบต่อสังคม และมีแผนการบริหารงานที่ชัดเจนในด้านความรับผิดชอบต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับประสิทธิภาพด้านสังคม ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรมหรือเข้าไปมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม ชุมชน และท้องถิ่น รองลงมา มีมาตรการในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบในการดำเนินงานขององค์กรที่อาจเกิดขึ้นกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่น มีการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น และพัฒนาโครงการใหม่ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเสมอตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ปรับปรุงกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่องเพื่อใ้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รองลงมา มีการกำหนดนโยบายการดำเนินธุรกิจภายใต้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพ สามารถลดการใช้พลังงานในกระบวนการผลิตและดำเนินการ และมีผลิตภัณฑ์หรือภารกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ มีความห่วงใยและเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้า ผู้ถือหุ้น และคู่ค้า รองลงมา เน้นการทำงานโดยสร้างพันธมิตรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อประสานผลประโยชน์ร่วมกัน รับผิดชอบต่อข้อร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในโครงการรับผิดชอบต่อสังคมต่างๆ ของกิจการ ตามลำดับ

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร ในภาพรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ใน ระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ การเป็นผู้นำด้านต้นทุน รองลงมา การสร้างความแตกต่าง และการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ผลិតสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ ทำให้ไม่เกิดความสูญเสีย การสิ้นเปลือง งบประมาณสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน สามารถรักษาระดับต้นทุนของกิจการได้ และมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจที่ยาวนานจะส่งผลต่อการลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการสร้างความแตกต่าง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ ส่งเสริมให้มีการผลิตหรือพัฒนาสินค้าที่มีความแตกต่าง รองลงให้ความสำคัญกับการบริการหลังการขาย และอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าเพื่อสร้างความแตกต่างและความประทับใจในการบริการ และสนับสนุนให้มีการใช้ข้อมูลข่าวสารทาง เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ทันสมัยเพื่อสร้างขอบเขตธุรกิจที่กว้างขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพในการ ดำเนินธุรกิจไปอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ มีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนในการขายและ ให้บริการ เช่น กลุ่มผู้สูงวัย หรือกลุ่มวัยทำงาน รองลงมา มีสินค้าหรือบริการที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่ม และมุ่งเน้นลูกค้าเฉพาะกลุ่มเพื่อให้เกิดความชำนาญ ตามลำดับ

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร ในภาพรวม ความสำเร็จของผู้ประกอบการ ในภาพรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ใน ระดับมาก โดยด้านที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ การเป็นด้านการเงิน รองลงมา ด้านกระบวนการภายใน ด้านลูกค้า และด้านการเรียนรู้และการพัฒนาตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการเงิน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ มีการดำเนินงานของธุรกิจมีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ควบคุมได้ รองลงมา มีกำไรของธุรกิจมีความแน่นอนและต่อเนื่อง มีการลดต้นทุนการผลิต เช่น ปรับปรุง กระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ จัดซื้อวัตถุดิบแหล่งที่มีราคาถูก เป็นต้น มีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าหรือบริการ มีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการแสวงหาลูกค้ารายใหม่อยู่เสมอ และมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากลูกค้ารายเก่า ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร เกี่ยวกับด้านลูกค้า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ มีสามารถรักษาลูกค้ารายเดิมไว้ได้ รองลงมาลูกค้าของท่านแสดงความพึงพอใจในสินค้าและบริการ และมีจำนวนลูกค้ารายใหม่เพิ่มขึ้นตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร เกี่ยวกับด้านกระบวนการภายใน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ สามารถจัดหาและส่งมอบสินค้าหรือ บริการตรงตามกำหนด รองลงมา มีกระบวนการผลิตสินค้าหรือการให้บริการ ลูกค้ามีความสูญเสียหรือเสียหายน้อยลง และมีแผนงานการปฏิบัติงานที่วางไว้มีความเหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยไม่เกิด ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการเรียนรู้และการพัฒนา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ระดับความคิดเห็นมีค่ามากที่สุด คือ พนักงานของท่านมีความพึงพอใจในสวัสดิการของกิจการ รองลงมา มีอัตราการเข้า-ออก ของพนักงานอยู่ในระดับที่เหมาะสม นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้เพื่อให้พนักงาน และมีการฝึกอบรมหรือสอนงานให้แก่ พนักงานเพื่อการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนา ตามลำดับ

ผลการศึกษาตามสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 (H_1) ความรับผิดชอบต่อสังคมทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพด้านสังคม ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ใช้สามารถอธิบายการผันแปรของความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 63.5 ($R^2 = 0.635$) และให้ค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.800 ($R = 0.800$) โดยความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ($B = 0.157, p = 0.01$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1

เมื่อวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่อสังคมรายด้าน พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 3 ด้าน เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร คือ ประสิทธิภาพด้านสังคม ($B=0.307, p < 0.001$) ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม ($B=0.196, p = 0.001$) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($B=0.395, p < 0.001$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนดิบ :

ความรับผิดชอบต่อสังคม = $0.157 + 0.067$ (ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ) + 0.307 (ประสิทธิภาพด้านสังคม) + 0.196 (ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม) + 0.395 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนมาตรฐาน :

ความรับผิดชอบต่อสังคม = 0.038 (ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ) + 0.297 (ประสิทธิภาพด้านสังคม) + 0.136 (ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม) + 0.457 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

ความได้เปรียบในการแข่งขัน ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย การเป็นผู้นำด้านต้นทุน การสร้างความแตกต่าง และการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ใช้สามารถอธิบายการผันแปรของความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 90.6 ($R^2 = 0.906$) และให้ค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.821 ($R = 0.821$) โดยความได้เปรียบในการแข่งขันที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ($B = 0.314, p < 0.01$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

เมื่อวิเคราะห์ความได้เปรียบในการแข่งขันรายด้าน พบว่า ความได้เปรียบในการแข่งขัน จำนวน 3 ด้าน เท่านั้น ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดชุมพร คือ การเป็นผู้นำด้านต้นทุน ($B = 0.363, p < 0.001$) การสร้างความแตกต่าง ($B = 0.286, p < 0.001$) และการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ($B = 0.268, p < 0.001$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนดิบ :

ความได้เปรียบในการแข่งขัน = $0.314 + 0.363$ (การเป็นผู้นำด้านต้นทุน) + 0.286 (การสร้างความแตกต่าง) + 0.268 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนมาตรฐาน :

ความได้เปรียบในการแข่งขัน = 0.377 (การเป็นผู้นำด้านต้นทุน) + 0.293 (การสร้างความแตกต่าง) + 0.302 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 (H_3)

ความรับผิดชอบต่อสังคมทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพด้านสังคม ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ใช้สามารถอธิบายการผันแปรของความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 60.2 ($R^2 = 0.602$) และให้ค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.779 ($R = 0.779$) โดยความรับผิดชอบต่อสังคมมี

อิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร ($B = 0.470, p = 0.01$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 **จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3**

เมื่อวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่อสังคมรายด้าน พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 2 ด้าน เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร คือ ประสิทธิภาพด้านสังคม ($B=0.140, p < 0.017$) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($B=0.611, p < 0.001$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนดิบ :

ความรับผิดชอบต่อสังคม = $0.470 + 0.051$ (ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ) + 0.140 (ประสิทธิภาพด้านสังคม) + 0.081 (ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม) + 0.611 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนมาตรฐาน :

ความรับผิดชอบต่อสังคม = 0.29 (ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ) + 0.135 (ประสิทธิภาพด้านสังคม) + 0.056 (ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม) + 0.622 (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร พบว่า โดยประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปกรณ์ อุดมธนะสารสกุล (2562) ที่ทำศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม ชื่อเสียงขององค์กรและความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคการผลิตในเขตภาคเหนือตอนบน ผลการศึกษาพบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ผลสมมติฐาน ความรับผิดชอบต่อสังคม ขององค์กรมีอิทธิพลต่อชื่อเสียงขององค์กรจนนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของความได้เปรียบในการแข่งขันที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร พบว่า การเป็นผู้นำด้านต้นทุน การสร้างความแตกต่าง การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวกร โอนริย (2564) ที่ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน และความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาพบว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัด

ราชบุรี ปัจจัยความได้เปรียบในการแข่งขันด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ด้านการสร้างความแตกต่างด้านการตอบสนองเร็ว และด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี ยังสอดคล้องกับ ฌอนอมศิลป์ จันคนากิติกุล และนิศาตร์น โขติเชย (2565) ศึกษาในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันเพื่อความอยู่ยั่งยืนของธุรกิจโรงแรม ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ การจัดการสิ่งแวดล้อม ความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จอย่างยั่งยืน และเพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันเพื่อความอยู่ยั่งยืนของธุรกิจโรงแรม ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ความเป็นตัวของตัวเอง การมีนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความกล้าเสี่ยง และความมุ่งมั่นในการแข่งขัน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวก และปัจจัยนี้มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจโรงแรมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นอกจากนี้ ยังพบว่าปัจจัยความได้เปรียบในการแข่งขัน ประกอบด้วย การเป็นผู้นำด้านต้นทุน การมุ่งเฉพาะ การมีคุณภาพ การมีความแตกต่าง และ การตอบสนองรวดเร็ว ซึ่งปัจจัยนี้มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวก ต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจโรงแรม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา สุดใจ และทิพย์ลาวัลย์ แก้วนิล (2565) ที่ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การบริการและความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการในจังหวัดนครปฐม โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการในเขตจังหวัดนครปฐมมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีกลยุทธ์การบริการด้านการปรับบริการให้ตรงกับความต้องการอยู่ในระดับมาก ผู้ประกอบการในเขตจังหวัดนครปฐมมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความได้เปรียบทางการแข่งขันอยู่ในระดับมาก ยุทธศาสตร์การบริการทุกด้าน ได้แก่ ด้านการบริการแบบมีอาชีพ ด้านการบริการที่หลากหลาย ด้านการปรับปรุงบริการอย่างต่อเนื่อง และด้านการปรับบริการให้ตรงกับความต้องการมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความได้เปรียบทางการแข่งขัน กลยุทธ์การบริการทุกด้าน ได้แก่ ด้านการบริการแบบมีอาชีพ ด้านการบริการที่หลากหลาย ด้านการปรับปรุงบริการอย่างต่อเนื่อง และด้านการปรับบริการให้ตรงกับความต้องการมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความได้เปรียบทางการแข่งขัน ส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งทุกด้านมีผลอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

5.2.3 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร พบว่า มุมมองทางการเงิน มุมมองทางด้านลูกค้า มุมมองทางด้านกระบวนการภายใน มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการพัฒนา อิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ พรหมสุกร (2563) ทำการศึกษา แนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ และความสำเร็จของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า ผลการศึกษาพบว่า อิทธิพลปัจจัยความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์และความสำเร็จของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า

5.2.4 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุน เอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจ้หวัดชุมพร พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจ้หวัดชุมพร ในภยารวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยประสิทธิภพด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ประสิทธิภพด้านเศรษฐกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุตินันต์ บุญนวล (2564) ศึกษาเรื่องการค้าเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภพบาลในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการค้าเนินงานและปัจจัยที่ส่งผลต่อการการค้าเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภพบาลของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ผลจากการศึกษาพบว่า การการค้าเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภพบาลอยู่ในระดับ และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การการค้าเนินงานด้านธรรมาภพบาลอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านสังคม และน้อยที่สุดคือ ด้านสิ่งแวดล้อม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1. ข้อเสนอแนะครั้งนี้

5.3.1.1. จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ควรหันมาให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งมีผลทำให้เกิดการได้เปรียบทางการแข่งขันในการแข่งขัน ส่งผลต่อความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

5.3.1.2. จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ควรสร้างความเข้าใจถึงการทำความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจและเพิ่มการค้าเนินงานเชิงรุก เพื่อให้เกิดการได้เปรียบทางการแข่งขันในการแข่งขัน ส่งผลต่อความสำเร็จที่จะเกิดขึ้น

5.3.1.3. . จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ กำหนดนโยบายวางแผนงาน ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และพร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา

5.3.2. ข้อเสนอแนะในครั้งต่อไป

5.3.2.1 การศึกษาครั้งต่อไปมีการขยายกลุ่มตัวอย่างไปอีกหลายกลุ่มเพื่อให้ทราบถึงความต้องการ และเข้าถึงความรับผิดชอบต่อสังคม การได้เปรียบทางการแข่งขันในการแข่งขัน ส่งผลต่อความสำเร็จที่จะเกิดขึ้น

5.3.2.2 การศึกษาครั้งต่อไปมีการขยายปัจจัยต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ที่นำไปสู่การได้เปรียบทางการแข่งขันในการแข่งขัน ส่งผลต่อความสำเร็จที่จะเกิดขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงอุตสาหกรรม. (2565). แนวคิด “MIND” ใช้ “หัว” และ “ใจ” ปันอุตสาหกรรมคู่ชุมชน
<https://ops.industry.go.th/th/news-industry/2522>
- กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ. (2560). SME กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ.
<https://thaismefund.com/about/history>
- กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ. (2565). SME กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ.
<https://thaismefund.com/about/history>
- ชัยนาท ชัยมะลิ และสีปชาติ อันทะไชย. (2564) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและ
 ขนาดย่อมในจังหวัดอุตรธานี. *วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*.
 11(1), 14-28.
- ชุตินพงศ์ คงสันเทียะ. (2560). *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาลังคม*.
<http://portal5.udru.ac.th/ebook/pdf/upload/182i509A695iu65HCn6p.pdf>
- ชุตินันต์ บุญนวล. (2564). การดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล ในโรงงาน
 อุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง. *วารสารนิติศาสตร์และสังคมศึกษา*, 5(1), 51-69.
- เขาวลิต ประสิทธิ์ และกนกพร ชัยประสิทธิ์. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกกับ ความสำเร็จ
 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดฉะเชิงเทรา. *วารสารการจัดการและการพัฒนา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 6(1), 29-56.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2555). *สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคม
 ของกิจการ*. กรุงเทพฯ: เมจิกเพลส.
- ถนอมศิลป์ จันคณาภิตกุล, & นิศารัตน์ โชติเชย. (2022). รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของ
 ปัจจัยที่ส่ง ผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันเพื่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนของธุรกิจ โรงแรมใน
 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1. *วารสาร สันติ ศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 10(7),
 2961-2975.
- ฐานิตา ช้องฤกษ์. (2560). ความรับผิดชอบต่อสังคมกับข้อได้เปรียบเชิงการแข่งขันองค์กร. *วารสารวิชาการ
 และวิจัย มทร.พระนคร สาขามนุษยศาสตร์*, 2(2), 72.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2563). การวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 18.
 กรุงเทพมหานคร: บิสนีเนสอาร์แอนด์.
- ธนาคารโลกสำนักงานประเทศไทย. (2560). *ประเทศไทยและกลุ่มธนาคารโลก*. [http://pubdocs.
 worldbank.org/en/816701560822711048/pdf/WBGTHBrochure-A4-TH-V1.pdf](http://pubdocs.worldbank.org/en/816701560822711048/pdf/WBGTHBrochure-A4-TH-V1.pdf).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นิตยา สุภาภรณ์. (2564). ความสามารถและความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล*, 7(2), 43-52
- ปกรณ อุดมชนะสารสกุล. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม ชื่อเสียงขององค์กร ความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 41(2), 44-60.
- ปรีชา สุดใจ และทิพย์ลาวัลย์ แก้วนิล. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การบริการและความได้เปรียบทางการแข่งขันของ ผู้ประกอบการในจังหวัดนครปฐม. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*. 5(1), 73-74.
- พลอยฉัตรี ศิริพัฒน์. (2559). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของบุคลากรกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแนวคิด ความรับผิดชอบต่อ ต่อสังคม (CSR) ขององค์กรคลังสินค้า*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/2243/1/ploychatthree_siri.pdf.
- ไพฑูริย์ พรหมสุภกร. (2563). แนวทางการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ และความสำเร็จของธุรกิจหม้อแปลงไฟฟ้า. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*. 5(3). 179-194
- วรวิฑูมิ ไชยศรี และบุญสม เกษะประดิษฐ์. (2560). ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจกับการพัฒนาที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคม 6 บริษัท. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*. 9(3). 67-68).
- วสุธิดา นักเกษม และประสพชัย พสุนนท์. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ)*. 11(1). 2128-2167
- รังสรรค์ ลีเปี้ยว. (2564). การบูรณาการแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมระดับโลก WORLD CLASS INTEGRATED SOCIAL RESPONSIBILITY CONCEPT. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*. 11(1), 172-174.
- สกลศักดิ์ จิ่งพัฒนา และคณะ. (2565). *การศึกษากลยุทธ์ความได้เปรียบทางการแข่งขันที่มีผลต่อความสำเร็จของ ผู้ประกอบการไร่อ้อย กรณีศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี*. กรุงเทพฯ:คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- सानิตย์ หนูนิล. (2562). ผลกระทบของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อผลการดำเนินงานของ องค์กร : การศึกษาเชิงประจักษ์โรงแรมที่เป็นสมาชิก มูลนิธิใบไม้เขียว. *วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร*. 16(2), 40-55.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2560). *ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)*. <https://www.sec.or.th/cgthailand/th/pages/overview/cgandsustainablebusinessdevelopment.aspx#2>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรื. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564)*. https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=6420&filename=develop_issue.
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. (2564). *องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงอุตสาหกรรม. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก: <https://www.tisi.go.th/>
- สุกานดา กลิ่นขจร. (2564). *บทบาทการปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมและความได้เปรียบทางการแข่งขันที่มีต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมในประเทศไทย*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. [https://www.fmslpru.+%7B\\$userGroup%7D,+2](https://www.fmslpru.+%7B$userGroup%7D,+2).
- สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์และวิโรจน์ เกษภูลักษณะ. (2562). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการจัดการนวัตกรรมซึ่งจะส่งผลต่อการบรรลุผลสำเร็จทางการตลาดและความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการสินค้าเกษตรซึ่งจะนำไปสู่ผลการดำเนินงานขององค์กร*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ศิวกร อโนริย์. (2564). *ปัจจัยที่มีผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน และความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3586/1/61602326.pdf>
- ศิริรัตน์ ตรงวัฒนาวุฒิ และ ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์. (2565). *ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของความสามารถขององค์กร และความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของอุตสาหกรรมสีเขียวที่ได้รับการรับรองในประเทศไทย*. เชียงใหม่ : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

บรรณานุกรม (ต่อ)

ภาษาอังกฤษ

- Avol, N. B., Mayor, M.G., and Luisa, M. & Hera, B. D., (2011) Empirical analysis of technological innovation capacity and competitiveness in EU-15 countries. *African Journal of Business Management*. 5(14), 5753-5765.
- Barney, J. (1991). Firm resources and sustained competitive advantage. *Journal of Management*. 17(1), 99-120.
- Bowen, H. R. 1953. *Social Responsibilities of the Businessman*. New York : Harper & Row.
- Carroll, Archie, 1999. Corporate Social Responsibility: Evolution of a Definitional Construct. *Business and Society*, Vol. 38, No. 3, (September).
- Competitors. A Division of Simon & Schuster Inc, Americans New York. (2011). *Competitive Advantage of Nations: Creating and Sustaining Superior Performance*. New York: Free Press.
- Dawit_Bahta et al. Corporate social responsibility, innovation capability and firm performance: evidence from SME. *Social responsibility journal*, 17(6), 840 – 860.
- Jefferies, C. (2008). *Strategic management*. Los Angeles; London : SAGE.
- Kaplan , Norton. (1996). Linking the balanced scorecard to strategy. *California Management Review*. 39(1), 53-79.
- Kraisornsuthasini, S. (2013). *Corporate Social Responsibility*. Bangkok: Plan printing.
- Köseoglu, M. A., Topaloglu, C., Parnell, J. A., & Lester, D. L. (2013). Linkages Among Business Strategy, Uncertainty and Performance in the Hospitality Industry: Evidence from an Emerging Economy. *International Journal of Hospitality Management*, 34, 81- 91.
- Huber, E. & Stephens, J. D. (1993). Political Parties and Public Pensions: A Quantitative Analysis, *Acta Sociologica*, 36, 309-325.
- Hsu, Chin-Chun and Arun Pereira. (2008). Internationalization and Performance : The Moderating Effects of Organizational Learning. *The International Journal of Management Science*, 36(-), pp. 188-205.
- Manne, H.G. & Wallich, H.C. (1972). The modern corporation and social responsibility.
- Mansoori, E., & Muhammad, J. (2012). The effect of working capital management and firm's profitability: Evidence from Singapore. *Interdisciplinary Journal of Contemporary Research in Business*, 4(5), 472-486.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Muhammad Ikram et al. (2020) Does CSR influence firm performance? A longitudinal study of SME sectors of Pakistan. *Journal of Global Responsibility*, 11(1), 27-53.
- Ramsey, C. B. (2008). Deposition models for chronological records. *Quaternary Science Reviews*, 27(1-2), 42-60.
- Michael E. Porter (2005). *The Competitive Advantage Creating and Sustaining Superior Performance*. New York : The Free Press.
- Sara Rodriguez-Gomez (2020). Where Does CSR Come from and Where Does It Go? A Review of the State of the Art. Department of Finance and Accounting, University of Granada, 10(3), 60; <https://doi.org/10.3390/admsci10030060>.
- Saechua, P. & Boonmunewai, S. (2019). The Relationship between Family-Firms, Executive Compensation, and Firm Performance of Listed in the Stock Exchange of Thailand. *KKBS Journal of Business Administration and Accountancy*, 3(2), 75-96. (In Thai)
- Singer, S.J. and Edmondson, A.C. (2008). *When Learning and Performance are at Odds: Confronting the Tension*. In Learning and Performance Matter. Kumar Prem and Rampsey Phil, eds. Singapore: World Scientific.
- Sümerli Sarıgül, S. & Coşkun, A. (2021). “Balanced Scorecard (BSC) as a Strategic Performance Management Tool: Application in a Multinational Bank”, *R&S - Research Studies Anatolia Journal*, 4(2), 115-129.
- Thongbunying, P. & Jaroenvanit, P. (2020). A Model of Information and Communication Technology Adoption Affecting the Competitive Advantage of Small Enterprises in Thailand. *KKBS Journal of Business Administration and Accountancy*, 4(3), 167-206. (In Thai)
- United Nations Visitors Centre. (2013). United Nations Member States. [Online], Available: https://visit.un.org/sites/visit.un.org/files/FS_List_member_states_Feb_2013.pdf. (2023, 1 March).
- United Nations Industrial Development Organization (2002). Corporate social Responsibility. Geneva. Switzerland. United Nations. [Online], Available: [https://open.unido.org/api/documents/4692413/download/CORPORATE%20\(22727.en\)](https://open.unido.org/api/documents/4692413/download/CORPORATE%20(22727.en)) (2023, 12 February)

บรรณานุกรม (ต่อ)

Victor C. Sinaga and Judith T. Gallena. The Influence of Competitive Advantage on Firm Performance of Small Medium Enterprises (SMEs), Lembang, Bandung, Indonesia: Case Study. *International Journal of Pure and Applied Mathematics*. 119(9), 15199-15220.

Washington, Dc : American Enterprise Institute for Public Policy Research.

http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/2243/1/ploychatthree_siri.pdf

World Business Council for Sustainable Development.(2000). *Eco-Efficiency: Creating More Value with Less Impact*. Geneva.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของ ผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติจังหวัดชุมพร

คำชี้แจง

แบบสอบถามเรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติจังหวัดชุมพร” นี้เป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ซึ่งผู้ศึกษาจะได้นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการประกอบการสำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 - ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติจังหวัดชุมพร

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติจังหวัดชุมพร

ตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชบัญญัติจังหวัดชุมพร

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ขอพระคุณทุกท่าน

ลัดดาวัลย์ วงษ์จีน

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 1 - ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ( ) ที่ตรงตามความเป็นจริง

1. เพศ

- ( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ

- ( ) ต่ำกว่า 30 ปี ( ) 30 - 40 ปี
( ) 41 - 50 ปี ( ) 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) ปริญญาตรี
( ) ปริญญาโท หรือสูงกว่า

4. ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน

- ( ) น้อยกว่า 5 ปี ( ) 5 - 10 ปี
( ) 11 - 15 ปี ( ) มากกว่า 15 ปีขึ้นไป

- ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ( ) ที่ตรงตามความเป็นจริง

1. จำนวนพนักงาน

- ( ) น้อยกว่า 20 คน ( ) 20 - 50 คน
( ) 51 - 100 คน ( ) 100 คนขึ้นไป

2. ระยะเวลาในการดำเนินงาน

- ( ) ต่ำกว่า 10 ปี ( ) 10 - 20 ปี
( ) 21 - 30 ปี ( ) 31 ปีขึ้นไป

3. ประเภทกิจการ

- ( ) กิจการผลิตสินค้า ( ) กิจการค้าส่ง
( ) กิจการค้าปลีก ( ) กิจการให้บริการ

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุน
เอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความรับผิดชอบต่อสังคม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ					
1. กิจการของท่านมีนโยบายในการรับผิดชอบต่อ การกระจายผลกำไรแก่ผู้ถือหุ้นอย่างเป็นธรรม					
2. กิจการของท่านมีความรับผิดชอบต่อการผลิต สินค้าและบริการที่มีคุณภาพเพื่อรักษาตำแหน่ง ทางการแข่งขัน					
3. กิจการของท่านมุ่งเน้นการเติบโตทางธุรกิจควบ คู่ความรับผิดชอบต่อสังคม					
4. กิจการของท่านมีแผนการบริหารงานที่ชัดเจนใน ด้านความรับผิดชอบต่อการทำงานให้มี ประสิทธิภาพ					
ประสิทธิภาพด้านสังคม					
5. กิจกรรมของท่านมีการจัดกิจกรรมหรือเข้าไปมี ส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาสังคม ชุมชน และท้องถิ่น					
6. กิจการของท่านมีการเปิดเผยข้อมูลการ ดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้มีแนวโน้มที่จะ ส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น					
7. กิจกรรมของท่านมีมาตรการในการป้องกันและ บรรเทาผลกระทบเชิงลบในการดำเนินงานของ องค์กรที่อาจเกิดขึ้นกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่น					
8. กิจการของท่านพัฒนาโครงการใหม่ๆ เพื่อ ปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเสมอ					
ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม					
9. กิจการของท่านมีการกำหนดนโยบายการดำเนิน ธุรกิจภายใต้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. กิจกรรมของท่านสามารถลดการใช้พลังงานในกระบวนการการผลิตและดำเนินการ					
11. กิจกรรมของท่านปรับปรุงกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
12. กิจกรรมของท่านได้มีผลิตภัณฑ์หรือภารกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม					
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
13. กิจกรรมของท่านเน้นการทำงานโดยสร้างพันธมิตรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อประสานผลประโยชน์ร่วมกัน					
14. กิจกรรมของท่านมีความห่วงใยและเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้า ผู้ถือหุ้น และคู่ค้า					
15. กิจกรรมของท่านเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในโครงการรับผิดชอบต่อสังคมต่าง ๆ ของกิจการ					
16. กิจกรรมของท่านรับผิดชอบต่อข้อร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตาม
แนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความได้เปรียบในการแข่งขัน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การเป็นผู้นำด้านต้นทุน					
1.กิจการของท่านสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน					
2.กิจการของท่านเชื่อมั่นว่าจากการมีประสบการณ์ในการ ประกอบธุรกิจที่ยาวนานจะส่งผลต่อการลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้					
3.กิจการของท่านสามารถรักษาระดับต้นทุนของกิจการได้					
4.กิจการของท่านผลิตสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ ทำให้ไม่เกิดความสูญเสีย การสิ้นเปลือง					
การสร้างความแตกต่าง					
5.กิจการของท่านส่งเสริมให้มีการผลิตหรือพัฒนาสินค้าที่มีความแตกต่าง					
6.กิจการของท่านสนับสนุนให้มีการใช้ข้อมูลข่าวสารทาง เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อสร้างขอบเขต ธุรกิจที่กว้างขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพในการ ดำเนินธุรกิจไปอย่างต่อเนื่อง					
7. กิจการของท่านให้ความสำคัญกับการบริการหลังการขายและอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าเพื่อสร้างความแตกต่างและความประทับใจในการบริการ					
การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน					
8. กิจการของท่านมีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนในการขายและให้บริการ เช่น กลุ่มผู้สูงวัย หรือกลุ่มวัยทำงาน					
9. กิจการของท่านมีสินค้าหรือบริการที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่ม					
10. กิจการของท่านมุ่งเน้นลูกค้าเฉพาะกลุ่มเพื่อทำให้เกิด ความชำนาญ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ
จังหวัดชุมพร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการเงิน					
1. กิจการของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จาก สินค้าหรือบริการ					
2. กิจการของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการ แสวงหาลูกค้ารายใหม่อยู่เสมอ					
3. กิจการของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จาก ลูกค้ารายเก่า					
4. กิจการของท่านมีกำไรของธุรกิจมีความแน่นอน และต่อเนื่อง					
5. กิจการของท่านมีการลดต้นทุนการผลิต เช่น ปรับปรุง กระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพอยู่ เสมอ จัดซื้อวัตถุดิบแหล่งที่มีราคาถูก เป็นต้น					
6. กิจการของท่านมีการดำเนินงานของธุรกิจมี ความเสี่ยงอยู่ใน ระดับที่ควบคุมได้					
ด้านลูกค้า					
7. กิจการของลูกค้าของท่านแสดงความพึงพอใจใน สินค้าและบริการ					
8. กิจการของท่านมีจำนวนลูกค้ารายใหม่เพิ่มขึ้น					
9. กิจการของท่านสามารถรักษาลูกค้ารายเดิมไว้ได้					
ด้านกระบวนการภายใน					
10. กิจการของท่านมีกระบวนการผลิตสินค้าหรือ การให้บริการ ลูกค้ามีความสูญเสียหรือเสียหาย น้อยลง					
11. กิจการของท่านมีแผนงานการปฏิบัติงานที่วาง ไว้มีความ เหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยไม่ เกิด ปัญหา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. กิจกรรมของท่านสามารถจัดหาและส่งมอบสินค้าหรือ บริการตรงตามกำหนด					
ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา					
13. กิจกรรมของท่านมีการฝึกอบรมหรือสอนงานให้แก่ พนักงานเพื่อการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และ พัฒนา					
14. กิจกรรมของท่านมีอัตราการเข้า-ออก ของพนักงานอยู่ในระดับที่เหมาะสม					
15. กิจกรรมของท่านนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้เพื่อให้พนักงาน เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					
16. พนักงานของท่านมีความพึงพอใจในสวัสดิการของกิจการ					

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร” โดย นางสาวลัดดาวัลย์ วงษ์จีน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต รหัสนักศึกษา 64620021 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร เขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ผศ.ดร.ชุตินันต์ บุญนวล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามประชากรผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชดำริจังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง สำนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	0
ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวลัดดาวัลย์ วงษ์จีน)

นักศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์
จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ..... ผศ.ดร.ฐิติรัตน์ ถาวรสุจริตกุล.....

หน่วยงาน..... มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร” โดย นางสาวลัดดาวัลย์ วงษ์จีน นักศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต รหัสนักศึกษา 64620021 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร เขตอุตสาหกรรม จังหวัดชุมพร โดยมี ผศ.ดร.ชุตินันต์ บุญนวล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามประชากรผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้งจังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง สำนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 1

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวลัดดาวัลย์ วงษ์จีน)

นักศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตอุตสาหกรรม
จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น..... **สุจัน** .....

ผู้ทรงคุณวุฒิ..... ดร. สุจิตรา วุฒิโสภณ .....

หน่วยงาน ..... สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมและความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร” โดย นางสาวลัดดาวัลย์ วงษ์จีน นักศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต รหัสนักศึกษา 64620021 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร เขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ผศ.ดร.ชุตินันต์ บุญนวล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามประชากรผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ลำนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าย่สอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	0
ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวลัดดาวัลย์ วงษ์จีน)

นักศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์
จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ..... ดร. ยศกร น่มไล่.....

หน่วยงาน ..... บริษัท ที.เอ็ม.ซี.อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าคุณภาพของแบบสอบถาม (IOC)

1. ค่าความเที่ยงตรง (Validity : IOC)

ตอนที่ 1 - ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
เพศ						
1	เพศ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	หญิง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
อายุ						
1	ต่ำกว่า 30 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	30 - 40 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	41 - 50 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	51 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ระดับการศึกษา						
1	ต่ำกว่าปริญญาตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	ปริญญาตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	ปริญญาโท หรือสูงกว่า	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ประสบการณ์ในตำแหน่งงานปัจจุบัน						
1	น้อยกว่า 5 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	5 - 10 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	11 - 15 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
จำนวนพนักงาน						
1	น้อยกว่า 20 คน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	20 - 50 คน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	51 - 100 คน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	100 คนขึ้นไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ระยะเวลาในการดำเนินงาน						
1	ต่ำกว่า 10 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	10 - 20 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3	21 - 30 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	31 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ประเภทกิจการ						
1	กิจการผลิตสินค้า	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	กิจการค้าส่ง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	กิจการค้าปลีก	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	กิจการให้บริการ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัษฎจังหวัดชุมพร

ข้อที่	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ประสิทธิภาพด้านเศรษฐกิจ						
1.	กิจการของท่านมีนโยบายในการรับผิดชอบต่อการกระจายผลกำไรแก่ผู้ถือหุ้นอย่างเป็นธรรม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	กิจการของท่านมีความรับผิดชอบต่อการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพเพื่อรักษาตำแหน่งทางการแข่งขัน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	กิจการของท่านมุ่งเน้นการเติบโตทางธุรกิจควบคู่ความรับผิดชอบต่อสังคม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	กิจการของท่านมีแผนการบริหารงานที่ชัดเจนในด้านความรับผิดชอบต่อการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพด้านสังคม						
5.	กิจกรรมของท่านมีการจัดกิจกรรมหรือเข้าไปมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม ชุมชน และท้องถิ่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6.	กิจการของท่านมีการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อหรือมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อทางลบต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7.	กิจกรรมของท่านมีมาตรการในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบในการดำเนินงานขององค์กรที่อาจเกิดขึ้นกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8.	กิจการของท่านพัฒนาโครงการใหม่ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเสมอ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม						
9.	กิจการของท่านมีการกำหนดนโยบายการดำเนินธุรกิจภายใต้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10.	กิจการของท่านสามารถลดการใช้พลังงานในกระบวนการผลิตและดำเนินการ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11.	กิจการของท่านปรับปรุงกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12.	กิจการของท่านได้มีผลิตภัณฑ์หรือภารกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
13.	13. กิจการของท่านเน้นการทำงานโดยสร้างพันธมิตรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อประสานผลประโยชน์ร่วมกัน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
14.	กิจการของท่านมีความห่วงใยและเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้า ผู้ถือหุ้น และคู่ค้า	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
15.	กิจการของท่านเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในโครงการรับผิดชอบต่อสังคมต่าง ๆ ของกิจการ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
16.	กิจการของท่านรับผิดชอบต่อข้อร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
การเป็นผู้นำด้านต้นทุน						
1.	กิจการของท่านสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	กิจการของท่านเชื่อมั่นว่าจากการมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจที่ยาวนานจะส่งผลต่อการลด ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.	กิจการของท่านสามารถรักษา ระดับต้นทุนของกิจการได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	กิจการของท่านผลิตสินค้า หรือบริการที่มีคุณภาพ ทำให้ ไม่ เกิดความสูญเสีย การ สิ้นเปลือง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
การสร้างความแตกต่าง						
5.	กิจการของท่านส่งเสริมให้มี การผลิตหรือพัฒนาสินค้าที่มี ความแตกต่าง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6.	กิจการของท่านสนับสนุนให้มี การใช้ข้อมูลข่าวสารทาง เทคโนโลยีสารสนเทศที่ ทันสมัยเพื่อสร้างขอบเขต ธุรกิจที่กว้างขึ้นและเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ ดำเนิน ธุรกิจไปอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7.	กิจการของท่านให้ ความสำคัญกับการบริการ หลังการขายและอำนวยความสะดวก สะดวกแก่ลูกค้าเพื่อสร้าง ความแตกต่างและความ ประทับใจในการบริการ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
การมุ่งตลาดเฉพาะส่วน						
8.	กิจการของท่านมี กลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนในการ ขายและ ให้บริการ เช่น กลุ่ม ผู้สูงวัย หรือ กลุ่มวัยทำงาน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9.	กิจการของท่านมีสินค้าหรือ บริการที่ตอบสนองความ ต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่ม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10.	กิจการของท่านมุ่งเน้นลูกค้าเฉพาะกลุ่มเพื่อทำให้เกิดความชำนาญ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
-----	--	----	----	----	---	--------

ตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐจังหวัดชุมพร

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ด้านการเงิน						
1.	กิจการของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าหรือบริการ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	กิจการของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการแสวงหาลูกค้ารายใหม่อยู่เสมอ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	กิจการของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากลูกค้ารายเก่า	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	กิจการของท่านมีกำไรของธุรกิจมีความแน่นอนและต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.	กิจการของท่านมีการลดต้นทุนการผลิต เช่น ปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ จัดซื้อวัตถุดิบแหล่งที่มีราคาถูก เป็นต้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6.	กิจการของท่านมีการดำเนินงานของธุรกิจมีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ควบคุมได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านลูกค้า						
7.	กิจการของลูกค้าของท่านแสดงความพึงพอใจในสินค้าและบริการ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.	กิจการของท่านมีจำนวนลูกค้ารายใหม่เพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9.	กิจการของท่านสามารถรักษาลูกค้ารายเดิมไว้ได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านกระบวนการภายใน						
10.	กิจการของท่านมีกระบวนการผลิตสินค้าหรือการให้บริการ ลูกค้ามีความสูญเสียหรือเสียหายน้อยลง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11.	กิจการของท่านมีแผนงานการปฏิบัติงานที่วางไว้มีความเหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยไม่เกิด ปัญหา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12.	กิจการของท่านสามารถจัดหาและส่งมอบสินค้าหรือ บริการตรงตามกำหนด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา						
13.	กิจการของท่านมีการฝึกอบรมหรือสอนงานให้แก่พนักงานเพื่อการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
14.	กิจการของท่านมีอัตราการเข้า-ออก ของพนักงานอยู่ในระดับที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
15.	กิจการของท่านนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้เพื่อให้พนักงานเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
16.	พนักงานของท่านมีความพึงพอใจในสวัสดิการของกิจการ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพศ

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ชาย	203	64.4	64.4	64.4
หญิง	112	35.6	35.6	100.0
Total	315	100.0	100.0	

อายุ

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ต่ำกว่า 30 ปี	60	19	19	19
30 - 40 ปี	102	32.3	32.3	51.3
41 - 50 ปี	91	28.8	28.8	80.1
51 ปีขึ้นไป	62	19.9	19.9	100
Total	315	100.0	100.0	

ระดับการศึกษา

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ต่ำกว่าปริญญาตรี	106	33.1	33.1	33.1
ปริญญาตรี	175	56.2	56.2	89.3
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	34	10.7	10.7	100
Total	315	100.0	100.0	

ประสบการณ์ในตำแหน่งงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
น้อยกว่า 5 ปี	62	19.7	19.7	19.7
5 - 10 ปี	107	34	34	53.7
11 - 15 ปี	96	30.5	30.5	84.2
มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	50	15.8	15.8	100
Total	315	100.0	100.0	

จำนวนพนักงาน

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
น้อยกว่า 20 คน	192	61	61	61
20 - 50 คน	65	21	21	82
51 - 100 คน	58	18	18	100
100 คนขึ้นไป	-	-	-	
Total	315	100.0	100.0	

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่ำกว่า 10 ปี	104	33	33	33
10 – 20 ปี	191	60.67	60.67	93.67
21 – 30 ปี	16	5.07	5.07	98.74
31 ปีขึ้นไป	4	1.26	1.26	100
Total	315	100.0	100.0	

ประเภทกิจการ

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
กิจการผลิตสินค้า	85	27.1	27.1	27.1
กิจการค้าส่ง	64	20.2	20.2	47.3
กิจการค้าปลีก	105	33.1	33.1	80.4
กิจการให้บริการ	61	19.6	19.6	100
Total	315	100.0	100.0	

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
CSRe1	155.6326	645.246	.751	.977
CSRe2	155.4952	672.962	.384	.978
CSRe3	155.7029	671.101	.315	.979
CSRe4	155.9744	681.781	.333	.979
CSRs5	155.7348	643.304	.733	.977
CSRs6	155.9169	645.429	.636	.977
CSRs7	155.8307	644.731	.701	.977
CSRs8	156.4377	659.337	.337	.978
CSRen9	155.6965	643.821	.788	.976

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CSRen10	155.7827	663.478	.283	.978
CSRen11	155.6390	668.206	.393	.978
CSRen12	155.8403	663.808	.300	.978
CSRst13	155.8051	642.016	.768	.977
CSRst14	155.7540	642.942	.774	.977
CSRst15	156.0895	642.633	.714	.977
CSRst16	155.9105	641.364	.786	.976
CAcl1	155.7572	641.524	.859	.976
CAcl2	155.7732	640.189	.835	.976
CAcl3	155.7700	639.139	.850	.976
CAcl4	155.7188	639.331	.866	.976
CAmd5	155.7572	641.614	.848	.976
CAmd6	155.9585	640.085	.758	.977
CAmd7	155.7796	639.698	.832	.976
CAnm8	155.9776	641.163	.801	.976
CAnm9	156.0064	639.397	.809	.976
CAnm10	156.0096	638.375	.822	.976
BSCf1	155.7987	641.309	.840	.976
BSCf2	155.7987	637.437	.873	.976
BSCf3	155.7923	639.928	.852	.976
BSCf4	155.7604	639.369	.848	.976
BSCf5	155.7636	639.655	.848	.976
BSCf6	155.7796	639.185	.864	.976
BSCc7	155.8754	641.033	.842	.976
BSCc8	155.8914	638.386	.842	.976
BSCc9	155.8466	638.214	.845	.976
BSCip10	155.8179	641.303	.857	.976
BSCip11	155.8339	639.915	.852	.976
BSCip12	155.7827	640.196	.850	.976
BSCld13	156.0000	638.660	.810	.976
BSCld14	155.8850	642.416	.779	.976
BSCld15	155.9681	638.159	.775	.976
BSCld16	155.8530	638.966	.844	.976

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Correlations

	CAT	CSReT	CSRsT	CSRenT	CSRst16	
Pearson Correlation	CAT	1.000	.350*	.698*	.551*	.752*
	CSReT	.350*	1.000	.357*	.332*	.351*
	CSRsT	.698*	.357*	1.000	.509*	.696*
	CSRenT	.551*	.332*	.509*	1.000	.550*
	CSRst16	.752*	.351*	.696*	.550*	1.000
Sig. (1-tailed)	CAT	.	<.001	<.001	<.001	<.001
	CSReT	.000	.	.000	.000	.000
	CSRsT	.000	.000	.	.000	.000
	CSRenT	.000	.000	.000	.	.000
	CSRst16	.000	.000	.000	.000	.
N	CAT	315	315	315	315	315
	CSReT	315	315	315	315	315
	CSRsT	315	315	315	315	315
	CSRenT	315	315	315	315	315
	CSRst16	315	315	315	315	315

Correlations

	BSCT	CSReT	CSRsT	CSRenT	CSRstT	CAcIT	CAMdT	CAnmT
BSCT	1.000	.336*	.654*	.527*	.772*	.755*	.768*	.710*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Pearson Correlation	CSReT	.336*	1.000	.357*	.332*	.388*	.372*	.355*	.257*
	CSRsT	.654*	.357*	1.000	.509*	.773*	.684*	.657*	.613*
	CSRenT	.527*	.332*	.509*	1.000	.633*	.511*	.514*	.516*
	CSRstT	.772*	.388*	.773*	.633*	1.000	.799*	.758*	.732*
	CAclT	.755*	.372*	.684*	.511*	.783*	1.000	.799*	.726*
	CAmdT	.768*	.355*	.657*	.514*	.758*	.799*	1.000	.785*
	CAnmT	.710*	.257*	.613*	.516*	.732*	.726*	.785*	1.000
	Sig. (1-tailed)	BSCT	.	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
CSReT		.000	.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
CSRsT		.000	.000	.	.000	.000	.000	.000	.000
CSRenT		.000	.000	.000	.	.000	.000	.000	.000
CSRstT		.000	.000	.000	.000	.	.000	.000	.000
CAclT		.000	.000	.000	.000	.000	.	.000	.000
CAmdT		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.	.000
CAnmT		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.
N	BSCT	315	315	315	315	315	315	315	315
	CSReT	315	315	315	315	315	315	315	315
	CSRsT	315	315	315	315	315	315	315	315
	CSRenT	315	315	315	315	315	315	315	315
	CSRstT	315	315	315	315	315	315	315	315
	CAclT	315	315	315	315	315	315	315	315
	CAmdT	315	315	315	315	315	315	315	315

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CAnmT	315	315	315	315	315	315	315	315	315
-------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	R Square Change	Change Statistics			Sig. F Change	Durbin-Watson
						F	df1	df2		
1	.800 ^a	.640	.635	.45568	.640	137.728	4	310	<.001	2.076

a. Predictors: (Constant), CSRstT, CSRtT, CSRnT, CSRsT

b. Dependent Variable: CAT

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	114.391	4	28.598	137.728	<.001 ^b
	Residual	64.368	310	.208		
	Total	178.760	314			

a. Dependent Variable: CAT

b. Predictors: (Constant), CSRstT, CSRtT, CSRnT, CSRsT

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta	t		Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	.157	.270		.583	.001					
	CSRtT	.067	.066	.038	1.006	.315	.350	.057	.034	.833	1.200
	CSRsT	.307	.051	.297	6.064	<.001	.698	.326	.207	.483	2.069
	CSRnT	.196	.061	.136	3.219	.001	.551	.180	.110	.652	1.534
	CSRst16	.395	.043	.457	9.091	<.001	.752	.459	.310	.459	2.180

a. Dependent Variable: CAT

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	R Square Change	Change Statistics			Sig. F Change	Durbin-Watson
						F	df1	df2		
1	.800 ^a	.640	.635	.45568	.640	137.728	4	310	<.001	2.076

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1	.906 ^a	.821	.820	.32366	.821	476.502	3	311	<.001	1.977
---	-------------------	------	------	--------	------	---------	---	-----	-------	-------

a. Predictors: (Constant), CAnmT, CAclT, CAmdT

b. Dependent Variable: BSCT

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	149.747	3	49.916	476.502	<.001 ^b
	Residual	32.579	311	.105		
	Total	182.326	314			

a. Dependent Variable: BSCT

b. Predictors: (Constant), CAnmT, CAclT, CAmdT

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Correlations			Collinearity Statistics		
		B	Std. Error	Beta	t	Sig.	Zero order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	.314	.094		3.328	<.001					
	CAclT	.363	.049	.377	7.341	<.001	.855	.384	.176	.218	4.584
	CAmdT	.286	.057	.293	4.981	<.001	.868	.272	.119	.166	6.035
	CAnmT	.268	.036	.302	7.541	<.001	.810	.393	.181	.358	2.792

a. Dependent Variable: BSCT

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	R Square Change	Change Statistics			Sig. F Change	Durbin-Watson
						F	df1	df2		
1	.779 ^a	.607	.602	.48049	.607	119.931	4	310	<.001	2.014

a. Predictors: (Constant), CSRstT, CSRreT, CSRenT, CSRst

b. Dependent Variable: BSCT

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	110.755	4	27.689	119.931	<.001 ^b

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Residual	71.571	310	.231		
Total	182.326	314			

a. Dependent Variable: BSCT

b. Predictors: (Constant), CSRstT, CSRReT, CSRReT, CSRstT

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics		
		B	Std. Error	Beta				Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	.470	.287			1.636	.001						
	CSRReT	.051	.070	.029		.733	.464	.336	.042	.026	.830	1.205	
	CSRstT	.140	.059	.135		2.389	.017	.654	.134	.085	.398	2.512	
	CSRReT	.081	.067	.056		1.205	.229	.527	.068	.043	.590	1.695	
	CSRstT	.611	.062	.622		9.892	<.001	.772	.490	.352	.320	3.120	

a. Dependent Variable: BSCT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวลัดดาวัลย์ วงษ์จีน

วัน เดือน ปีเกิด วัน พุธ ที่ 4 ตุลาคม 2538 ชุมพร

สถานที่ศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ที่อยู่ 1/3 หมู่ที่ 2 ตำบลปากตะโก อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร 86220

เบอร์โทรศัพท์ 090 951 6329

E-mail Wongjeen04@gmail.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้